

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/521 z dnia 27 marca 2019 r. zmieniające, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/522 z dnia 27 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1191/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości danych dotyczących produkcji, przywozu i wywozu alkoholi wielowodorotlenowych zawierających fluorowęglowodory na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 37

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2019/523 z dnia 21 marca 2019 r. zmieniająca załączniki I–V do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie 41

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/524 z dnia 21 marca 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu 66
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/525 z dnia 26 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2208) ⁽¹⁾ 72

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja Komisji (UE) 2019/526 z dnia 27 marca 2019 r. zmieniająca załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino	77
★ Decyzja Komisji (UE) 2019/527 z dnia 27 marca 2019 r. zmieniająca załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory	97

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019)	116
★ Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/245 z dnia 11 lutego 2019 r. przyjmującej oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny (Dz.U. L 40 z 12.2.2019)	117
★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/352 z dnia 4 marca 2019 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 64 z 5.3.2019)	118
★ Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2019/354 z dnia 4 marca 2019 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 64 z 5.3.2019)	118

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2019/521

z dnia 27 marca 2019 r.

zmieniające, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 dokonano harmonizacji przepisów i kryteriów w zakresie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin oraz pewnych określonych wyrobów w obrębie Unii.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 uwzględniono Globalnie Zharmonizowany System Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów („GHS”) Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ).
- (3) Kryteria klasyfikacji i zasady oznakowania zawarte w GHS podlegają okresowemu przeglądowi na szczeblu ONZ. Szóste i siódme zmienione wydanie GHS jest wynikiem zmian przyjętych w 2014 i 2016 r. odpowiednio przez Komitet Ekspertów ONZ ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych i Globalnie Zharmonizowanego Systemu Klasyfikacji i Oznakowania Chemikaliów.
- (4) Szóste i siódme zmienione wydanie GHS powoduje konieczność zmiany niektórych przepisów technicznych dotyczących klasyfikacji, oznakowania i pakowania w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008. W szczególności dalsze zmiany GHS wprowadzają nową klasę zagrożenia dla odczulonych materiałów wybuchowych i nową kategorię zagrożenia „gazy piroforyczne” w ramach klasy zagrożenia „gazy łatwopalne”. Inne zmiany obejmują dostosowanie: kryteriów dotyczących substancji i mieszanin, które w kontakcie z wodą uwalniają gazy łatwopalne, podstawowych wartości granicznych; przepisów ogólnych dotyczących klasyfikacji mieszanin w formie aerozolu; oraz szczegółów dotyczących definicji i kryteriów klasyfikacji odpowiednich dla klas zagrożenia: materiały wybuchowe, gazy łatwopalne, ciecze łatwopalne, substancje stałe łatwopalne, toksyczność ostra, działanie żrące/drażniące na skórę, poważne uszkodzenie oczu/działanie drażniące na oczy, działanie uczulające na skórę i drogi oddechowe, działanie mutagenne na komórki rozrodcze, rakotwórczość, działanie szkodliwe na rozrodczość, działanie toksyczne na narządy docelowe oraz zagrożenie spowodowane aspiracją. Ponadto wprowadza się zmiany do niektórych zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia i zwrotów wskazujących środki ostrożności. Konieczne jest zatem dostosowanie niektórych przepisów technicznych i kryteriów zawartych w załącznikach I, II, III, IV, V i VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w celu uwzględnienia szóstego i siódmego zmienionego wydania GHS.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1272/2008.
- (6) Aby zagwarantować, że dostawcy substancji i mieszanin będą mieli czas na dostosowanie się do nowych przepisów dotyczących klasyfikacji, oznakowania i pakowania, stosowanie niniejszego rozporządzenia należy odroczyć.

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

- (7) Zgodnie z przepisami przejściowymi rozporządzenia (WE) nr 1272/2008, które pozwalają na zastosowanie nowych przepisów na wcześniejszym etapie na zasadzie dobrowolności, dostawcy powinni mieć możliwość stosowania nowych przepisów dotyczących klasyfikacji, oznakowania i pakowania na zasadzie dobrowolności przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 133 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- 3) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- 4) w załączniku IV wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia;
- 5) w załączniku V wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia;
- 6) w załączniku VI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 października 2020 r.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, przed dniem 17 października 2020 r. substancje i mieszaniny mogą być klasyfikowane, znakowane i pakowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) tabela 1.1 w sekcji 1.1.2.2.2 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 1.1

Podstawowe wartości graniczne

Klasa zagrożenia	Podstawowe wartości graniczne, jakie należy uwzględnić
Toksyczność ostra:	
— Kategoria 1–3	0,1 %
— Kategoria 4	1 %
Działanie żrące/drażniące na skórę	1 % ⁽¹⁾
Poważne uszkodzenie oczu/działanie drażniące na oczy	1 % ⁽²⁾
Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe, kategoria 3.	1 % ⁽³⁾
Toksyczność przy aspiracji	1 %
Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego	
— Kategoria ostra 1	0,1 % ⁽⁴⁾
— Kategoria przewlekła 1	0,1 % ⁽⁴⁾
— Kategoria przewlekła 2–4	1 %”

⁽¹⁾ lub, w stosownych przypadkach, < 1 % – zob. 3.2.3.3.1.
⁽²⁾ lub, w stosownych przypadkach, < 1 % – zob. 3.3.3.3.1.
⁽³⁾ lub, w stosownych przypadkach, < 1 % – zob. 3.8.3.4.6.
⁽⁴⁾ lub, w stosownych przypadkach, < 0,1 % – zob. 4.1.3.1.

b) sekcja 1.1.3.7 otrzymuje brzmienie:

„1.1.3.7. *Aerozole*

W przypadku klasyfikacji mieszanin objętych sekcjami 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.8 oraz 3.9, postać aerozolu mieszaniny klasyfikuje się do tej samej kategorii zagrożenia, co nieaerozolu postać mieszaniny, pod warunkiem że dodany gaz pędny nie wpływa na niebezpieczne właściwości mieszaniny w momencie rozpylenia.”;

c) sekcja 1.3.2.1 otrzymuje brzmienie:

„1.3.2.1. W przypadku wprowadzania do obrotu propanu, butanu i gazu płynnego bądź mieszaniny zawierającej te substancje, zaklasyfikowanych zgodnie z kryteriami niniejszego załącznika, w zamkniętych butlach wielokrotnego użytku bądź w postaci jednorazowych pojemników metalowych w ramach normy EN 417 jako paliwa gazowego dopuszczanego wyłącznie do spalania (aktualne wydanie normy EN 417 odnoszące się do »jednorazowych pojemników metalowych na gaz płynny z zaworem lub bez do przenośnych urządzeń gazowych; konstrukcja, kontrola, badania i znakowanie«), takie butle bądź pojemniki metalowe muszą być oznakowane wyłącznie stosownym piktogramem oraz zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia i środki ostrożności dotyczącymi palności.”;

2) w części 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) sekcja 2.1.1.1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) substancje, mieszaniny i wyroby niewymienione w lit. a) i b) powyżej, wytwarzane w celu wywołania praktycznego wybuchu lub efektu pirotechnicznego.”;

b) sekcja 2.1.2.2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) Podklasa 1.6. Wyroby skrajnie niewrażliwe, które nie stwarzają zagrożenia wybuchem masowym:

- wyroby, które zawierają głównie skrajnie niewrażliwe substancje lub mieszaniny,
- i które wykazują znikome prawdopodobieństwo przypadkowej inicjacji lub rozprzestrzenienia.”;

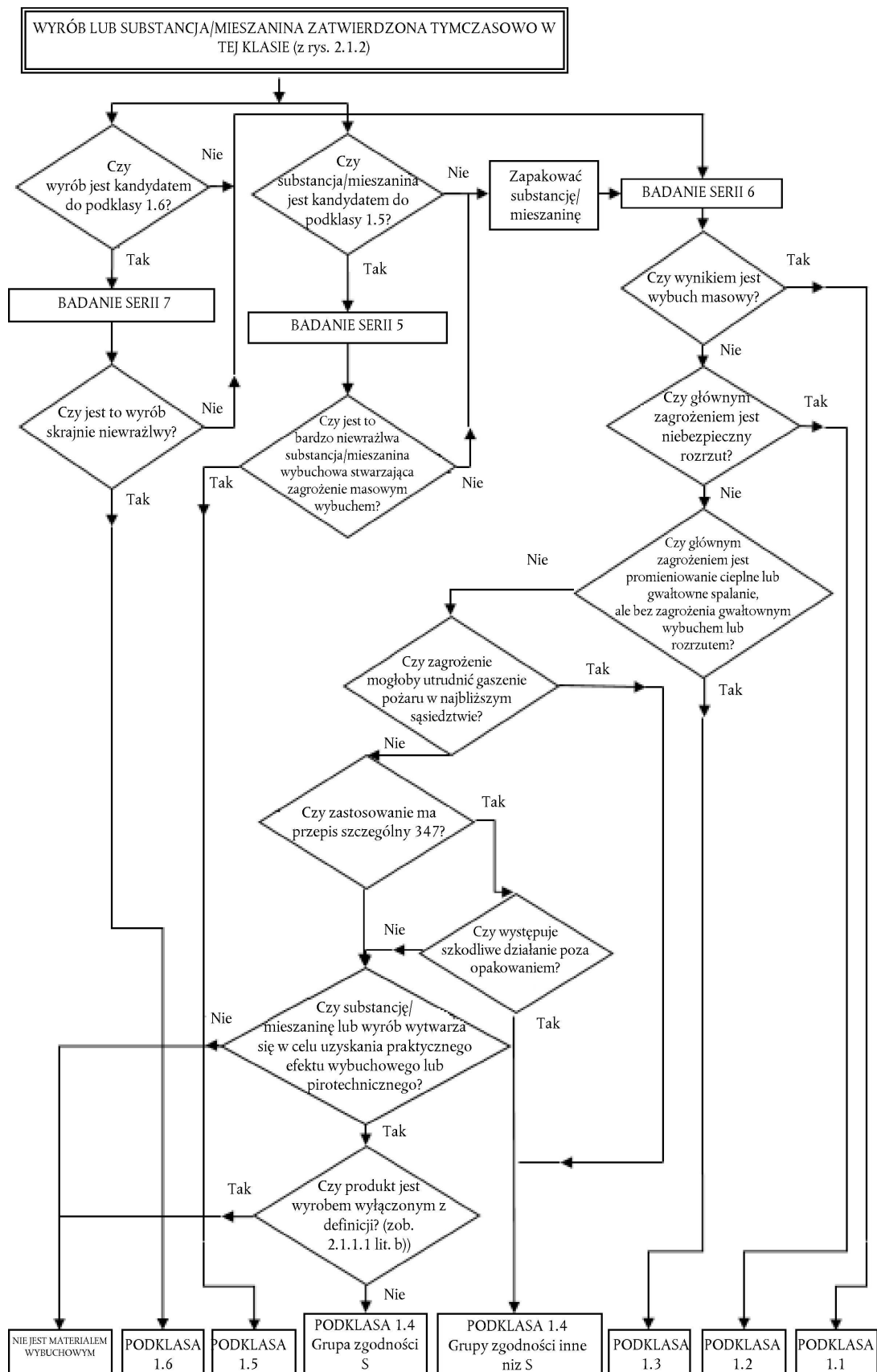
c) sekcja 2.1.4.1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Niektóre substancje i mieszaniny wybuchowe są zwilżone wodą lub alkoholami, rozcieńczone innymi substancjami lub rozpuszczone albo zawieszone w wodzie lub innej substancji ciekłej w celu osłabienia lub ograniczenia ich właściwości wybuchowych. Mogą one być kandydatami do klasyfikacji jako odczulone materiały wybuchowe (zob. sekcja 2.17).”;

d) rysunek 2.1.3 w sekcji 2.1.4.1 otrzymuje brzmienie:

„Rysunek 2.1.3

Procedura przypisywania do podklasy w klasie materiałów wybuchowych (klasa 1 do celów transportu)

(¹) Szczegółowe informacje znajdują się w rozdziale 3.3 Przepisów modelowych UN RTDG.”;

e) w sekcji 2.1.4.3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„2.1.4.3. Procedury zatwierdzania dla klasy zagrożenia »materiały wybuchowe« nie trzeba stosować, jeżeli:”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w przypadku substancji organicznej lub jednorodnej mieszaniny substancji organicznych zawierającej grupę chemiczną lub grupy chemiczne związane z właściwościami wybuchowymi:

— energia rozkładu egzotermicznego wynosi mniej niż 500 J/g, lub

— rozkład egzotermiczny rozpoczyna się w temperaturze 500 °C lub wyższej,

jak określono w tabeli 2.1.3.”;

(iii) w sekcji 2.1.4.3 lit. c) dodaje się tabelę 2.1.3:

„Tabela 2.1.3

Decyzja o zastosowaniu procedury zatwierdzenia dla klasy zagrożenia »materiały wybuchowe« w odniesieniu do substancji organicznej lub jednorodnej mieszaniny substancji organicznych

Energia rozkładu (J/g)	Temperatura rozpoczęcia rozkładu (°C)	Stosować procedurę zatwierdzenia? (tak/nie)
< 500	< 500	Nie
< 500	≥ 500	Nie
≥ 500	< 500	Tak
≥ 500	≥ 500	Nie

Energię rozkładu egzotermicznego można określić, stosując odpowiednią metodę kalorymetryczną (zob. sekcja 20.3.3.3 Podręcznika badań i kryteriów UN RTDG).”;

f) w sekcji 2.2 tytuł otrzymuje brzmienie:

„2.2. Gazy łatwopalne”;

g) sekcja 2.2.1 otrzymuje brzmienie:

„2.2.1. Definicje

2.2.1.1. Gaz łatwopalny oznacza gaz lub mieszaninę gazów o przedziale palności w powietrzu w temperaturze 20 °C i przy ciśnieniu normalnym 101,3 kPa.

2.2.1.2. Gaz piroforyczny oznacza gaz łatwopalny podatny na samozapalenie w powietrzu w temperaturze 54 °C lub niższej.

2.2.1.3. Gaz nietrwały oznacza gaz łatwopalny mogący reagować wybuchowo nawet bez kontaktu z powietrzem lub tlenem.”;

h) sekcje 2.2.2.1 i 2.2.2.2 otrzymują brzmienie:

„2.2.2.1. Gaz łatwopalny klasyfikuje się w kategorii 1A, 1B lub 2 zgodnie z tabelą 2.2.1. Gazy łatwopalne piroforyczne lub nietrwałe klasyfikuje się zawsze w kategorii 1A.

Tabela 2.2.1

Kryteria kategoryzacji gazów łatwopalnych

Kategoria		Kryteria
1A	Gaz łatwopalny	Gazy, które w temperaturze 20 °C i przy normalnym ciśnieniu 101,3 kPa: a) zapalają się, gdy ich stężenie w mieszaninie z powietrzem wynosi 13 % objętościowo lub mniej; lub b) mają zakres palności w powietrzu wynoszący co najmniej 12 punktów procentowych bez względu na dolną granicę palności, chyba że z danych wynika, że spełniają kryteria kategorii 1B
	Gaz piroforyczny	Gaz łatwopalny, który ulega samozapaleniu w powietrzu w temperaturze 54 °C lub niższej
	Gaz nietrwały	A Gazy łatwopalne, które są nietrwałe w temperaturze 20 °C i przy ciśnieniu normalnym 101,3 kPa
		B Gazy łatwopalne, które są nietrwałe w temperaturze powyżej 20 °C lub przy ciśnieniu wyższym niż 101,3 kPa
1B	Gaz łatwopalny	Gazy, które spełniają kryteria zapalności dla kategorii 1A, ale nie są piroforyczne ani nietrwałe, i które mają co najmniej albo: a) dolną granicę palności wynoszącą ponad 6 % objętościowo w powietrzu; albo b) podstawowa prędkość spalania wynosi mniej niż 10 cm/s;
2	Gaz łatwopalny	Gazy inne niż zaliczone do kategorii 1A lub 1B, które w temperaturze 20 °C i przy ciśnieniu normalnym 101,3 kPa charakteryzują się zakresem palności w przypadku zmieszania z powietrzem

UWAGA 1: Aerosoli nie klasyfikuje się jako gazów łatwopalnych. Zob. sekcja 2.3.

UWAGA 2: Przy braku danych umożliwiających klasyfikację do kategorii 1B gaz łatwopalny spełniający kryteria kategorii 1A klasyfikuje się domyślnie w kategorii 1A.

UWAGA 3: Samozapalenie gazów piroforycznych nie zawsze jest natychmiastowe, może wystąpić opóźnienie.

UWAGA 4: Przy braku danych dotyczących właściwości piroforycznych mieszaninę gazów łatwopalnych klasyfikuje się jako gaz piroforyczny, jeżeli zawiera ona ponad 1 % (objętościowo) składnika piroforycznego (składników piroforycznych).”;

i) tabela 2.2.3 w sekcji 2.2.3 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 2.2.2

Elementy oznakowania dla gazów łatwopalnych

	Kategoria 1A	Gazy skategoryzowane jako 1A spełniające kryteria gazu piroforycznego lub nietrwałego A/B			Kategoria 1B	Kategoria 2
		Gaz piroforyczny	Gaz nietrwały			
			Kategoria A	Kategoria B		
Piktogram GHS						Brak piktogramu
Hasło ostrzegawcze	Niebezpieczeństwo	Niebezpieczeństwo	Niebezpieczeństwo	Niebezpieczeństwo	Niebezpieczeństwo	Uwaga
Zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia	H220: Skrajnie łatwopalny gaz	H220: Skrajnie łatwopalny gaz. H232: Może ulegać samozapaleniu w przypadku wystawienia na działanie powietrza	H220: Skrajnie łatwopalny gaz. H230: Może reagować wybuchowo nawet bez dostępu powietrza	H220: Skrajnie łatwopalny gaz. H231: Może reagować wybuchowo nawet bez dostępu powietrza pod zwiększonym ciśnieniem lub po ogrzaniu	H221: Gaz łatwopalny	H221: Gaz łatwopalny
Zwrot wskazujący środki ostrożności Zapobieganie	P210	P210 P222 P280	P202 P210	P202 P210	P210	P210
Zwrot wskazujący środki ostrożności Reagowanie	P377 P381	P377 P381	P377 P381	P377 P381	P377 P381	P377 P381
Zwrot wskazujący środki ostrożności Przechowywanie	P403	P403	P403	P403	P403	P403
Zwrot wskazujący środki ostrożności Usuwanie						

Procedura klasyfikacji przedstawiona jest w następującym schemacie decyzyjnym (zob. rysunek 2.2.1).”;

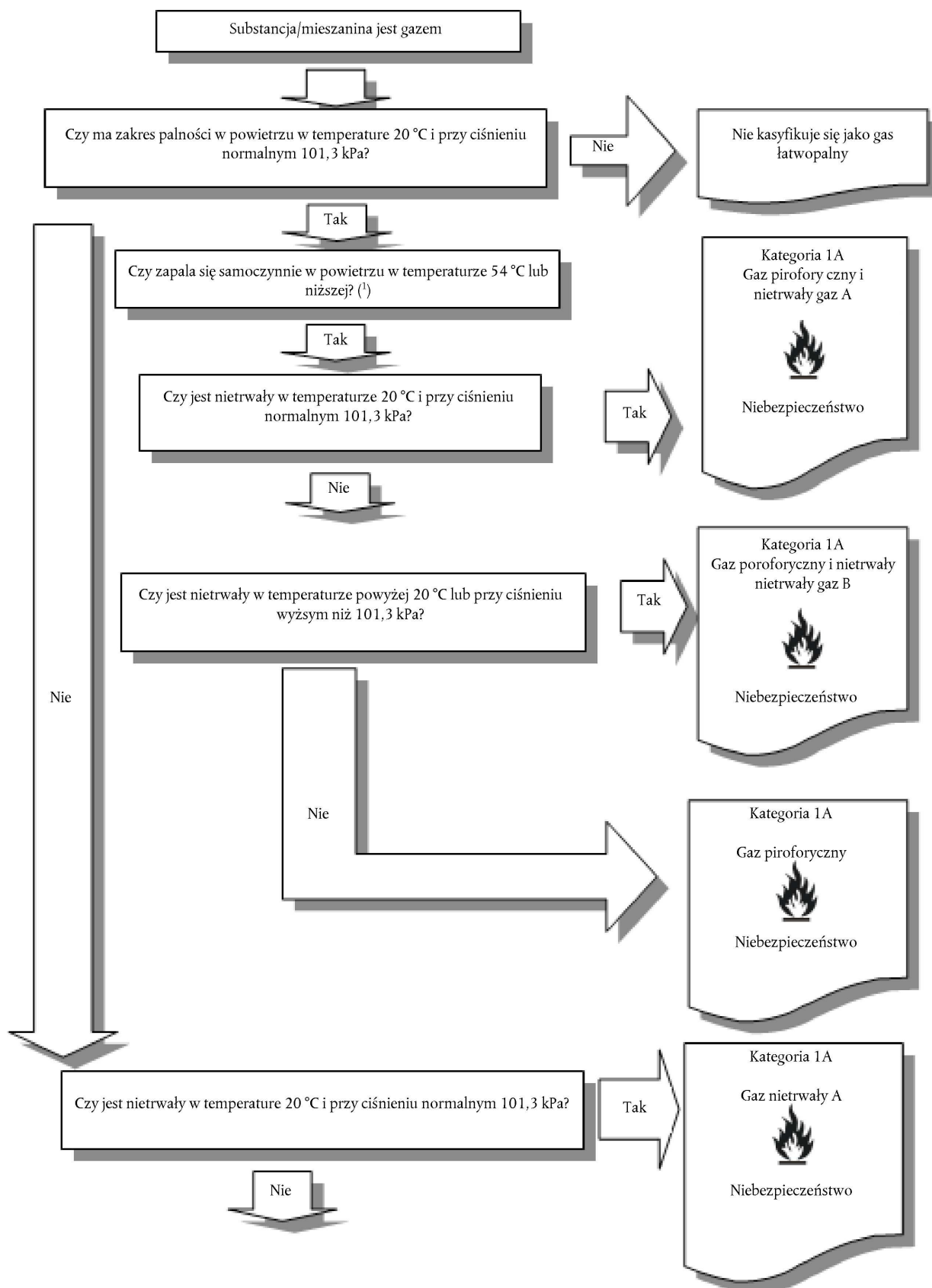
j) w sekcji 2.2.3 po tabeli 2.2.2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli gaz łatwopalny lub mieszaninę gazową klasyfikuje się jako piroforyczne lub nietrwałe, wówczas informacje o wszystkich odpowiednich klasach podaje się na kartach charakterystyki określonych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, a odpowiednie elementy informacji o zagrożeniu umieszcza się na etykiecie.”;

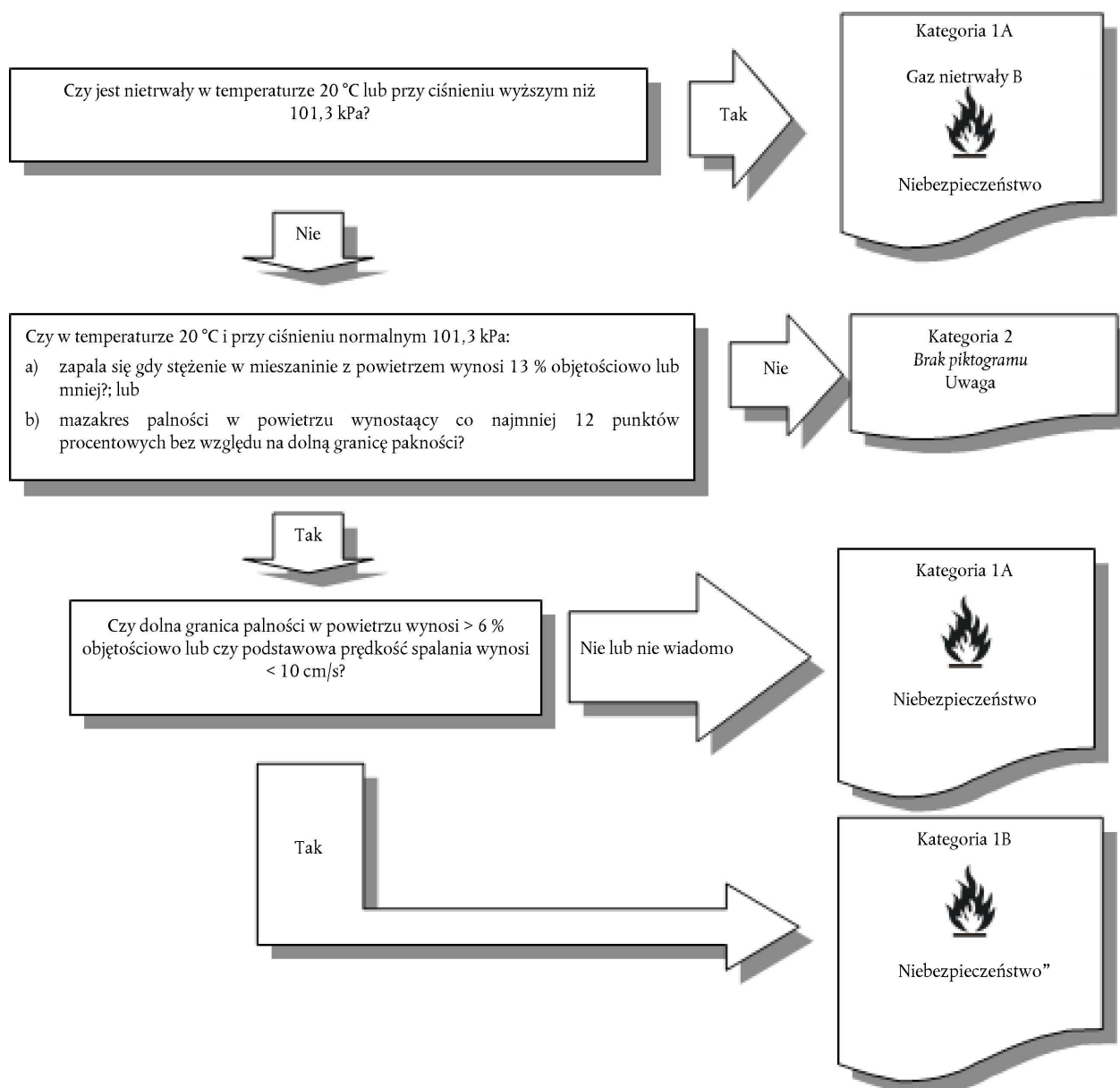
k) rysunek 2.2.1 w sekcji 2.2.3 otrzymuje brzmienie:

„Rysunek 2.2.1

Gazy łatwopalne

⁽¹⁾ Przy braku danych dotyczących właściwości piroforycznych mieszaninę gazów łatwopalnych klasyfikuje się jako gaz piroforyczny, jeżeli zawiera ona ponad 1 % (objętościowo) składnika piroforycznego (składników piroforycznych).

l) skreśla się rysunek 2.2.2 w sekcji 2.2.3;

m) w sekcji 2.2.4 wprowadza się następujące zmiany:

sekcja 2.2.4.1 otrzymuje brzmienie:

„2.2.4.1. Łatwopalność określa się za pomocą badań lub, w przypadku mieszanin, dla których dostępne są wystarczające dane, na podstawie obliczeń zgodnie z metodami przyjętymi przez ISO (zob. ISO 10156 ze zmianami »Gazy i mieszaniny gazów – wyznaczanie odporności na zagrożenie ogniowe i utlenianie podczas wyboru zaworów wylotowych do butli do gazów« oraz, jeżeli stosuje się podstawową prędkość spalania dla kategorii 1B, zob. ISO 817 ze zmianami »Czynniki chłodnicze – Oznaczenie i klasyfikacja bezpieczeństwa, załącznik C: Metoda badania w odniesieniu do pomiaru prędkości spalania gazów łatwopalnych«). Zamiast aparatury badawczej zgodnie z ISO 10156 ze zmianami można zastosować aparaturę badawczą dla metody rurowej zgodnie z klauzulą 4.2 normy EN 1839 ze zmianami (»Oznaczanie granic wybuchowości i granicznego stężenia tlenu (GST) dla palnych gazów i par«).”;

dodaje się sekcje 2.2.4.2 i 2.2.4.3 w brzmieniu:

„2.2.4.2. Właściwości piroforyczne określa się w temperaturze 54 °C zgodnie z IEC 60079-20-1 ed1.0 (2010-01) »Atmosfery wybuchowe – Część 20-1: Właściwości materiałowe dotyczące klasyfikacji gazów i par – Metody badań i dane tabelaryczne« albo zgodnie z DIN 51794 »Oznaczanie temperatury zapłonu produktów naftowych«.

2.2.4.3. Procedura klasyfikacji gazów piroforycznych nie musi być stosowana, jeżeli z doświadczenia w produkcji lub postępowaniu wynika, że substancja nie zapala się samoczynnie po wejściu w kontakt z powietrzem w temperaturze 54 °C lub niższej. Mieszaniny gazów łatwopalnych, które nie zostały zbadane pod kątem właściwości piroforycznych i które zawierają ponad jeden procent składników piroforycznych, klasyfikuje się jako gaz piroforyczny. Przy ocenie konieczności klasyfikacji mieszanin gazów łatwopalnych zawierających jeden procent lub mniej składników piroforycznych stosuje się ocenę eksperta dotyczącą właściwości i zagrożeń fizycznych gazów piroforycznych i ich mieszanin. W takim przypadku badanie należy rozważyć jedynie wówczas, gdy ocena eksperta wskazuje na potrzebę uzyskania dodatkowych danych w celu potwierdzenia konieczności klasyfikacji.”;

n) sekcja 2.2.4.2 otrzymuje następującą numerację:

„2.2.4.4.”;

o) w sekcji 2.6.4.2. tekst przed lit. a)–d) otrzymuje brzmienie:

„2.6.4.2. W przypadku mieszanin ⁽¹⁾ zawierających znane substancje ciekłe łatwopalne w ściśle określonych stężeniach, choć mogą one zawierać składniki nietłoczne, np. polimery, dodatki, temperatury zapłonu nie trzeba określać doświadczalnie, jeżeli obliczona temperatura zapłonu mieszaniny, ustalona za pomocą metody podanej w pkt 2.6.4.3 poniżej, jest co najmniej o 5 °C ⁽²⁾ wyższa od odpowiedniego kryterium klasyfikacyjnego i pod warunkiem że:

⁽¹⁾ Dotychczas metodę obliczania zwalidowano dla mieszanin zawierających maksymalnie sześć składników lotnych. Składnikami takim mogą być substancje ciekłe łatwopalne takie jak węglowodory, eter, alkohole, estry (oprócz akrylanów) oraz woda. Nie została ona jeszcze zwalidowana dla mieszanin zawierających związki fluorowcowane, związki siarki lub związki fosforu, a także reaktywne akrylany.

⁽²⁾ Jeżeli obliczona temperatura zapłonu jest wyższa od odpowiedniego kryterium klasyfikacyjnego o mniej niż 5 °C, metoda obliczania nie może być stosowana, a temperaturę zapłonu należy wyznaczyć w drodze doświadczalnej.”;

p) sekcja 2.7.2.2 otrzymuje brzmienie:

„2.7.2.2. Sproszkowane metale lub stopy metali klasyfikuje się jako substancje stałe łatwopalne, jeżeli można je zapalić, a reakcja rozprzestrzenienia się na całą długość próbki (100 mm) w ciągu 10 minut lub w krótszym czasie.”;

q) w sekcji 2.12.2.1 tabela 2.12.1 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 2.12.1

Kryteria dla substancji i mieszanin, które w kontakcie z wodą uwalniają gazy łatwopalne

Kategoria	Kryteria
1	Każda substancja lub mieszanina, która reaguje gwałtownie z wodą w temperaturze otoczenia i ogólnie wykazuje zdolność do wytwarzania gazu podatnego na samozapalenie lub która łatwo reaguje z wodą w temperaturze otoczenia w taki sposób, że szybkość uwalniania gazu łatwopalnego wynosi co najmniej 10 litrów na kilogram substancji w ciągu minuty.
2	Każda substancja lub mieszanina, która łatwo reaguje z wodą w temperaturze otoczenia w taki sposób, że maksymalna szybkość uwalniania gazu łatwopalnego wynosi co najmniej 20 litrów na kilogram substancji w ciągu godziny, i która nie spełnia kryteriów kategorii 1.
3	Każda substancja lub mieszanina, która powoli reaguje z wodą w temperaturze otoczenia w taki sposób, że maksymalna szybkość uwalniania gazu łatwopalnego jest większa niż 1 litr na kilogram substancji w ciągu godziny, i która nie spełnia kryteriów kategorii 1 i 2.

Uwaga:

Badanie należy przeprowadzić na substancji lub mieszaninie w przedstawionym stanie fizycznym. Jeżeli, na przykład do celów dostawy lub transportu, ta sama substancja chemiczna ma występować w innym stanie fizycznym niż poddany badaniu, uznawanym za mogący zasadniczo zmienić wyniki badania klasyfikacyjnego, to substancja ta musi zostać poddana badaniu również w tym innym stanie.”;

r) dodaje się sekcję 2.17 w brzmieniu:

„2.17. Odczulone materiały wybuchowe

2.17.1. Definicje i ogólne uwagi

2.17.1.1. Odczulone materiały wybuchowe to stałe lub ciekłe substancje wybuchowe lub mieszaniny, które są sflegmatyzowane w celu osłabienia ich właściwości wybuchowych w taki sposób, że nie wybuchają masowo i nie palą się zbyt szybko, a zatem mogą zostać wyłączone z klasy zagrożenia »materiały wybuchowe« (zob. również pkt 3 w sekcji 2.1.4.1) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Materiały wybuchowe niestabilne określone w sekcji 2.1 mogą również zostać ustabilizowane poprzez odczulenie i w związku z tym mogą zostać sklasyfikowane jako odczulone materiały wybuchowe, pod warunkiem że wszystkie kryteria sekcji 2.17 zostały spełnione. W takim przypadku odczulony materiał wybuchowy zostaje poddany badaniu zgodnie z badaniem serii 3 (część I Podręcznika badań i kryteriów UN RTDG), ponieważ informacje o jego wrażliwości na bodźce mechaniczne prawdopodobnie będą ważne dla ustalenia warunków bezpiecznego postępowania i stosowania. Wyniki podaje się w karcie charakterystyki.

2.17.1.2. Klasa zagrożenia dotycząca odczulonych materiałów wybuchowych obejmuje:

a) stałe odczulone materiały wybuchowe: substancje lub mieszaniny wybuchowe zwilżone wodą lub alkoholami lub rozcieńczone innymi substancjami w celu utworzenia jednolitej mieszaniny stałej, tak aby osłabić ich właściwości wybuchowe;

UWAGA: Obejmuje to odczulenie osiągniętą poprzez utworzenie hydratów substancji.

b) ciekłe odczulone materiały wybuchowe: substancje lub mieszaniny wybuchowe rozpuszczone albo zawieszone w wodzie lub innych substancjach ciekłych w celu utworzenia jednolitej mieszaniny ciekłej, tak aby osłabić ich właściwości wybuchowe.

2.17.2. Kryteria klasyfikacji

2.17.2.1. Każdy materiał wybuchowy w stanie odczulonym uznaje się za zaklasyfikowany w tej klasie, chyba że, w tym stanie:

a) jego celem jest wywołanie praktycznego wybuchu lub efektu pirotechnicznego;

b) stwarza zagrożenie wybuchem masowym zgodnie z badaniem serii 6 lit. a) lub 6 lit. b) lub skorygowana prędkość spalania zgodnie z badaniem prędkości spalania opisanym w części V podsekcja 51.4 Podręcznika badań i kryteriów UN RTDG jest wyższa niż 1 200 kg/min; lub

c) energia rozkładu egzotermicznego wynosi mniej niż 300 J/g.

UWAGA 1: Substancje lub mieszaniny spełniające kryterium a) lub b) w stanie odczulonym klasyfikuje się jako materiały wybuchowe (zob. sekcja 2.1). Substancje lub mieszaniny spełniające kryterium c) mogą wchodzić w zakres innych klas zagrożenia fizycznego.

UWAGA 2: Energię rozkładu egzotermicznego można oszacować, stosując odpowiednią metodę kalorymetryczną (zob. część II, sekcja 20, podsekcja 20.3.3.3 Podręcznika badań i kryteriów UN RTDG).

2.17.2.2. Odczulone materiały wybuchowe są klasyfikowane i pakowane w celu dostarczenia i stosowania w jednej z czterech kategorii tej klasy, w zależności od skorygowanej prędkości spalania (A_c) z wykorzystaniem badania »Badanie prędkości spalania (ogień zewnętrzny)« opisanego w części V podsekcja 51.4 Podręcznika badań i kryteriów UN RTDG, zgodnie z tabelą 2.17.1:

Tabela 2.17.1

Kryteria dotyczące odczulonych materiałów wybuchowych

Kategoria	Kryteria
1	Odczulone materiały wybuchowe, których skorygowana prędkość spalania (A_c) wynosi co najmniej 300 kg/min, ale nie większa niż 1 200 kg/min.
2	Odczulone materiały wybuchowe, których skorygowana prędkość spalania (A_c) wynosi co najmniej 140 kg/min, ale mniejsza niż 300 kg/min.

Kategoria	Kryteria
3	Odczulone materiały wybuchowe, których skorygowana prędkość spalania (A_c) wynosi co najmniej 60 kg/min, ale mniejsza niż 140 kg/min.
4	Odczulone materiały wybuchowe, których skorygowana prędkość spalania (A_c) jest mniejsza niż 60 kg/min.

Uwaga 1: Odczulone materiały wybuchowe przygotowuje się w taki sposób, aby zachowały one jednolitość i nie rozdzielały się w trakcie normalnego przechowywania i postępowania z nimi, szczególnie jeśli zostały odczulone poprzez zwilżenie. Producent/dostawca zamieszcza w karcie charakterystyki informację na temat okresu trwałości oraz instrukcje dotyczące weryfikacji odczulenia. W określonych warunkach zawartość środka odczulającego (np. flegmatyzatora, środka zwilżającego lub innego działania odczulającego) może ulec zmniejszeniu w trakcie dostarczania i stosowania, a zatem potencjalne zagrożenie związane z odczulonym materiałem wybuchowym może wzrosnąć. Ponadto karta charakterystyki musi zawierać informacje na temat unikania zwiększonego zagrożenia pożarem, wybuchem lub rozrzutem w przypadku, gdy substancja lub mieszanina nie została odczulona w wystarczającym stopniu.

Uwaga 2: Właściwości wybuchowe odczulonych materiałów wybuchowych określa się zgodnie z badaniem serii 2 Podręcznika badań i kryteriów UN RTDG i podaje się w karcie charakterystyki.

Uwaga 3: Do celów przechowywania, dostarczania i stosowania odczulone materiały wybuchowe nie wchodzą dodatkowo w zakres sekcji 2.1 (Materiały wybuchowe), 2.6 (Substancje ciekłe łatwopalne) ani 2.7 (Substancje stałe łatwopalne).

2.17.3. Przekazywanie informacji o zagrożeniach

Dla ciekłych lub stałych substancji lub mieszanin spełniających kryteria klasyfikacji w tej klasie zagrożenia stosuje się elementy oznakowania zgodnie z tabelą 2.17.2.

Tabela 2.17.2

Elementy oznakowania dla odczulonych materiałów wybuchowych

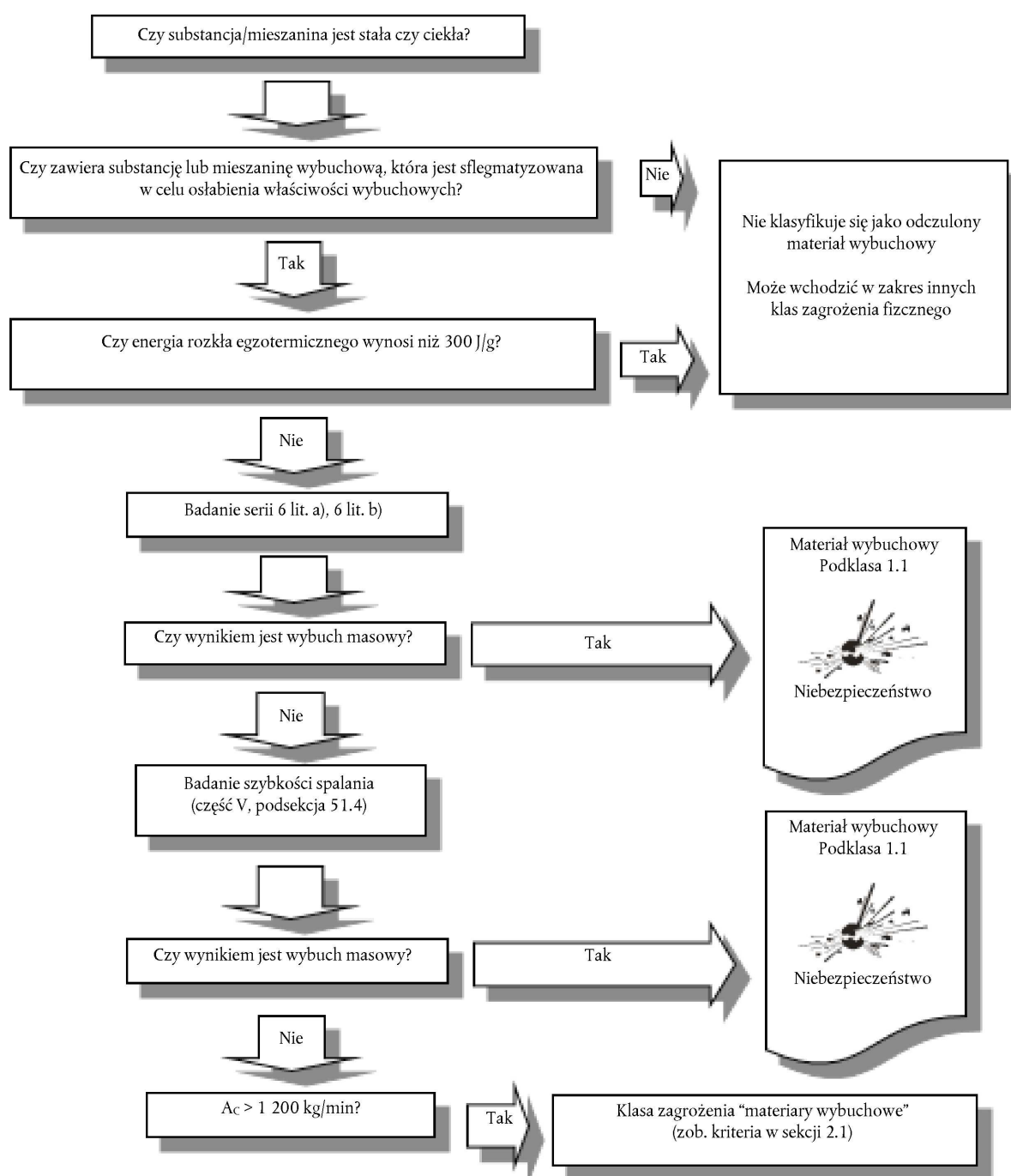
	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4
Piktogram GHS				
Hasło ostrzegawcze	Niebezpieczeństwo	Niebezpieczeństwo	Uwaga	Uwaga
Zwrot wskazujący rodzaj zagrożenia	H206 Zagrożenie pożarem, wybuchem lub rozrzutem; zwiększone ryzyko wybuchu, jeśli zawartość środka odczulającego została zmniejszona	H207 Zagrożenie pożarem lub rozrzutem zwiększone ryzyko wybuchu, jeśli zawartość środka odczulającego została zmniejszona	H207 Zagrożenie pożarem lub rozrzutem zwiększone ryzyko wybuchu, jeśli zawartość środka odczulającego została zmniejszona	H208: Zagrożenie pożarem; zwiększone ryzyko wybuchu, jeśli zawartość środka odczulającego została zmniejszona
Zwrot wskazujący środki ostrożności Zapobieganie	P210 P212 P230 P233 P280	P210 P212 P230 P233 P280	P210 P212 P230 P233 P280	P210 P212 P230 P233 P280
Zwrot wskazujący środki ostrożności Reagowanie	P370 + P380+ P375	P370 + P380+ P375	P370 + P380+ P375	P371 + P380 + P375

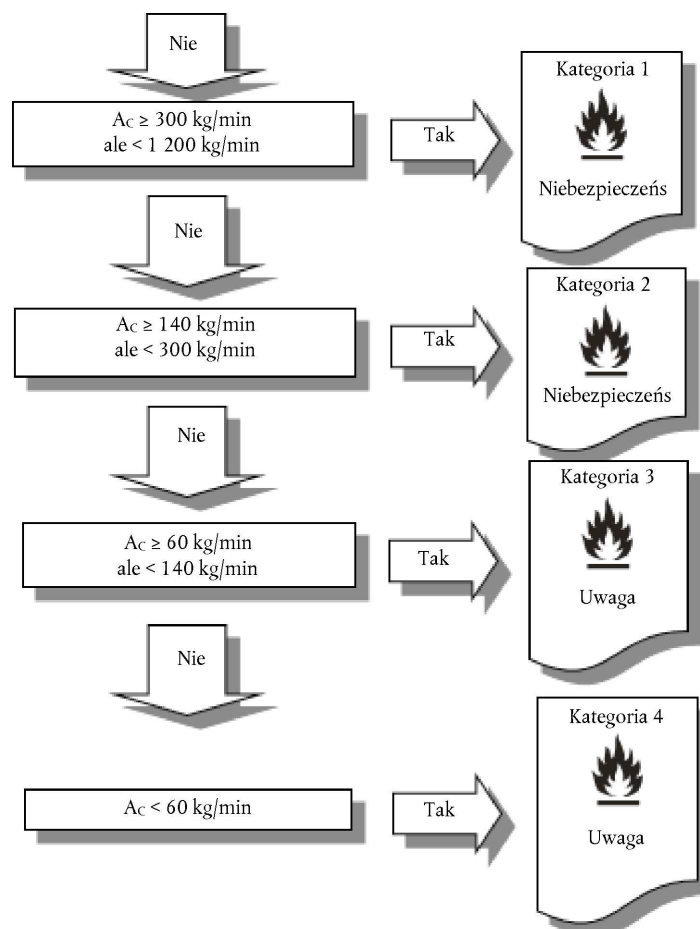
	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4
Zwrot wskazujący środki ostrożności Przechowywanie	P401	P401	P401	P401
Zwrot wskazujący środki ostrożności Usuwanie	P501	P501	P501	P501

2.17.4. Dodatkowe kwestie do rozważenia przy klasyfikacji

Rysunek 2.17.1

Odczulone materiały wybuchowe

2.17.4.1. Procedura klasyfikacji odczulonych materiałów wybuchowych nie ma zastosowania, jeżeli:

- a) substancje lub mieszaniny nie zawierają materiałów wybuchowych zgodnie z kryteriami sekcji 2.1; lub
- b) energia rozkładu egzotermicznego wynosi mniej niż 300 J/g.

2.17.4.2. Energię rozkładu egzotermicznego określa się z wykorzystaniem już odczulonego materiału wybuchowego (tj. jednolitej mieszaniny stałej lub ciekłej utworzonej przez materiał wybuchowy i substancję zastosowaną (substancje zastosowane) w celu osłabienia jego właściwości wybuchowych). Energię rozkładu egzotermicznego można oszacować, stosując odpowiednią metodę kalorymetryczną (zob. część II, sekcja 20, podsekcja 20.3.3.3 Podręcznika badań i kryteriów UN RTDG).";

3. w części 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) sekcja 3.1.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.1.1.1. Toksyczność ostra oznacza poważne niekorzystne skutki zdrowotne (tj. śmiertelność), następujące w wyniku jednorazowego lub krótkoterminowego narażenia na substancję lub mieszaninę drogą pokarmową, po naniesieniu na skórę lub przez drogi oddechowe.”;

- b) zdanie wprowadzające w sekcji 3.1.2.1 otrzymuje brzmienie:

„3.1.2.1. „Substancje można przypisać do jednej z czterech kategorii zagrożenia w oparciu o toksyczność ostrą w przypadku narażenia drogą pokarmową, po naniesieniu na skórę lub przez drogi oddechowe według granicznych kryteriów liczbowych przedstawionych w tabeli poniżej. Wartości toksyczności ostrej wyrażone są jako wartości (przybliżone) LD_{50} (droga pokarmowa, po naniesieniu na skórę) lub LC_{50} (przez drogi oddechowe) bądź jako oszacowana toksyczność ostra (ATE). O ile niektóre metody *in vivo* bezpośrednio określają wartości LD_{50}/LC_{50} , inne nowsze metody *in vivo* (np. wykorzystujące mniejszą liczbę zwierząt) uwzględniają inne wskaźniki toksyczności ostrej, takie jak ważne objawy kliniczne toksyczności, które stosuje się jako odniesienie w celu przypisania kategorii zagrożenia. Wyjaśnienia zamieszczono pod tabelą 3.1.1.”;

- c) tytuł tabeli 3.1.1 w sekcji 3.1.2.1 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 3.1.1

Wartości oszacowanej toksyczności ostrej i kryteria kategorii zagrożenia toksyczności ostrej;

- d) sekcja 3.2.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.2.1.1. Działanie żrące na skórę oznacza spowodowanie nieodwracalnego uszkodzenia skóry; tj. widocznej martwicy naskórka sięgającej aż do skóry właściwej w następstwie narażenia na substancję lub mieszaninę.

Działanie drażniące na skórę oznacza spowodowanie odwracalnego uszkodzenia skóry w następstwie narażenia na substancję lub mieszaninę.”;

- e) sekcja 3.3.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.3.1.1. Poważne uszkodzenie oczu oznacza spowodowanie uszkodzenia tkanki w oku lub poważne fizyczne pogorszenie widzenia, które nie jest całkowicie odwracalne, w następstwie narażenia oka na substancję lub mieszaninę.

Działanie drażniące na oczy oznacza spowodowanie zmian w oku, które są całkowicie odwracalne, w następstwie narażenia oka na substancję lub mieszaninę.”;

- f) sekcja 3.4.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.4.1.1. Działanie uczulające na drogi oddechowe oznacza nadwrażliwość dróg oddechowych w następstwie wdychania substancji lub mieszaniny.”;

- g) sekcja 3.4.1.2 otrzymuje brzmienie:

„3.4.1.2. Działanie uczulające na skórę oznacza reakcję alergiczną występującą po kontakcie substancji lub mieszaniny ze skórą.”;

- h) sekcja 3.4.2.1.3.1 otrzymuje brzmienie:

„3.4.2.1.3.1. Doświadczenia na zwierzętach ⁽¹⁾, których wyniki mogą wskazywać na możliwość wywołania przez substancję działania uczulającego u ludzi w następstwie narażenia drogą oddechową ⁽²⁾, mogą obejmować:

a) pomiar immunoglobuliny E (IgE) oraz innych specyficznych parametrów odpornościowych, na przykład u myszy;

b) specyficzne badania czynności płuc u świnek morskich.

⁽¹⁾ Obecnie nie są dostępne uznane i zwalidowane modele zwierzęce do badań nadwrażliwości układu oddechowego. W określonych warunkach dane pochodzące z badań na zwierzętach mogą dostarczyć cennych informacji w ocenie opartej na ciężarze dowodów.

⁽²⁾ Mechanizmy wywołania objawów astmy przez substancje nie zostały jeszcze w pełni poznane. Zapobiegawczo substancje te uważa się za działające uczulająco na układ oddechowy. Jednakże jeżeli na podstawie dowodów można wykazać, że substancje te wywołują objawy astmy poprzez podrażnienie tylko u osób z nadreaktywnością oskrzeli, nie uznaje się ich za substancje działające uczulająco na układ oddechowy.”;

- i) w sekcji 3.4.3.2 tabela 3.4.6 Uwaga 1 otrzymuje brzmienie:

„Uwaga 1:

Stężenia graniczne stosowane do wywołania reakcji alergicznej wykorzystuje się przy stosowaniu specjalnych wymagań dotyczących oznakowania określonych w załączniku II sekcja 2.8 w celu ochrony osób już uczulonych. Dla mieszaniny zawierającej dany składnik w ilości równej temu stężeniu lub je przekraczającej wymagana jest karta charakterystyki. W przypadku substancji uczulających o specyficznym stężeniu granicznym, stężenie graniczne stosowane do wywołania reakcji alergicznej określa się na poziomie jednej dziesiątej specyficznego stężenia granicznego.”;

- j) sekcja 3.5.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.5.1.1. Działanie mutagenne na komórki rozrodcze oznacza dziedziczne mutacje genowe, w tym dziedziczne aberracje liczby i struktury chromosomów w zarodkach w następstwie narażenia na substancję lub mieszaninę.”;

- k) sekcja 3.5.1.1 otrzymuje następującą numerację:

„3.5.1.2. Mutacja oznacza trwałą zmianę w ilości lub strukturze materiału genetycznego w komórce. Pojęcie »mutacja« odnosi się zarówno do dziedzicznych zmian genetycznych, które mogą się objawiać na poziomie fenotypu, jak i do podstawowych modyfikacji DNA, jeśli są znane (w tym specyficzne zmiany par zasad i translokacje chromosomowe). Pojęć »mutagenny« i »mutagen« używa się w odniesieniu do czynników powodujących zwiększone występowanie mutacji w populacjach komórek lub organizmów.”;

l) sekcja 3.5.1.2 otrzymuje następującą numerację:

„3.5.1.3. Bardziej ogólne pojęcia »genotoksyczny« i »genotoksyczność« odnoszą się do czynników lub procesów powodujących zmianę struktury, treści informacji lub podziału DNA, łącznie z tymi, które powodują uszkodzenie DNA poprzez zakłócenie normalnych procesów replikacji lub które w sposób niefizjologiczny (tymczasowo) zmieniają jego replikację. Wyniki badań genotoksyczności traktuje się zwykle jako wskaźniki skutków mutagennych.”;

m) sekcja 3.5.2.3.5 otrzymuje brzmienie:

„3.5.2.3.5. Badania *in vivo* mutagenności komórek somatycznych, takie jak:

- test aberracji chromosomowej szpiku kostnego u ssaków,
- test mikrojądrowy w komórkach erytrocytów u ssaków”;

n) sekcja 3.6.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.6.1.1. Rakotwórczość oznacza wywołanie nowotworu lub wzrost częstotliwości występowania nowotworu w następstwie narażenia na substancję lub mieszaninę. Substancje i mieszaniny, które spowodowały powstanie nowotworów łagodnych i złośliwych we właściwie przeprowadzonych badaniach doświadczalnych na zwierzętach uważa się również za substancje i mieszaniny, co do których istnieje domniemanie lub podejrzewa się, że są rakotwórcze dla człowieka, o ile nie ma przekonujących dowodów na to, że mechanizm powstawania nowotworu nie ma znaczenia dla ludzi.

Klasyfikacja substancji lub mieszaniny jako stanowiącej zagrożenie rakotwórcze opiera się na jej swoistych właściwościach i nie zawiera informacji na temat poziomu zagrożenia nowotworem u ludzi wynikającego ze stosowania tej substancji lub mieszaniny.”;

o) sekcja 3.7.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.7.1.1. Działanie szkodliwe na rozrodczość oznacza niekorzystny wpływ na funkcje rozrodcze i płodność u dorosłych mężczyzn i kobiet oraz toksyczność rozwojową potomstwa w następstwie narażenia na substancję lub mieszaninę. Podane poniżej definicje zostały zaadaptowane z definicji ustalonych jako definicje robocze w dokumencie nr 225 IPCS/EHC »Principles for Evaluating Health Risks to Reproduction Associated with Exposure to Chemicals« (Zasady oceny ryzyka zdrowotnego dla rozrodczości związanego z narażeniem na działanie substancji chemicznych). Do celów klasyfikacji wiedzę dotyczącą wywołania skutków dziedzicznych o charakterze genetycznym u potomstwa przedstawiono w Działaniu mutagennym na komórki rozrodcze (sekcja 3.5), jako że w obecnym systemie klasyfikacji uważa się za bardziej stosowne, by omówić takie skutki w odrębnej kategorii zagrożeń »działanie mutagenne na komórki rozrodcze«.

W tym systemie klasyfikacji działanie szkodliwe na rozrodczość dzieli się na dwa główne działy:

- a) niekorzystny wpływ na funkcje rozrodcze i płodność;
- b) niekorzystny wpływ na rozwój potomstwa.

Niektórych skutków działania szkodliwego na rozrodczość nie można wyraźnie zaliczyć ani do pogorszenia funkcji rozrodczych i płodności ani do toksyczności rozwojowej. Jednakże substancje i mieszaniny wywołujące takie skutki klasyfikuje się jako działające szkodliwie na rozrodczość objęte ogólnym zwrotem wskazującym rodzaj zagrożenia.”;

p) sekcja 3.7.2.5.1 otrzymuje brzmienie:

„3.7.2.5.1. Dostępne są uznane międzynarodowo metody badań; są to m.in. metody badania toksyczności rozwojowej (np. wytyczne ODCE 414 dotyczące badań) i metody jedno lub dwupokoleniowych badań toksyczności (np. wytyczne ODCE 415, 416, 443).”;

q) sekcja 3.8.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.8.1.1. Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe oznacza konkretne, niepowodujące śmierci działanie toksyczne na narządy docelowe, wynikające z jednorazowego narażenia na działanie substancji lub mieszaniny. Ujęte są tu wszystkie istotne skutki zdrowotne, które mogą powodować upośledzenia czynnościowe, zarówno odwracalne jak i nieodwracalne, bezpośrednie lub opóźnione, których nie omówiono konkretnie w sekcjach 3.1–3.7 i 3.10 (zob. również sekcja 3.8.1.6).”

r) sekcja 3.8.3.4.1 otrzymuje brzmienie:

„3.8.3.4.1. Jeżeli nie ma wiarygodnych dowodów lub danych z badań dla konkretnej mieszaniny jako takiej, a zasad pomostowych nie można zastosować w celu umożliwienia klasyfikacji, wówczas klasyfikacja mieszaniny opiera się na klasyfikacji składników. W takim przypadku mieszaninę klasyfikuje się jako działającą toksycznie na narządy docelowe (z podaniem danego narządu) w następstwie jednorazowego narażenia, jeżeli co najmniej jeden składnik zaklasyfikowano jako działający toksycznie na narządy docelowe (narażenie jednorazowe) kategorii 1 lub 2 i występuje on na poziomie co najmniej równym odpowiedniemu ogólnemu stężeniu granicznemu odpowiednio dla kategorii 1 i 2, zgodnie z tabelą 3.8.3.”;

s) w sekcji 3.8.3.4 dodaje się sekcję 3.8.3.4.6 w brzmieniu:

„3.8.3.4.6. W przypadkach, gdy w odniesieniu do składników kategorii 3 stosuje się metodę addytywności, »istotne składniki« mieszaniny to te składniki, które występują w stężeniu ≥ 1 % (m/m dla substancji stałych, ciekłych, pyłów, mgieł i par oraz v/v dla gazów), o ile nie istnieją przesłanki by sądzić, że składnik obecny w stężeniu < 1 % jest nadal istotny z punktu widzenia klasyfikacji mieszaniny pod względem działania drażniącego na drogi oddechowe lub działania narkotycznego.”;

t) sekcja 3.9.1.1 otrzymuje brzmienie:

„3.9.1.1. Działanie toksyczne na narządy docelowe – powtarzane narażenie oznacza konkretne działanie toksyczne na narządy docelowe, wynikające z powtarzanego narażenia na działanie substancji lub mieszaniny. Ujęte są tu wszystkie istotne skutki zdrowotne, które mogą powodować upośledzenia czynnościowe, zarówno odwracalne jak i nieodwracalne, bezpośrednie lub opóźnione. Jednakże nie ujęto tu innych szczególnych skutków toksycznych, które omówiono w sekcjach 3.1–3.8 i 3.10.”;

u) sekcja 3.9.3.4.1 otrzymuje brzmienie:

„3.9.3.4.1. Jeżeli nie ma wiarygodnych dowodów lub danych z badań dla konkretnej mieszaniny jako takiej, a zasad pomostowych nie można zastosować w celu umożliwienia klasyfikacji, wówczas klasyfikacja mieszaniny opiera się na klasyfikacji składników. W takim przypadku mieszaninę klasyfikuje się jako działającą toksycznie na narządy docelowe (z podaniem danego narządu) w następstwie powtarzanego narażenia, jeżeli co najmniej jeden składnik zaklasyfikowano jako działający toksycznie na narządy docelowe (powtarzane narażenie) kategorii 1 lub 2 i występuje on na poziomie równym lub wyższym od odpowiedniego ogólnego stężenia granicznego odpowiednio dla kategorii 1 i 2, zgodnie z tabelą 3.9.4.”;

v) sekcja 3.10.1.3 otrzymuje brzmienie:

„3.10.1.3. Zagrożenie spowodowane aspiracją oznacza poważne skutki ostre, takie jak chemiczne zapalenie płuc, uszkodzenie płuc lub śmierć w następstwie aspiracji substancji lub mieszaniny.”;

w) w sekcji 3.10.3.3 dodaje się nową sekcję w brzmieniu:

„3.10.3.3.1.1. »Istotne składniki« mieszaniny to te składniki, które występują w stężeniu ≥ 1 %.”;

x) sekcja 3.10.3.3.1.1 otrzymuje następującą numerację i brzmienie:

„3.10.3.3.1.2. Mieszaninę klasyfikuje się w kategorii 1, jeżeli suma stężeń składników kategorii 1 wynosi ≥ 10 %, a lepkość kinematyczna mieszaniny wynosi $\leq 20,5$ mm²/s przy pomiarze w 40 °C.”;

y) sekcja 3.10.3.3.1.2 otrzymuje następującą numerację i brzmienie:

„3.10.3.3.1.3. W przypadku mieszaniny, która rozdziela się na dwie lub więcej osobnych warstw, całą mieszaninę klasyfikuje się w kategorii 1, jeżeli w którejkolwiek z osobnych warstw suma stężeń składników kategorii 1 wynosi ≥ 10 %, a lepkość kinematyczna wynosi $\leq 20,5$ mm²/s przy pomiarze w 40 °C.”;

4) w części 4 wprowadza się następujące zmiany:

sekcja 4.1.3.5.3.1 otrzymuje brzmienie:

„4.1.3.5.3.1. W pierwszej kolejności bierze się pod uwagę wszystkie składniki zaklasyfikowane do kategorii toksyczności ostrej 1. Jeżeli suma stężeń (procentowych) takich składników pomnożonych przez odpowiedni dla każdego z nich współczynnik M wynosi ≥ 25 %, to całą mieszaninę klasyfikuje się do kategorii toksyczności ostrej 1.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się pozycję w brzmieniu:

„1.1.1. EUH001 – »Wybuchowy w stanie suchym«

W przypadku substancji i mieszanin wybuchowych, o których mowa w sekcji 2.1 załącznika I, wprowadzonych do obrotu w postaci zwilżonej wodą lub alkoholami albo rozcieńczonej innymi substancjami w celu stłumienia właściwości wybuchowych.”;

b) sekcja 1.1.3 otrzymuje następującą numerację:

„1.1.1.”;

c) sekcja 1.1.4 otrzymuje następującą numerację:

„1.1.2.”;

d) sekcja 1.1.5 otrzymuje następującą numerację:

„1.1.3.”;

e) sekcja 1.1.6 otrzymuje następującą numerację:

„1.1.4.”;

2) w części II wprowadza się następujące zmiany:

w sekcji 2.10 tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— $\geq 0,1$ specyficznego stężenia granicznego substancji zaklasyfikowanej jako działająca uczulająco na skórę lub działająca uczulająco na drogi oddechowe o specyficznym stężeniu granicznym, lub”.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli 1.1 dodaje się następujące zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia:

„H206	Język	2.17 – Odczulone materiały wybuchowe, kategoria zagrożenia 1
	BG	Опасност от пожар или разпръскване; повишен риск от експлозия при понижено съдържание на десенсибилизиращ агент.
	ES	Peligro de incendio, onda expansiva o proyección; mayor riesgo de explosión si se reduce el agente insensibilizante.
	CS	Nebezpečí požáru, tlakové vlny nebo zasažení částicemi; zvýšené nebezpečí výbuchu, sníží-li se objem znečlivujícího prostředku.
	DA	Fare for brand, eksplosion eller udslyngning af fragmenter; øget risiko for eksplosion, hvis det desensibiliserende middel reduceres.
	DE	Gefahr durch Feuer, Druckstoß oder Sprengstücke; erhöhte Explosionsgefahr wenn das Desensibilisierungsmittel reduziert wird.
	ET	Süttimis-, plahvatus- või laialipaiskumisoht, desensibilisaatori vähenemise korral suurenenud plahvatusoht.
	EL	Κίνδυνος πυρκαγιάς, ανατίναξης ή εκτόξευσης· αυξημένος κίνδυνος έκρηξης εάν μειωθεί ο παράγοντας απευαισθητοποιήσης.
	EN	Fire, blast or projection hazard; increased risk of explosion if desensitising agent is reduced.
	FR	Danger d'incendie, d'effet de souffle ou de projection; risque accru d'explosion si la quantité d'agent désensibilisateur est réduite.
	GA	Guais dóiteáin, phléasccha nó teilgin; baol méadaithe pléasccha má laghdaítear an dí-íogróir.
	HR	Opasnost od vatre, udarnog vala ili rasprskavanja; povećan rizik od eksplozije ako je smanjen udio desenzitirajućeg agensa.
	IT	Pericolo d'incendio, di spostamento d'aria o di proiezione; maggior rischio di esplosione se l'agente desensibilizzante è ridotto.
	LV	Ugunsbīstamība, triecienviļņbīstamība vai izmetbīstamība; ja desensibilizācijas līdzekļa daudzums samazinājies, palielinās eksplozijas risks.
	LT	Gaisro, sprogimo arba išsvaidymo pavojus; sumažėjus desensibilizacijos veiksnio poveikiui kyla didesnė sprogimo rizika.
	HU	Tűz, robbanás vagy kivetés veszélye; fokozott robbanásveszély a deszenzibilizáló szer csökkenésével.
	MT	Periklu ta' nar, blast jew projjezzjoni; riskju ikbar ta' splużjoni jekk l-aġent disensitizzanti jitnaqqas.
	NL	Gevaar voor brand, luchtdrukwerking of scherfwerking; toegenomen ontploffingsgevaar als de ongevoeligheidsagens wordt verminderd.
	PL	Zagrożenie pożarem, wybuchem lub rozrzutem; zwiększone ryzyko wybuchu jeśli zawartość środka odczulającego została zmniejszona.

H206	Język	2.17 – Odczulone materiały wybuchowe, kategoria zagrożenia 1
	PT	Perigo de incêndio, sopro ou projeções; risco acrescido de explosão se houver redução do agente dessensibilizante.
	RO	Pericol de incendiu, detonare sau proiectare; risc sporit de explozie dacă se reduce agentul de desensibilizare.
	SK	Nebezpečnostvo požiaru, výbuchu alebo rozletenia úlomkov; zvýšené riziko výbuchu, ak sa zníži obsah desenzibilizačného činidla.
	SL	Nevarnost za nastanek požara, udarnega vala ali drobcev; povečana nevarnost eksplozije, če se zmanjša vsebnost desenzibilizatorja.
	FI	Palo-, räjähdys- tai sirpalevaara; suurentunut, jos flegmatointitekijää vähennetään.
	SV	Fara för brand, tryckvåg eller splitter och kaststycken, ökad explosionsrisk om det okänsliggörande ämnet minskas.”
„H207	Język	2.17 – Odczulone materiały wybuchowe, kategoria zagrożenia 2, 3
	BG	Опасност от пожар или разпръскване; повишен риск от експлозия при понижено съдържание на десенсибилизиращ агент.
	ES	Peligro de incendio o proyección; mayor riesgo de explosión si se reduce el agente insensibilizante.
	CS	Nebezpečí požáru nebo zasažení částicemi; zvýšené nebezpečí výbuchu, sníží-li se objem znečitlivujícího prostředku.
	DA	Fare for brand eller udslyngning af fragmenter; øget risiko for eksplosion, hvis det desensibiliserende middel reduceres.
	DE	Gefahr durch Feuer oder Sprengstücke; erhöhte Explosionsgefahr wenn das Desensibilisierungsmittel reduziert wird.
	ET	Süttimis- või laialipaiskumisoht, desensibilisaatori vähenemise korral suurenenud plahvatusoht.
	EL	Κίνδυνος πυρκαγιάς ή εκτόξευσης αυξημένου κινδύνου έκρηξης εάν μειωθεί ο παράγοντας απευαισθητοποίησης.
	EN	Fire or projection hazard; increased risk of explosion if desensitising agent is reduced.
	FR	Danger d'incendie ou de projection; risque accru d'explosion si la quantité d'agent désensibilisateur est réduite.
	GA	Guais dóiteáin nó teilgin; baol méadaithe pléasctha má laghdaítear an dí-íogróir.
	HR	Opasnost od vatre ili rasprskavanja; povećan rizik od eksplozije ako je smanjen udio desenzitirajućeg agensa.
	IT	Pericolo d'incendio o di proiezione; maggior rischio di esplosione se l'agente desensibilizzante è ridotto.
	LV	Ugunsbīstamība vai izmetbīstamība; ja desensibilizācijas līdzekļa daudzums samazinājies, palielinās eksplozijas risks.
	LT	Gaisro arba iššvaidymo pavojus; sumažėjus desensibilizacijos veiksnio poveikiui kyla didesnė sprogimo rizika.

H207	Język	2.17 – Odczulone materiały wybuchowe, kategoria zagrożenia 2, 3
	HU	Tűz vagy kivetés veszélye; fokozott robbanásveszély a deszenzibilizáló szer csökkenésével.
	MT	Periklu ta' nar jew projezzjoni; riskju ikbar ta' splużjoni jekk l-aġent disensitizzanti jitnaqqas.
	NL	Gevaar voor brand of scherfwerking; toegenomen ontploffingsgevaar als de ongevoeligheidsagens wordt verminderd.
	PL	Zagrożenie pożarem lub rozrzutem; zwiększone ryzyko wybuchu, jeśli zawartość środka odczulającego została zmniejszona.
	PT	Perigo de incêndio ou projeções; risco acrescido de explosão se houver redução do agente dessensibilizante.
	RO	Pericol de incendiu sau proiectare; risc sporit de explozie dacă se reduce agentul de desensibilizare.
	SK	Nebezpečenstvo požiaru alebo rozletenia úlomkov; zvýšené riziko výbuchu, ak sa zníži obsah desenzibilizačného činidla.
	SL	Nevarnost za nastanek požara ali drobcev; povečana nevarnost eksplozije, če se zmanjša vsebnost desenzibilizatorja.
	FI	Palo- tai sirpalevaara; suurentunut, jos flegmatointitekijää vähennetään.
	SV	Fara för brand eller splitter och kaststycken. ökad explosionsrisk om det okänsliggörande ämnet minskas.”
„H208	Język	2.17 – Odczulone materiały wybuchowe, kategoria zagrożenia 4
	BG	Опасност от пожар; повишен риск от експлозия при понижено съдържание на десенсибилизиращ агент.
	ES	Peligro de incendio; mayor riesgo de explosión si se reduce el agente insensibilizante.
	CS	Nebezpečí požáru; zvýšené nebezpečí výbuchu, sníží-li se objem znečitlivujícího prostředku.
	DA	Brandfare; øget risiko for eksplosion, hvis det desensibiliserende middel reduceres.
	DE	Gefahr durch Feuer; erhöhte Explosionsgefahr wenn das Desensibilisierungsmittel reduziert wird.
	ET	Süttimisohht; desensibilisaatori vähenemise korral suurenenud plahvatusohht.
	EL	Κίνδυνος πυρκαγιάς· αυξημένος κίνδυνος έκρηξης εάν μειωθεί ο παράγοντας απευαισθητοποίησης.
	EN	Fire hazard; increased risk of explosion if desensitising agent is reduced.
	FR	Danger d'incendie; risque accru d'explosion si la quantité d'agent désensibilisateur est réduite.
	GA	Guais dóiteáin; baol méadaithe pléasctha má laghdaítear an dí-íogróir.
	HR	Opasnost od vatre; povećan rizik od eksplozije ako je smanjen udio desenzitirajućeg agensa.
	IT	Pericolo d'incendio; maggior rischio di esplosione se l'agente desensibilizzante è ridotto.

H208	Język	2.17 – Odczulone materiały wybuchowe, kategoria zagrożenia 4
	LV	Ugunsbīstamība; ja desensibilizācijas līdzekļa daudzums samazinājies, palielinās eksplozijas risks.
	LT	Gaisro pavojus; sumažėjus desensibilizacijos veiksnio poveikiui kyla didesnė sproginimo rizika.
	HU	Tűz veszélye; fokozott robbanásveszély a deszenzibilizáló szer csökkenésével.
	MT	Periklu ta' nar; riskju ikbar ta' splużjoni jekk l-aġent disensitizzanti jitnaqqas.
	NL	Gevaar voor brand; toegenomen ontploffingsgevaar als de ongevoeligheidsagens wordt verminderd.
	PL	Zagrożenie pożarem; zwiększone ryzyko wybuchu, jeśli zawartość środka odczulającego została zmniejszona.
	PT	Perigo de incêndio; risco acrescido de explosão se houver redução do agente dessensibilizante.
	RO	Pericol de incendiu; risc sporit de explozie dacă se reduce agentul de desensibilizare.
	SK	Nebezpečenstvo požiaru; zvýšené riziko výbuchu, ak sa zníži obsah desenzibilizačného činidla.
	SL	Nevarnost za nastanek požara; povečana nevarnost eksplozije, če se zmanjša vsebnost desenzibilizatorja.
	FI	Palovaara; suurentunut, jos flegmatointitekijää vähennetään.
	SV	Fara för brand, ökad explosionsrisk om det okänsliggörande ämnet minskas.”
„H232	Język	2.2 – Gazy łatwopalne, kategoria zagrożenia 1A, gaz piroforyczny
	BG	Може да се запали спонтанно при контакт с въздух.
	ES	Puede inflamarse espontáneamente en contacto con el aire.
	CS	Při styku se vzduchem se může samovolně vznítit.
	DA	Kan selvantænde ved kontakt med luft.
	DE	Kann sich bei Kontakt mit Luft spontan entzünden.
	ET	Kokkupuutel õhuga võib süttida iseenesest.
	EL	Ενδέχεται να αυτοαναφλεγεί εάν εκτεθεί στον αέρα.
	EN	May ignite spontaneously if exposed to air.
	FR	Peut s'enflammer spontanément au contact de l'air.
	GA	D'fhéadfadh an ní uathadhaint i gcás nochtadh don aer.
	HR	Može se spontano zapaliti u dodiru sa zrakom.
	IT	Spontaneamente infiammabile all'aria.
	LV	Saskarē ar gaisu var spontāni aizdegties.
	LT	Ore gali užsidegti savaime.

H232	Język	2.2 – Gazy łatwopalne, kategoria zagrożenia 1A, gaz piroforyczny
	HU	Levegővel érintkezve öngyulladásra hajlamos.
	MT	Jista' jiehū n-nar spontanjament jekk ikun espost għall-arja.
	NL	Kan spontaan ontbranden bij blootstelling aan lucht.
	PL	Może ulegać samozapaleniu w przypadku wystawienia na działanie powietrza.
	PT	Pode inflamar-se espontaneamente em contacto com o ar.
	RO	Se poate aprinde spontan dacă intră în contact cu aerul.
	SK	Pri kontakte so vzduchom sa môže spontánne vznietit.
	SL	V stiku z zrakom lahko pride do samodejnega vžiga.
	FI	Voi syttyä itsestään palamaan joutuessaan kosketuksiin ilman kanssa.
	SV	Kan spontanantända vid kontakt med luft.”

b) w tabeli 1.1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) górny rząd pozycji dotyczącej kodu H220 otrzymuje brzmienie:

„H220		Język	2.2 – Gazy łatwopalne, kategoria zagrożenia 1A”
-------	--	-------	---

(ii) górny rząd pozycji dotyczącej kodu H221 otrzymuje brzmienie:

„H221	Język	2.2 – Gazy łatwopalne, kategoria zagrożenia 1B, 2”
-------	-------	--

(iii) górny rząd pozycji dotyczącej kodu H230 otrzymuje brzmienie:

„H230	Język	2.2 – Gazy łatwopalne, kategoria zagrożenia 1A, gaz nietrwały A”
-------	-------	--

(iv) górny rząd pozycji dotyczącej kodu H231 otrzymuje brzmienie:

„H231	Język	2.2 – Gazy łatwopalne, kategoria zagrożenia 1A, gaz nietrwały B”
-------	-------	--

c) dziesiąty rząd pozycji dotyczącej kodu H314 otrzymuje brzmienie:

	„FR	Provoque <u>de graves</u> brûlures de la peau et de graves lésions des yeux.”
--	-----	---

2) w części 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli 2.1 skreśla się pozycję dotyczącą kodu EUH 001.

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) akapit wprowadzający w załączniku IV otrzymuje brzmienie:

„W niniejszym załączniku ustanawia się matrycę, w której wymieniono zalecane zwroty wskazujące środki ostrożności dla każdej klasy zagrożenia i kategorii zagrożenia w podziale na rodzaj zwrotu wskazującego środki ostrożności. Matryca ułatwia wybór odpowiednich zwrotów wskazujących środki ostrożności i zawiera elementy dotyczące wszystkich kategorii działania zapobiegawczego. Stosuje się wszystkie specyficzne elementy odnoszące się do danej klasy zagrożenia. Ponadto, w odpowiednich przypadkach, stosuje się ogólne zwroty wskazujące środki ostrożności niepowiązane z daną klasą lub kategorią zagrożenia.

Aby zapewnić elastyczność w stosowaniu wyrażeń wskazujących środki ostrożności, zachęca się do łączenia lub konsolidacji zwrotów wskazujących środki ostrożności, tak aby zaoszczędzić miejsce na etykiecie i poprawić czytelność. Matryca oraz tabele w części 1 niniejszego załącznika obejmują różne kombinacje zwrotów wskazujących środki ostrożności. Są to jednak tylko przykłady, a dostawcy mogą łączyć i konsolidować zwroty według uznania, jeżeli sprzyja to jasności i zrozumiałości informacji na etykiecie zgodnie z art. 22 i art. 28 ust. 3.

Niezależnie od art. 22 zwroty wskazujące środki ostrożności zamieszczane na etykietach lub kartach charakterystyki mogą zawierać nieznaczne modyfikacje tekstowe zwrotów określonych w niniejszym załączniku, jeżeli zmiany te przyczyniają się do przekazania informacji dotyczących bezpieczeństwa, a wytyczne dotyczące bezpieczeństwa nie zostały osłabione ani ograniczone. Może to obejmować zmiany pisowni, użycie synonimów lub równoważnych terminów właściwych dla regionu, w którym produkt jest dostarczany i stosowany.”;

- 2) w tabeli 6.1 wprowadza się następujące zmiany:

pozycja dotycząca kodu P103 otrzymuje brzmienie:

„P103	Uważnie przeczytać wszystkie instrukcje i zastosować się do nich	W stosownych przypadkach		Produkty konsumpcyjne – <i>nie stosować, jeśli zastosowano P202</i> ”
-------	--	--------------------------	--	---

- 3) w tabeli 6.2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pozycje dotyczące kodów P201 i P202 otrzymują brzmienie:

„P201	Przed użyciem zapoznać się ze specjalnymi środkami ostrożności.	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Materiał wybuchowy niestabilny	Produkty konsumpcyjne – <i>nie stosować, jeśli zastosowano P202</i> ”
		Działanie mutagenne na komórki rozrodcze (sekcja 3.5)	1A,1B, 2	
		Rakotwórczość (sekcja 3.6)	1A,1B, 2	
		Działanie szkodliwe na rozrodczość (sekcja 3.7)	1A,1B, 2	
		Działanie szkodliwe na rozrodczość – wpływ na laktację lub oddziaływanie szkodliwe na dzieci karmione piersią (sekcja 3.7)	Dodatkowa kategoria	
P202	Nie używać przed zapoznaniem się i zrozumieniem wszystkich środków bezpieczeństwa.	Gazy łatwopalne (sekcja 2.2)	A, B (gazy nietrwałe)	
		Działanie mutagenne na komórki rozrodcze (sekcja 3.5)	1A,1B, 2	
		Rakotwórczość (sekcja 3.6)	1A,1B, 2	
		Działanie szkodliwe na rozrodczość (sekcja 3.7)	1A,1B, 2	
		Działanie szkodliwe na rozrodczość, wpływ na laktację lub oddziaływanie szkodliwe na dzieci karmione piersią (sekcja 3.7)	Dodatkowa kategoria	

b) pozycja dotycząca kodu P210 otrzymuje brzmienie:

„P210	Przechowywać z dala od źródeł ciepła, gorących powierzchni, iskrzenia, otwartego ognia i innych źródeł zapłonu. Palenie wzbronione.	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5	
		Gazy łatwopalne (sekcja 2.2)	1A, 1B, 2	
		Aerozole (sekcja 2.3)	1, 2, 3	
		Substancje ciekłe łatwopalne (sekcja 2.6)	1, 2, 3	
		Substancje stałe łatwopalne (sekcja 2.7)	1, 2	
		Substancje i mieszaniny samoreaktywne (sekcja 2.8)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Substancje ciekłe piroforyczne (sekcja 2.9)	1	
		Substancje stałe piroforyczne (sekcja 2.10)	1	
		Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1, 2, 3	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1, 2, 3	
		Nadtlenki organiczne (sekcja 2.15)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4”	

c) dodaje się pozycję dotyczącą kodu P212:

„P212	Unikać ogrzewania pod zamknięciem lub w sytuacji zmniejszonej zawartości środka odczulającego.	Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4”	
-------	--	---	-------------	--

d) pozycja dotycząca kodu P222 otrzymuje brzmienie:

„P222	Nie dopuszczać do kontaktu z powietrzem.	Gazy łatwopalne (sekcja 2.2)	Gaz piroforyczny	— jeżeli podkreślenie zwrotu wskazującego rodzaj zagrożenia uznano za konieczne.”
		Substancje ciekłe piroforyczne (sekcja 2.9)	1	
		Substancje stałe piroforyczne (sekcja 2.10)	1	

e) pozycja dotycząca kodu P230 otrzymuje brzmienie:

„P230	Przechowywać produkt zwilżony ...	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.5	Producent/dostawca określają właściwy materiał. — w odniesieniu do substancji i mieszanin, które zostały zwilżone, rozcieńczone, rozpuszczone lub zawieszone przy użyciu flegmatyzatora w celu osłabienia ich właściwości wybuchowych
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4	Producent/dostawca określają właściwy materiał.”

f) pozycja dotycząca kodu P233 otrzymuje brzmienie:

„P233	Przechowywać pojemnik szczelnie zamknięty.	Substancje ciekłe łatwopalne (sekcja 2.6)	1, 2, 3	— jeżeli ciecz jest lotna i może wytworzyć atmosferę wybuchową
		Substancje ciekłe piroforyczne (sekcja 2.9)	1	
		Substancje stałe piroforyczne (sekcja 2.10)	1	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4	
		Toksyczność ostra – przez drogi oddechowe (sekcja 3.1)	1, 2, 3	— jeżeli substancja chemiczna jest lotna i może wytworzyć atmosferę niebezpieczną”
		Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe; działanie drażniące na drogi oddechowe (sekcja 3.8)	3	
		Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe; działanie narkotyczne (sekcja 3.8)	3	

g) pozycja dotycząca kodu P280 otrzymuje brzmienie:

„P280	Stosować rękawice ochronne/odzież ochronną/ochronę oczu/ochronę twarzy/ochronę słuchu/...	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Materiały wybuchowe niestabilne i podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5	Producent/dostawca określa stosowny rodzaj środków ochrony indywidualnej.
		Gazy łatwopalne (sekcja 2.2)	Gaz piroforyczny	
		Substancje ciekłe łatwopalne (sekcja 2.6)	1, 2, 3	
		Substancje stałe łatwopalne (sekcja 2.7)	1, 2	
		Substancje i mieszaniny samoreaktywne (sekcja 2.8)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Substancje ciekłe piroforyczne (sekcja 2.9)	1	
		Substancje stałe piroforyczne (sekcja 2.10)	1	
		Substancje i mieszaniny samonagrzewające się (sekcja 2.11)	1, 2	
		Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą uwalniają łatwopalne gazy (sekcja 2.12)	1, 2, 3	
		Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1, 2, 3	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1, 2, 3	

		Nadtlenki organiczne (sekcja 2.15)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4	
		Toksyczność ostra – po naniesieniu na skórę (sekcja 3.1)	1, 2, 3, 4	— Określić rękawice ochronne/odzież ochronną. Producent/dostawca może dokładniej określić rodzaj sprzętu w stosownych przypadkach.
		Działanie żrące na skórę (sekcja 3.2)	1A, 1B, 1C	— Określić rękawice ochronne/odzież ochronną i osłonę oczu/twarzy. Producent/dostawca może dokładniej określić rodzaj sprzętu w stosownych przypadkach.
		Działanie drażniące na skórę (sekcja 3.2)	2	— Określić rękawice ochronne. Producent/dostawca może dokładniej określić rodzaj sprzętu w stosownych przypadkach.
		Działanie uczulające na skórę (sekcja 3.4)	1, 1A, 1B	— Określić ochronę oczu/twarzy. Producent/dostawca może dokładniej określić rodzaj sprzętu w stosownych przypadkach.
		Poważne uszkodzenie oczu (sekcja 3.3)	1	
		Działanie drażniące na oczy (sekcja 3.3)	2	
		Działanie mutagenne na komórki rozrodcze (sekcja 3.5)	1A, 1B, 2	
		Rakotwórczość (sekcja 3.6)	1A, 1B, 2	Producent/dostawca określa stosowny rodzaj środków ochrony indywidualnej.”
		Działanie szkodliwe na rozrodczość (sekcja 3.7)	1A, 1B, 2	

4) w tabeli 6.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycje dotyczące kodów P301 i P302 otrzymują brzmienie:

„P301	W PRZYPADKU POŁKNIECIA:	Toksyczność ostra – droga pokarmowa (sekcja 3.1)	1, 2, 3, 4	
		Działanie żrące na skórę (sekcja 3.2)	1, 1A, 1B, 1C	
		Zagrożenie spowodowane aspiracją (sekcja 3.10)	1	
P302	W PRZYPADKU KONTAKTU ZE SKÓRĄ:	Substancje ciekłe piroforyczne (sekcja 2.9)	1	
		Substancje stałe piroforyczne (sekcja 2.10)	1	
		Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą uwalniają łatwopalne gazy (sekcja 2.12)	1, 2	

		Toksyczność ostra – po naniesieniu na skórę (sekcja 3.1)	1, 2, 3, 4	
		Działanie drażniące na skórę (sekcja 3.2)	2	
		Działanie uczulające na skórę (sekcja 3.4)	1, 1A, 1B”	

b) pozycja dotycząca kodu P332 otrzymuje brzmienie:

„P332	W przypadku wystąpienia podrażnienia skóry:	Działanie drażniące na skórę (sekcja 3.2)	2	można pominąć, jeżeli na etykiecie umieszczono zwrot P333”
-------	---	---	---	--

c) pozycje dotyczące kodów P370 i P371 otrzymują brzmienie:

„P370	W przypadku pożaru:	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Materiały wybuchowe niestabilne i podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5	
		Gazy utleniające (sekcja 2.4)	1	
		Substancje ciekłe łatwopalne (sekcja 2.6)	1, 2, 3	
		Substancje stałe łatwopalne (sekcja 2.7)	1, 2	
		Substancje i mieszaniny samoreaktywne (sekcja 2.8)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Substancje ciekłe piroforyczne (sekcja 2.9)	1	
		Substancje stałe piroforyczne (sekcja 2.10)	1	
		Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą uwalniają łatwopalne gazy (sekcja 2.12)	1, 2, 3	
		Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1, 2, 3	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1, 2, 3	
		Nadtlenki organiczne (sekcja 2.15)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3	
P371	W przypadku poważnego pożaru i dużych ilości:	Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	4”	

d) pozycja dotycząca kodu P375 otrzymuje brzmienie:

„P375	Z powodu ryzyka wybuchu gasić pożar z odległości.	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Podklasa 1.4	— w odniesieniu do materiałów wybuchowych podklasy 1.4 (grupa zgodności S) w opakowaniu transportowym.”
		Substancje i mieszaniny samoreaktywne (sekcja 2.8)	Typ B	
		Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1	
		Nadtlenki organiczne (sekcja 2.15)	Typ B	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4	

e) pozycja dotycząca kodu P377 otrzymuje brzmienie:

„P377	W przypadku pożaru w wyniku wycieku gazu: Nie gasić, o ile nie można bezpiecznie zahamować wycieku.	Gazy łatwopalne (sekcja 2.2)	1A, 1B, 2”	
-------	---	------------------------------	------------	--

f) pozycja dotycząca kodu P380 otrzymuje brzmienie:

„P380	Ewakuować teren.	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Materiały wybuchowe niestabilne i Podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5	
		Substancje i mieszaniny samoreaktywne (sekcja 2.8)	Typy A, B	
		Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1	
		Nadtlenki organiczne (sekcja 2.15)	Typy A, B	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4”	

g) pozycja dotycząca kodu P381 otrzymuje brzmienie:

„P381	W przypadku wycieku wyeliminować wszystkie źródła zapłonu.	Gazy łatwopalne (sekcja 2.2)	1A, 1B, 2”	
-------	--	------------------------------	------------	--

h) pozycja dotycząca kodu P301 + P312 otrzymuje brzmienie:

„P301 + P312	W PRZYPADKU POŁKNIĘCIA: W przypadku złego samopoczucia skontaktować się z OŚRODKIEM ZATRUĆ/lekarzem/ ...	Toksyczność ostra – droga pokarmowa (sekcja 3.1)	4	... Producent/dostawca określa właściwe źródło pomocy medycznej w nagłych przypadkach.”
--------------	--	--	---	---

i) pozycje dotyczące kodów P370 + P380 + P375 oraz P371 + P380 + P375 otrzymują brzmienie:

„P370 + P380 + P375	W przypadku pożaru: Ewakuować teren. Z powodu ryzyka wybuchu gasić pożar z odległości.	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Podklasa 1.4	— w odniesieniu do materiałów wybuchowych podklasy 1.4 (grupa zgodności S) w opakowaniu transportowym.”
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3	
P371 + P380 + P375	W przypadku poważnego pożaru i dużych ilości: Ewakuować teren. Z powodu ryzyka wybuchu gasić pożar z odległości.	Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	4	

5) w tabeli 6.4 wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycja dotycząca kodu P401 otrzymuje brzmienie:

„P401	Przechowywać zgodnie z ...	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Materiały wybuchowe niestabilne i podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5	... Producent/dostawca określa stosowne przepisy lokalne/regionalne/krajowe/międzynarodowe.”
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4	

b) pozycja dotycząca kodu P403 otrzymuje brzmienie:

„P403	Przechowywać w dobrze wentylowanym miejscu.	Gazy łatwopalne (sekcja 2.2)	1A, 1B, 2	
		Gazy utleniające (sekcja 2.4)	1	
		Gazy pod ciśnieniem (sekcja 2.5)	Gaz sprężony	
			Gaz skroplony	
			Gaz skroplony schłodzony	
			Gaz rozpuszczony	
		Substancje ciekłe łatwopalne (sekcja 2.6)	1, 2, 3	— w odniesieniu do substancji ciekłych łatwopalnych kategorii 1 i innych substancji ciekłych łatwopalnych, które są lotne i mogą wytworzyć atmosferę wybuchową.

	Substancje i mieszaniny samoreaktywne (sekcja 2.8)	Typy A, B, C, D, E, F	— z wyjątkiem substancji i mieszanin samoreaktywnych lub nadtlenków organicznych o kontrolowanej temperaturze, ponieważ może nastąpić skroplenie i zamrożenie.
	Nadtlenki organiczne (sekcja 2.15)		
	Toksyczność ostra – przez drogi oddechowe (sekcja 3.1)	1, 2, 3	— jeżeli substancja lub mieszanina jest lotna i może wytworzyć atmosferę niebezpieczną.”
	Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe; działanie drażniące na drogi oddechowe (sekcja 3.8)	3	
	Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe; działanie narkotyczne (sekcja 3.8)	3	

6) w tabeli 6.5 wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycja dotycząca kodu P501 otrzymuje brzmienie:

„P501	Zawartość/pojemnik usuwać do ...	Substancje ciekłe łatwopalne (sekcja 2.6)	1, 2, 3	...zgodnie z przepisami lokalnymi/regionalnymi/krajowymi/międzynarodowymi (do określenia). Producent/dostawca określa, czy wymagania dotyczące usuwania mają zastosowanie do zawartości, pojemnika czy obu.”
		Substancje i mieszaniny samoreaktywne (sekcja 2.8)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Substancje i mieszaniny, które w kontakcie z wodą uwalniają łatwopalne gazy (sekcja 2.12)	1, 2, 3	
		Substancje ciekłe utleniające (sekcja 2.13)	1, 2, 3	
		Substancje stałe utleniające (sekcja 2.14)	1, 2, 3	
		Nadtlenki organiczne (sekcja 2.15)	Typy A, B, C, D, E, F	
		Odczulone materiały wybuchowe (sekcja 2.17)	1, 2, 3, 4	
		Toksyczność ostra – droga pokarmowa (sekcja 3.1)	1, 2, 3, 4	
		Toksyczność ostra – po naniesieniu na skórę (sekcja 3.1)	1, 2, 3, 4	
		Toksyczność ostra – przez drogi oddechowe (sekcja 3.1)	1, 2, 3	
		Działanie żrące na skórę (sekcja 3.2)	1, 1A, 1B, 1C	
		Działanie uczulające na drogi oddechowe (sekcja 3.4)	1, 1A, 1B	
		Działanie uczulające na skórę (sekcja 3.4)	1, 1A, 1B	

		Działanie mutagenne na komórki rozrodcze (sekcja 3.5)	1A, 1B, 2	
		Rakotwórczość (sekcja 3.6)	1A, 1B, 2	
		Działanie szkodliwe na rozrodczość (sekcja 3.7)	1A, 1B, 2	
		Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe (sekcja 3.8)	1, 2	
		Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe; działanie drażniące na drogi oddechowe (sekcja 3.8)	3	
		Działanie toksyczne na narządy docelowe – narażenie jednorazowe; działanie narkotyczne (sekcja 3.8)	3	
		Działanie toksyczne na narządy docelowe – powtarzane narażenie (sekcja 3.9)	1, 2	
		Zagrożenie spowodowane aspiracją (sekcja 3.10)	1	
		Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – ostre zagrożenie dla środowiska wodnego (sekcja 4.1)	1	
		Stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego – przewlekłe zagrożenie dla środowiska wodnego (sekcja 4.1)	1, 2, 3, 4	

b) po pozycji dotyczącej kodu P502 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„P503	Przestrzegać wskazówek producenta/dostawcy/... dotyczących unieszkodliwienia/odzysku/recyklingu	Materiały wybuchowe (sekcja 2.1)	Materiały wybuchowe niestabilne i podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5	... Producent/dostawca określa właściwe źródło informacji zgodnie z odpowiednimi przepisami lokalnymi/regionalnymi/krajowymi/międzynarodowymi.”
-------	---	----------------------------------	--	---

7) w tabeli 1.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pozycję w brzmieniu:

„P212	Język	
	BG	Да се избягва нагряване в затворено пространство или понижаване на съдържанието на десенсибилизиращия агент.
	ES	Evitar el calentamiento en condiciones de aislamiento o la reducción del agente insensibilizante.
	CS	Zamezte zahřívání v uzavřeném obalu nebo snížení objemu znečitlivujícího prostředku.
	DA	Undgå opvarmning under indeslutning eller reduktion af det desensibiliserende middel.

P212	Język	
	DE	Erhitzen unter Einschluss und Reduzierung des Desensibilisierungsmittels vermeiden.
	ET	Vältida suletuna kuumentamist ja desensibilisaatori vähenemist.
	EL	Να αποφεύγεται η θέρμανση σε περιορισμένο χώρο και η μείωση του παράγοντα απευαισθητοποίησης.
	EN	Avoid heating under confinement or reduction of the desensitising agent.
	FR	Éviter d'échauffer en milieu confiné ou en cas de diminution de la quantité d'agent désensibilisateur.
	GA	Seachain an téamh i limistéar iata nó i gcás laghdú ar an dí-íogróir.
	HR	Izbjegavati zagrijavanje u zatvorenom prostoru ili smanjenje udjela desenzitirajućeg agensa.
	IT	Evitare di riscaldare sotto confinamento o di ridurre l'agente desensibilizzante.
	LV	Nepieļaut karsēšanu slēgtā vidē vai desensibilizējošā aģenta daudzuma samazināšanos.
	LT	Vengti kaitimo uždaroje talpykloje arba desensibilizacijos veiksnio poveikio sumažėjimo.
	HU	Kerülje a hevítést zárt térben vagy a deszenzibilizáló szer mennyiségének csökkenése esetén.
	MT	Evita t-tishin fil-magħluq jew it-tnaqqis tal-aġenti disensitizzanti.
	NL	Vermijd verwarming onder opsluiting of vermindering van de ongevoeligheidsagens.
	PL	Unikać ogrzewania pod zamknięciem lub w sytuacji zmniejszonej zawartości środka odczulającego.
	PT	Evitar o aquecimento em ambiente fechado ou a redução do agente dessensibilizado.
	RO	A se evita încălzirea în mediu confinat sau în caz de scădere a agentului de desensibilizare
	SK	Zabráňte zahrievaniu v ohraničenom priestore alebo zníženiu obsahu desenzibilizačného činidla.
	SL	Izogibati se segrevanju v zaprtem prostoru ali zmanjšanju vsebnosti desenzibilizatorja.
	FI	Vältettävä kuumentamista suljetussa astiassa tai flegmatointiaineen vähentämistä.
	SV	Undvik uppvärmning i sluten behållare eller reducering av det okänsliggörande ämnet.”

ZAŁĄCZNIK V

W załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 w części 1 sekcja 1.2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w kolumnie 2 słowa „Gazy łatwopalne, kategoria zagrożenia 1” zastępuje się słowami „Gazy łatwopalne, kategorie zagrożenia 1A, 1B”;
- b) w kolumnie 2 po ostatniej pozycji dodaje się słowa „Sekcja 2.17. Odczulone materiały wybuchowe, kategorie zagrożenia 1, 2, 3, 4”.

ZAŁĄCZNIK VI

W części 1 w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tabeli 1.1 wiersz dotyczący gazów łatwopalnych otrzymuje brzmienie:

„Gazy łatwopalne	Flam. Gas 1A Flam. Gas 1B Flam. Gas 2 Pyr. Gas Chem. Unst. Gas A Chem. Unst. Gas B”
------------------	--

- b) w tabeli 1.1 po wierszu „Substancja lub mieszanina powodująca korozję metali” dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Odczulone materiały wybuchowe	Desen. Expl. 1 Desen. Expl. 2 Desen. Expl. 3 Desen. Expl. 4”
--------------------------------	---

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/522**z dnia 27 marca 2019 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1191/2014 w odniesieniu do sprawozdawczości danych dotyczących produkcji, przywozu i wywozu alkoholi wielowodorotlenowych zawierających fluorowęglowodory na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylające rozporządzenie (WE) nr 842/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1191/2014 ⁽²⁾ określono sposoby składania oraz format sprawozdania, które ma być składane na podstawie art. 19 rozporządzenia (UE) nr 517/2014 w odniesieniu do stosowania niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych jako substraty lub gdy produkty lub urządzenia zawierające te gazy są wprowadzane do obrotu przez producentów, importerów i eksporterów tych gazów oraz przez przedsiębiorstwa przeprowadzające niszczenie tych gazów.
- (2) Decyzja XXX/10 ⁽³⁾ stron protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową do Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej ⁽⁴⁾ (protokół montrealski) określa zmienione formularze sprawozdawcze, które mają być stosowane do celów sprawozdawczości na temat substancji kontrolowanych, w tym produkcji ubocznej trifluorometanu (HFC-23) oraz przywozu i wywozu alkoholi wielowodorotlenowych zawierających fluorowęglowodory, w następstwie wejścia w życie na poziomie światowym poprawki z Kigali do tego protokołu w odniesieniu do wycofania fluorowęglowodorów (HFC) w dniu 1 stycznia 2019 r. ⁽⁵⁾
- (3) Należy zmienić format sprawozdań określony w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1191/2014 w celu dostosowania go do formatu sprawozdań określonego w decyzji XXX/10 i stosowanego przez strony protokołu montrealskiego. Umożliwiłoby to Unii wywiązywanie się z obowiązków sprawozdawczych wynikających z protokołu montrealskiego.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 517/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1191/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1191/2014 z dnia 30 października 2014 r. określające format i sposób składania sprawozdania, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz.U. L 318 z 5.11.2014, s. 5).⁽³⁾ Decyzja XXX/10 stron protokołu montrealskiego przyjęta w dniu 9.11.2018 r.⁽⁴⁾ Decyzja Rady 88/540/EWG z dnia 14 października 1988 r. dotycząca zawarcia Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej oraz Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 297 z 31.10.1988, s. 8).⁽⁵⁾ Decyzja XXVIII/1 stron protokołu montrealskiego przyjęta w dniu 15.10.2016 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1191/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji 1 tabela otrzymuje brzmienie:

	„INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY PODAĆ W SPRAWOZDANIU		UWAGI
1 A	Całkowita ilość produkcji z zakładów w Unii		
	1Aa	— w tym: ilości niewychwycone	
	1 A_a	— w tym: ilości zniszczone	Jeżeli zniszczenie wewnątrz obiegu przeprowadzane jest przez inne przedsiębiorstwo, należy określić to drugie przedsiębiorstwo Producenci, którzy przeprowadzają zniszczenie, podają łączną zniszczoną ilość w sekcji 8 sprawozdania
	ILOŚCI OBLICZANE AUTOMATYCZNIE		
	1Ab	— w tym: całkowita ilość wygenerowana i wychwycona	$1Ab = 1A - 1Aa$
	INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY PODAĆ W SPRAWOZDANIU		
	1B	— w tym: ilość produkcji z zakładów w Unii, na którą składają się odzyskane produkty uboczne lub produkty niepożądane, w przypadku gdy produkty uboczne lub produkty niepożądane zostały zniszczone w zakładach przed wprowadzeniem do obrotu	Producenci, którzy przeprowadzają zniszczenie, podają łączną zniszczoną ilość w sekcji 8 sprawozdania
	1C	— w tym: ilość produkcji z zakładów w Unii, na którą składają się odzyskane produkty uboczne lub produkty niepożądane, w przypadku gdy produkty uboczne lub produkty niepożądane zostały przekazane do innych przedsiębiorstw w celu zniszczenia i nie zostały wcześniej wprowadzone do obrotu	Należy podać nazwę przedsiębiorstwa przeprowadzającego zniszczenie
	1C_a	— w tym: ilości wodorofluorowęglowodorów wyprodukowanych z przeznaczeniem do zastosowań jako substraty na terenie Unii	Należy wskazać państwo członkowskie, w którym substrat będzie wykorzystywany
	1C_a1	— w tym: bez uprzedniego wychwytywania	Należy zgłaszać wyłącznie w odniesieniu do HFC-23
	ILOŚCI OBLICZANE AUTOMATYCZNIE		
	1C_a2	— w tym: po uprzednim wychwytywaniu	$1C_a2 = 1C_a - 1C_a1$; Należy obliczyć wyłącznie w odniesieniu do HFC-23
	INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY PODAĆ W SPRAWOZDANIU		
	1C_b	— w tym: ilość wodorofluorowęglowodorów wyprodukowanych z przeznaczeniem do zastosowań wyłączonych na mocy protokołu montrealskiego na terenie Unii	Należy podać rodzaj wyłączonego zastosowania
	ILOŚCI OBLICZANE AUTOMATYCZNIE		
	1D	— w tym: całkowita ilość wychwyconej i zniszczonej produkcji własnej, która nie została wcześniej wprowadzona do obrotu	$1D = 1B + 1C$
1E	Produkcja dostępna do sprzedaży lub zastosowania w charakterze substratów		$1E = 1A - 1D - 1A_a$

2) w sekcji 2 w tabeli dodaje się wiersz 2F w brzmieniu:

	„2F	Ilość wodorofluorowęglowodorów zawartych w przed- mieszkach polioliowych”	
--	-----	--	--

3) w sekcji 3 w tabeli dodaje się wiersz 3J w brzmieniu:

	„3J	Ilość wodorofluorowęglowodorów zawartych w przed- mieszkach polioliowych”	
--	-----	--	--

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/523

z dnia 21 marca 2019 r.

zmieniająca załączniki I–V do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 akapit drugi lit. c) i d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z myślą o ochronie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, w świetle natężonego handlu międzynarodowego oraz w związku z ocenami zagrożenia agrofagiem przeprowadzonymi i opublikowanymi niedawno przez Europejską i Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin, z technicznego punktu widzenia i stosownie do zagrożenia agrofagiem uzasadnione jest włączenie organizmów szkodliwych *Aromia bungii* (Faldermann), *Neoleucinodes elegantalis* (Guenée) i *Oemona hirta* (Fabricius) do części A sekcja I w załączniku I do dyrektywy 2000/29/WE.
- (2) W związku z kategoryzacją zagrożenia agrofagiem, która została niedawno przeprowadzona i opublikowana przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”), wykaz żywicieli i drogi wprowadzania do Unii organizmu szkodliwego *Enarmonia packardii* (Zeller) są szersze niż te obecnie regulowane w części A sekcja I w załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE. W następstwie zmiany odpowiednich nazw naukowych nazwa organizmu szkodliwego została zmieniona na *Grapholita packardii* (Zeller). Dlatego z naukowego punktu widzenia i stosownie do zagrożenia agrofagiem uzasadnione jest wykreślenie *Enarmonia packardii* (Zeller) z części A sekcja I w załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE i włączenie go do części A sekcja I w załączniku I do tej dyrektywy pod nazwą *Grapholita packardii* (Zeller).
- (3) W ramach kategoryzacji zagrożeń agrofagiem, która została niedawno przeprowadzona i opublikowana przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”), szczegółowiej zdefiniowano gatunki *Elsinoe* spp. Bitanc. i Jenk. Mendes, włączone obecnie do części A sekcja I w załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE i stanowiące czynniki wywołujące chorobę u *Citrus* L. *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf. i ich hybryd. Ponadto w oparciu o kategoryzację zagrożenia agrofagiem i uwzględniając ostatnie przypadki wykrycia agrofagów na owocach oczywiste jest, że wykaz towarów obecnie podlegających regulacji nie ogranicza wszystkich zagrożeń związanych z tymi organizmami szkodliwymi. Dlatego z naukowego i technicznego punktu widzenia i stosownie do zagrożenia agrofagiem uzasadnione jest wykreślenie *Elsinoe* spp. Bitanc. i Jenk. Mendes z części A sekcja I w załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE i włączenie do części A sekcja I w załączniku I do tej dyrektywy gatunków *Elsinoë australis* Bitanc. & Jenk., *Elsinoë citricola* X.L. Fan, R.W. Barreto & Crous. i *Elsinoë fawcettii* Bitanc. & Jenk. stanowiących czynniki wywołujące chorobę u *Citrus* L. *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf. i ich hybryd.
- (4) Z myślą o ochronie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, w świetle natężonego handlu międzynarodowego oraz w związku z ocenami zagrożenia agrofagiem przeprowadzonymi i opublikowanymi niedawno przez Urząd i Europejską i Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin, z technicznego punktu widzenia i stosownie do zagrożenia agrofagiem uzasadnione jest włączenie organizmów szkodliwych *Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell i *Geosmithia morbida* Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów *Pityophthorus juglandis* Blackman do części A sekcja II w załączniku I do dyrektywy 2000/29/WE. Organizmy te występują obecnie w Unii Europejskiej i mają ograniczony zasięg.
- (5) W związku z oceną zagrożenia agrofagiem, która została niedawno przeprowadzona i opublikowana przez Urząd, z naukowego i technicznego punktu widzenia i stosownie do zagrożenia agrofagiem uzasadnione jest wykreślenie *Ceratocystis platani* (J. M. Walter) Engelbr. & T. C. Harr z części A sekcja II w załączniku II do dyrektywy 2000/29/WE i włączenie go do części A sekcja II w załączniku I do tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

- (6) Z myślą o ochronie roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, w świetle natężonego handlu międzynarodowego oraz w związku z oceną zagrożenia agrofagiem przeprowadzoną i opublikowaną niedawno przez Urząd w odniesieniu do gleby i podłoża uprawowego oraz zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami, z naukowego punktu widzenia i stosownie do zagrożenia agrofagiem uzasadnione jest zaostreżenie wymogów dotyczących gleby i podłoża uprawowego w drodze zmiany odpowiednich wymogów w załączniku III, części A sekcja I w załączniku IV i w załączniku V do dyrektywy 2000/29/WE.
- (7) W celu ochrony produkcji roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów oraz ochrony handlu nimi z technicznego punktu widzenia i stosownie do zagrożenia agrofagiem uzasadnione jest włączenie organizmów szkodliwych *Liriomyza huidobrensis* (Blanchard) i *Liriomyza trifolii* (Burgess) do części B załącznika I do tej dyrektywy.
- (8) Z informacji przekazanych przez Irlandię i Zjednoczone Królestwo wynika, że terytoria odpowiednio Irlandii i Irlandii Północnej są wolne od *Liriomyza huidobrensis* (Blanchard) i *Liriomyza trifolii* (Burgess) oraz że Irlandia i Irlandia Północna spełniają warunki określone w art. 2 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2000/29/WE dotyczące ustanowienia strefy chronionej w odniesieniu do tych organizmów szkodliwych. Należy zatem odpowiednio zmienić część B załącznika I do dyrektywy 2000/29/WE.
- (9) Biorąc pod uwagę wiedzę naukową i techniczną technicznie dopuszczalne jest włączenie szczególnych wymogów dotyczących wprowadzania do Unii i przemieszczania w niej, w stosownych przypadkach, niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w związku z prawdopodobieństwem, że są żywicielami *Aromia bungii* (Faldermann) i *Neoleucinodes elegantalis* (Guenée), o których mowa w motywie 1, *Grapholita packardii* (Zeller), o którym mowa w motywie 2, oraz *Geosmithia morbida* Kolarik, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów *Pityophthorus juglandis* Blackman, o których mowa w motywie 4. Odnosne rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty należy zatem włączyć do części A sekcja I załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE. W odniesieniu do *Geosmithia morbida* Kolarik, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów *Pityophthorus juglandis* Blackman w części A sekcja II załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE należy zawrzeć dodatkowe szczególne wymogi dotyczące przemieszczania wewnętrznego.
- (10) Jeżeli chodzi o *Ceratocystis platani* (J. M. Walter) Engelbr. & T. C. Harr, o którym mowa w motywie 5, należy zmienić szczególne wymogi określone w części A sekcja I i II załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE w związku z rozwojem wiedzy naukowej i technicznej oraz niedawno opublikowaną oceną zagrożenia agrofagiem przeprowadzoną przez Urząd.
- (11) W oparciu o przeprowadzoną przez Europejską i Śródziemnomorską Organizację Ochrony Roślin ocenę zagrożenia agrofagiem dotyczącą pewnej liczby gatunków *Tephritidae*, uwzględniając odpowiednie międzynarodowe standardy, informacje techniczne i liczbę przypadków wykrywania gatunków *Tephritidae* (pozaeuropejskich) na towarach przywożonych, należy zmienić szczególne wymogi określone w części A sekcja I w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE.
- (12) W oparciu o dane na temat przypadków wykrywania agrofagów w towarach przywożonych w części A sekcja I w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE należy zawrzeć dodatkowe szczególne wymogi dotyczące *Bactericera cockerelli* (Sulc.) i *Thaumatotibia leucotreta* (Meyrick).
- (13) W oparciu o kategoryzację zagrożenia agrofagiem, która została niedawno przeprowadzona przez Urząd, uwzględniając odpowiednie międzynarodowe standardy i informacje techniczne oraz w świetle natężonego handlu międzynarodowego, w części A sekcja I w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE należy ustanowić szczególne wymogi dotyczące owoców *Malus* Mill. w związku z organizmami szkodliwymi *Enarmonia prunivora* Walsh, *Grapholita inopinata* Heinrich i *Rhagoletis pomonella* (Walsh) oraz wymogi dotyczące owoców *Malus* Mill. i *Pyrus* L. w związku z organizmami szkodliwymi *Guignardia piricola* (Nosa) Yamamoto i *Tachypterellus quadrigibbus* Say.
- (14) Celem zmienionych wymogów określonych w motywach 9–13 jest ograniczenie do akceptowalnego poziomu ryzyka fitosanitarnego spowodowanego wprowadzeniem i, w stosownych przypadkach, przemieszczaniem tych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów do Unii.
- (15) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 690/2008⁽²⁾ niektóre strefy uznano za strefy chronione w odniesieniu do różnych organizmów szkodliwych. Rozporządzenie to zostało ostatnio zmienione, tak aby uwzględnić bieżącą sytuację w odniesieniu do stref chronionych w Unii oraz następujących organizmów szkodliwych: *Bemisia tabaci* Genn. (populacje europejskie), *Candidatus Phytoplasma ulmi*, *Ceratocystis platani* (J. M. Walter) Engelbr. & T.C.Harr., wirus tristeza cytrusowych (szczepy europejskie), *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al., *Globodera pallida* (Stone) Behrens, *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens, *Gremmeniella abietina* (Lag.) Morelet, *Liriomyza huidobrensis* (Blanchard), *Liriomyza trifolii* (Burgess), *Paysandisia archon* (Burmeister), *Rhynchophorus ferrugineus* (Olivier), *Thaumatopoea pityocampa* Denis & Schiffermüller, *Thaumatopoea processionea* L., wirus brązowej plamistości pomidora i *Xanthomonas arboricola* pv. *pruni* (Smith) Vauterin et al. Aby zapewnić spójność wymogów dotyczących stref chronionych w odniesieniu do danych organizmów szkodliwych, należy zaktualizować odpowiednie wymogi w załącznikach I–V do dyrektywy 2000/29/WE.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 z dnia 4 lipca 2008 r. uznające chronione strefy narażone na szczególne ryzyko dla zdrowia roślin we Wspólnocie (Dz.U. L 193 z 22.7.2008, s. 1).

- (16) Ponadto kilka obszarów w Unii uznanych za strefy chronione w odniesieniu do niektórych organizmów szkodliwych nie spełnia już wymogów, ponieważ te organizmy szkodliwe zdomowały się tam lub ponieważ zainteresowane państwa członkowskie zwróciły się z wnioskiem o odwołanie statusu strefy chronionej. Wspomniane obszary to: terytorium Finlandii w odniesieniu do *Bemisia tabaci* Genn. (populacje europejskie); jednostki regionalne Arta i Lakonia w Grecji w odniesieniu do wirusa tristeza cytrusowych (szczepy europejskie); całe terytorium Emilia-Romania, gminy Scarnafigi i Villafalletto w prowincji Cuneo w Piemontie oraz gminy Cesarò (prowincja Mesyna), Maniace, Bronte, Adrano (prowincja Katania) oraz Centuripe, Regalbuto i Troina (prowincja Enna) na Sycylii we Włoszech, a także całe terytorium Irlandii Północnej w Zjednoczonym Królestwie oraz całe terytorium powiatu Dunajská Streda na Słowacji w odniesieniu do *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.; całe terytorium Irlandii Północnej i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do *Gremmeniella abietina* (Lag.) Morelet, obszary podlegające władzom lokalnym Barking and Dagenham; Basildon; Basingstoke and Deane; Bexley; Bracknell Forest; Brentwood; Broxbourne; Castle Point; Chelmsford; Chiltern; Crawley; Dacorum; Dartford; East Hertfordshire; Enfield; Epping Forest; Gravesham; Greenwich; Harlow; Hart; Havering; Hertsmere; Horsham; Littleford; Medway; Mid Sussex; Mole Valley; Newham; North Hertfordshire; Redbridge; Reigate and Banstead; Rushmoor; Sevenoaks; South Bedfordshire; South Bucks; St Albans; Surrey Heath; Tandridge; Three Rivers; Thurrock; Tonbridge and Malling; Waltham Forest; Watford; Waverley; Welwyn Hatfield; Windsor and Maidenhead; Wokingham and Wycombe w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do *Thaumetopoea processionea* L. oraz terytorium Szwecji w odniesieniu do wirusa brązowej plamistości pomidora. Informacje te należy odzwierciedlić odpowiednio w części B załączników I–IV do dyrektywy 2000/29/WE.
- (17) Systematyczne przypadki wykrywania *Bemisia tabaci* Genn. (populacje europejskie) na niektórych roślinach i produktach roślinnych przemieszczanych w obrębie Unii do niektórych stref chronionych wykazują, że obecne wymogi w odniesieniu do *Bemisia tabaci* Genn. (populacje europejskie) dotyczące przemieszczania do niektórych stref chronionych w obrębie Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów są nieodpowiednie, aby ograniczyć ryzyko fitosanitarne do akceptowalnych poziomów. Wymogi te należy sformułować na nowo w części B załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE.
- (18) Rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, o których mowa w motywach 6–17, należy poddać kontroli fitosanitarnej przed wprowadzeniem do Unii lub przemieszczeniem w obrębie Unii. Wspomniane rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty należy zatem włączyć do części A lub B załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE. Dodatkowo, z myślą o lepszej ochronie fitosanitarnej, owoce *Actinidia* Lindl., *Carica papaya* L., *Fragaria* L., *Persea americana* Mill., *Rubus* L. i *Vitis* L. należy ująć w części B załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE, a w przypadku owoców *Annona* L., *Cydonia* Mill., *Diospyros* L., *Malus* L., *Mangifera* L., *Passiflora* L., *Prunus* L., *Psidium* L., *Pyrus* L., *Ribes* L., *Syzygium* Gaertn. i *Vaccinium* L. już ujętych w części B załącznika V do dyrektywy 2000/29/WE należy rozszerzyć zasięg geograficzny.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I–V do dyrektywy 2000/29/WE.
- (20) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I–V do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2019 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 września 2019 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I–V do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

— w pozycji a) wprowadza się następujące zmiany:

— po pkt 4.1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„4.2. *Aromia bungii* (Faldermann);

— po pkt 10.5 dodaje się punkt w brzmieniu:

„10.6. *Grapholita packardi* Zeller;

— po pkt 16.1 dodaje się punkty w brzmieniu:

„16.2. *Neoleucinodes elegantalis* (Guenée)

16.3. *Oemonia hirta* (Fabricius);

— w pozycji c) wprowadza się następujące zmiany:

— po pkt 3 dodaje się punkty w brzmieniu:

„3.1. *Elsinoë australis* Bitanc. & Jenk.

3.2. *Elsinoë citricola* X.L. Fan, R.W. Barreto & Crous

3.3. *Elsinoë fawcettii* Bitanc. & Jenk.”;

(ii) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany:

— w pozycji a) wprowadza się następujące zmiany:

— po pkt 7 dodaje się punkt w brzmieniu:

„7.1. *Pityophthorus juglandis* Blackman;

— w pozycji c) przed pkt 1 dodaje się punkty w brzmieniu:

„0.1. *Ceratocystis platani* (J. M. Walter) Engelbr. & T. C. Harr

0.2. *Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell

0.3. *Geosmithia morbida* Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat”;

b) w części B wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pozycji a) wprowadza się następujące zmiany:

— w pkt 1 kolumna prawa skreśla się litery „FI”;

— po pkt 4 dodaje się punkty w brzmieniu:

„4.1. *Liriomyza huidobrensis* (Blanchard)

4.2. *Liriomyza trifolii* (Burgess)

IRL, UK (Irlandia Północna)

IRL, UK (Irlandia Północna)”

— w pkt 5 tekst w kolumnie prawej otrzymuje brzmienie:

„IRL, UK (z wyjątkiem obszarów podlegających władzom lokalnym Barking and Dagenham; Barnet; Basildon; Basingstoke and Deane; Bexley; Bracknell Forest; Brent; Brentwood; Bromley; Broxbourne; Camden; Castle Point; Chelmsford; Chiltern; City of London; City of Westminster; Crawley; Croydon; Dacorum; Dartford; Ealing; East Hertfordshire; Elmbridge District; Enfield; Epping Forest; Epsom and Ewell District; Gravesham; Greenwich; Guildford; Hackney; Hammersmith & Fulham; Haringey; Harlow; Harrow; Hart; Havering; Hertsmere; Hillingdon; Horsham; Hounslow; Islington; Kensington & Chelsea; Kingston upon Thames; Lambeth; Lewisham; Littleford; Medway; Merton; Mid Sussex; Mole Valley; Newham; North

Hertfordshire; Reading; Redbridge; Reigate and Banstead; Richmond upon Thames; Runnymede District; Rushmoor; Sevenoaks; Slough; South Bedfordshire; South Bucks; South Oxfordshire; Southwark; Spelthorne District; St Albans; Sutton; Surrey Heath; Tandridge; Three Rivers; Thurrock; Tonbridge and Malling; Tower Hamlets; Waltham Forest; Wandsworth; Watford; Waverley; Welwyn Hatfield; West Berkshire; Windsor and Maidenhead; Woking, Wokingham and Wycombe”;

(ii) w pozycji b) skreśla się pkt 2;

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

— w pozycji a) skreśla się pkt 11;

— w pozycji c) skreśla się pkt 9;

(ii) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany:

— w pozycji c) skreśla się pkt 1;

b) w części B wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pozycji a) wprowadza się następujące zmiany:

— pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10. <i>Thaumatococcus pinnatifidus</i> Denis & Schiffermüller	Rośliny <i>Cedrus</i> Trew i <i>Pinus</i> L., przeznaczone do sadzenia, inne niż owoce i nasiona	UK”
---	---	-----

(ii) w pozycji b) pkt 2 tekst w kolumnie trzeciej otrzymuje brzmienie:

„E (z wyjątkiem wspólnot autonomicznych Andaluzji, Aragonii, Kastylii-La Mancha, Kastylii-Leon, Estremadury, wspólnoty autonomicznej Madrytu, Murcji, Nawarry i La Rioja, prowincji Guipuzcoa (Kraj Basków), powiatów Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segrià i Urgell w prowincji Lleida (wspólnota autonomiczna Katalonii), powiatów L'Alt Vinalopó i El Vinalopó Mitjà w prowincji Alicante oraz gmin Alborache i Turis w prowincji Walencja (wspólnota autonomiczna Walencji)), EE, F (Korsyka), IRL (z wyjątkiem miasta Galway), I (Abruzja, Apulia, Basilicata, Kalabria, Kampania, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem prowincji Mantua, Mediolan, Sondrio i Varese oraz gmin Bovisio Masciago, Cesano Maderno, Desio, Limbiate, Nova Milanese i Varedo w prowincji Monza i Brianza), Marche, Molise, Piemont (z wyjątkiem gmin Busca, Centallo, Scarnafigi, Tarantasca i Villafalletto w prowincji Cuneo), Sardynia, Sycylia (z wyjątkiem gminy Cesarò (prowincja Mesyna), Maniace, Bronte, Adrano (prowincja Catania) oraz Centuripe, Regalbuto i Troina (prowincja Enna), Toskania, Umbria, Dolina Aosty, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Barbona, Boara Pisani, Castelbaldo, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano i Vescovana w prowincji Padwa oraz obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT (z wyjątkiem gmin Bąbtai i Kėdainiai (okręg kowieński)), P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska oraz gmin Lendava, Renče-Vogrsko (na południe od drogi H4) i Velika Polana oraz miejscowości Fužina, Gabrovčec, Glogovica, Gorenja vas, Gradiček, Grintovec, Ivančna Gorica, Krka, Krška vas, Male Lese, Malo Črnelo, Malo Globoko, Marinča vas, Mleščevo, Mrzlo Polje, Muljava, Podbukovje, Potok pri Muljavi, Šentvid pri Stični, Škranje, Trebnja Gorica, Velike Lese, Veliko Črnelo, Veliko Globoko, Vir pri Stični, Vrhpolje pri Šentvidu, Zagradec i Znojile pri Krki w gminie Ivančna Gorica)), SK (z wyjątkiem powiatu Dunajská Streda, Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Dvory nad Žitavou (powiat Nové Zámky), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie i Zátin (powiat Trebišov)), FI, UK (Wyspa Man i Wyspy Normandzkie)”;

(iii) w pozycji c) wprowadza się następujące zmiany:

— pkt 0.1 otrzymuje brzmienie:

„0.1. <i>Cryphonectria parasitica</i> (Murrill.) Barr.	Drewno, z wyłączeniem drewna wolnego od kory, odseparowana kora i przeznaczone do sadzenia rośliny <i>Castanea</i> Mill. oraz przeznaczone do sadzenia rośliny <i>Quercus</i> L., inne niż nasiona	CZ, IRL, S, UK”
---	--	--------------------

— w pkt 2 w kolumnie trzeciej skreśla się słowa „Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)”;

(iv) w pozycji d) wprowadza się następujące zmiany:

— w pkt 1 tekst w kolumnie trzeciej otrzymuje brzmienie:

„EL (z wyjątkiem jednostek regionalnych Argolida, Arta, Chania i Lakonia), M, P (z wyjątkiem Algarve, Madery i gminy Odemira w Alentejo)”;

3) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Gleba jako taka, składająca się w części ze stałych substancji organicznych oraz podłoże uprawowe, składające się w całości lub w części ze stałych substancji organicznych, inne niż składające się w całości z torfu lub włókien <i>Cocos nucifera</i> L., poprzednio niewykorzystywanych do uprawy roślin lub do celów rolniczych	Państwa trzecie inne niż Szwajcaria”;
---	---------------------------------------

b) w części B wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 1 tekst w kolumnie prawej otrzymuje brzmienie:

„E (z wyjątkiem wspólnot autonomicznych Andaluzji, Aragonii, Kastylii-La Mancha, Kastylii-Leon, Estremadury, wspólnoty autonomicznej Madrytu, Murcji, Nawarry i La Rioja, prowincji Guipuzcoa (Kraj Basków), powiatów Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segrià i Urgell w prowincji Lleida (wspólnota autonomiczna Katalonii), powiatów L'Alt Vinalopó i El Vinalopó Mitjà w prowincji Alicante oraz gmin Alborache i Turís w prowincji Walencja (wspólnota autonomiczna Walencji)), EE, F (Korsyka), IRL (z wyjątkiem miasta Galway), I (Abruzja, Apulia, Basilicata, Kalabria, Kampania, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem prowincji Mantua, Mediolan, Sondrio i Varese oraz gmin Bovisio Masciago, Cesano Maderno, Desio, Limbiate, Nova Milanese i Varedo w prowincji Monza i Brianza), Marche, Molise, Piemont (z wyjątkiem gmin Busca, Centallo, Scarnafigi, Tarantasca i Villafalletto w prowincji Cuneo), Sycylia (z wyjątkiem gminy Cesarò (prowincja Mesyna), Maniace, Bronte, Adrano (prowincja Katania) oraz Centuripe, Regalbuto i Troina (prowincja Enna), Toskania, Umbria, Dolina Aosty, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Barbona, Boara Pisani, Castelbaldo, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano i Vescovana w prowincji Padwa oraz obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT (z wyjątkiem gmin Babsai i Kédainiai (okręg kowieński)), P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska oraz gmin Lendava, Renče-Vogrsko (na południe od drogi H4) i Velika Polana oraz miejscowości Fužina, Gabrovčec, Glogovica, Gorenja vas, Gradiček, Grintovec, Ivančna Gorica, Krka, Krška vas, Male Lese, Malo Črnelo, Malo Globoko, Marinča vas, Mleščevo, Mrzlo Polje, Muljava, Podbukovje, Potok pri Muljavi, Šentvid pri Stični, Škrančje, Trebnja Gorica, Velike Lese, Veliko Črnelo, Veliko Globoko, Vir pri Stični, Vrhpolje pri Šentvidu, Zagradec i Znojile pri Krki w gminie Ivančna Gorica)), SK (z wyjątkiem powiatu Dunajská Streda, Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Dvory nad Žitavou (powiat Nové Zámky), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie i Zátin (powiat Trebišov)), FI, UK (Wyspa Man i Wyspy Normandzkie)”;

(ii) w pkt 2 tekst w kolumnie prawej otrzymuje brzmienie:

„E (z wyjątkiem wspólnot autonomicznych Andaluzji, Aragonii, Kastylii-La Mancha, Kastylii-Leon, Estremadury, wspólnoty autonomicznej Madrytu, Murcji, Nawarry i La Rioja, prowincji Guipuzcoa (Kraj Basków), powiatów Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segrià i Urgell w prowincji Lleida (wspólnota autonomiczna Katalonii), powiatów L'Alt Vinalopó i El Vinalopó Mitjà w prowincji Alicante oraz gmin Alborache i Turís w prowincji Walencja (wspólnota autonomiczna Walencji)), EE, F (Korsyka), IRL (z wyjątkiem miasta Galway), I (Abruzja, Apulia, Basilicata, Kalabria, Kampania, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem prowincji Mantua, Mediolan, Sondrio i Varese oraz gmin Bovisio Masciago, Cesano Maderno, Desio, Limbiate, Nova Milanese i Varedo w prowincji Monza i Brianza), Marche, Molise, Piemont (z wyjątkiem gmin Busca, Centallo, Scarnafigi, Tarantasca i Villafalletto w prowincji Cuneo), Sycylia (z wyjątkiem gminy Cesarò (prowincja Mesyna), Maniace, Bronte, Adrano (prowincja Katania) oraz Centuripe, Regalbuto i Troina (prowincja Enna), Toskania, Umbria, Dolina Aosty, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Barbona, Boara Pisani, Castelbaldo, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano i Vescovana w prowincji Padwa oraz obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT (z wyjątkiem gmin Babsai i Kédainiai (okręg kowieński)), P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska oraz gmin Lendava, Renče-Vogrsko (na południe od drogi H4) i Velika Polana oraz

miejsowości Fužina, Gabrovčec, Glogovica, Gorenja vas, Gradiček, Grintovec, Ivančna Gorica, Krka, Krška vas, Male Lese, Malo Črnelo, Malo Globoko, Marinča vas, Mleščevo, Mrzlo Polje, Muljava, Podbukovje, Potok pri Muljavi, Šentvid pri Stični, Škrjanče, Trebnja Gorica, Velike Lese, Veliko Črnelo, Veliko Globoko, Vir pri Stični, Vrhpolje pri Šentvidu, Zagradec i Znojile pri Krki w gminie Ivančna Gorica)), SK (z wyjątkiem powiatu Dunajská Streda, Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Dvory nad Žitavou (powiat Nové Zámky), Málinec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie i Zátin (powiat Trebišov)), FI, UK (Wyspa Man i Wyspy Normandzkie);

4) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

— po pkt 1.7 dodaje się punkty w brzmieniu:

„1.8. Bez względu na to, czy jest ono wymienione wśród kodów CN w załączniku V część B, drewno *Juglans* L. i *Pterocarya* Kunth, inne niż w postaci:

- wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z tych roślin,
- drewnianych materiałów opakowaniowych w formie skrzyń, pudeł, klatek, beczek oraz podobnych opakowań, palet, skrzyń paletowych i innych płyt ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, drewna sztauerskiego, bez względu na to, czy są obecnie używane do transportu wszystkich rodzajów ładunków, z wyjątkiem drewna sztauerskiego używanego do zabezpieczenia przesyłek drewna, które jest zbudowane z drewna tego samego typu i tej samej jakości, co drewno w przesyłce, i które spełnia te same unijne wymagania fitosanitarne, co drewno w przesyłce,

ale łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, pochodzące z USA

1.9. Bez względu na to, czy są one wymienione wśród kodów CN w załączniku V część B, odseparowana kora i drewno *Juglans* L. i *Pterocarya* Kunth, inne niż w postaci:

- wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z tych roślin, pochodzące z USA

Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do drewna, o którym mowa w załączniku IV część A sekcja I pkt 2.3, 2.4 i 2.5, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że drewno:

- a) pochodzi z obszaru wolnego od *Geosmithia morbida* Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów *Pityophthorus juglandis* Blackman ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, co jest podane w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) niniejszej dyrektywy, w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, lub
- b) zostało poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez co najmniej 40 minut w całym przekroju drewna. Proces ten potwierdza się znakiem »HT« umieszczanym na drewnie lub jego opakowaniu zgodnie z aktualną praktyką oraz w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), lub
- c) zostało obciosane aż do całkowitej utraty swojej zaokrąglonej powierzchni.

Nie naruszając przepisów, o których mowa w załączniku IV część A sekcja I pkt 1.8, 2.3, 2.4 i 2.5, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że drewno lub odseparowana kora:

- a) pochodzą z obszaru wolnego od *Geosmithia morbida* Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów *Pityophthorus juglandis* Blackman ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, co jest podane w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) niniejszej dyrektywy, w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, lub
- b) zostały poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez przynajmniej 40 minut w całym przekroju kory lub drewna, co należy wskazać w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii).”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bez względu na to, czy jest ono wymienione wśród kodów CN w załączniku V część B, drewno <i>Platanus</i> L., oprócz: — drewnianych materiałów opakowaniowych w formie skrzyń, pudeł, klatek, beczek oraz podobnych opakowań, palet, skrzyń paletowych i innych płyt ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, drewna sztauerskiego, bez względu na to, czy są obecnie używane do transportu wszystkich rodzajów ładunków, z wyjątkiem drewna sztauerskiego używanego do zabezpieczenia przesyłek drewna, które jest zbudowane z drewna tego samego typu i tej samej jakości, co drewno w przesyłce, i które spełnia te same unijne wymogi fitosanitarne, co drewno w przesyłce, ale łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, oraz drewnem w postaci wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z <i>Platanus</i> L., pochodzące z Albanii, Armenii, Szwajcarii, Turcji i USA.	Należy złożyć urzędowe oświadczenie, że drewno: a) pochodzi z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Ceratocystis platanii</i> (J. M. Walter) Engelbr. & T. C. Harr. zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, - lub b) zostało wysuszone w piecu i poziom wilgotności wyrażony w procentach suchej masy został obniżony do poziomu poniżej 20 % poprzez zastosowanie odpowiedniej kombinacji czasowo-termicznej. Proces ten potwierdza się znakiem »kiln-dried«, »KD« lub innym uznanym międzynarodowym oznaczeniem, umieszczonym na drewnie lub jego opakowaniu zgodnie z obowiązującą praktyką.”
--	---

— skreśla się pkt 7.1.2;

— po pkt 7.5 dodaje się punkty w brzmieniu:

„7.6. Bez względu na to, czy jest ono wymienione wśród kodów CN w załączniku V część B, drewno <i>Prunus</i> L., inne niż w postaci: — wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z tych roślin, — drewnianych materiałów opakowaniowych w formie skrzyń, pudeł, klatek, beczek oraz podobnych opakowań, palet, skrzyń paletowych i innych płyt ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, drewna sztauerskiego, bez względu na to, czy są obecnie używane do transportu wszystkich rodzajów ładunków, z wyjątkiem drewna sztauerskiego używanego do zabezpieczenia przesyłek drewna, które jest zbudowane z drewna tego samego typu i tej samej jakości, co drewno w przesyłkach, i które spełnia te same unijne wymogi fitosanitarne, co drewno w przesyłce, ale łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, pochodzące z Chin, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Mongolii, Japonii, Republiki Korei i Wietnamu.	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do drewna, o którym mowa w załączniku IV część A sekcja I pkt 7.4 i 7.5, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że drewno: a) pochodzi z obszaru wolnego od <i>Aromia bungii</i> (Falderman) ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, - lub b) zostało poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez przynajmniej 30 minut w całym przekroju drewna, co należy wskazać w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), - lub c) zostało poddane odpowiedniemu działaniu promieniowania jonizującego, tak aby w całym drewnie minimalna dawka pochłonięta wynosiła 1 kGy, co należy wskazać w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii).
---	---

7.7. Bez względu na to, czy jest ono wymienione wśród kodów CN w załączniku V część B, drewno w postaci wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków, uzyskane w całości lub w części z <i>Prunus</i> L., pochodzące z Chin, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Mongolii, Japonii, Republiki Korei i Wietnamu	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do drewna, o którym mowa w załączniku IV część A sekcja I pkt 7.4, 7.5 i 7.6, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że drewno: a) pochodzi z obszaru wolnego od <i>Aromia bungii</i> (Faldermann) ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, - lub b) zostało pocięte na kawałki o grubości i szerokości nie większej niż 2,5 cm, - lub c) zostało poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C przez przynajmniej 30 minut w całym przekroju drewna, co należy wskazać w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii).”;
--	---

— po pkt 11.4 dodaje się punkt w brzmieniu:

„11.4.1. Rośliny <i>Juglans</i> L. i <i>Pterocarya</i> Kunth, przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, pochodzące z USA	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do roślin, o których mowa w załączniku IV część A sekcja I pkt 11.4, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że przeznaczone do sadzenia rośliny: a) były stale uprawiane na obszarze wolnym od <i>Geosmithia morbida</i> Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów <i>Pityophthorus juglandis</i> Blackman ustanowionym przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, co jest podane w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii) niniejszej dyrektywy, w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, - lub b) pochodzą z miejsca produkcji, włączając sąsiedztwo o promieniu co najmniej 5 km, w którym podczas urzędowych inspekcji przeprowadzanych w okresie dwóch lat poprzedzających wysyłkę nie stwierdzono żadnych objawów <i>Geosmithia morbida</i> Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów <i>Pityophthorus juglandis</i> Blackman, ani obecności wektora; rośliny przeznaczone do sadzenia zostały poddane inspekcji bezpośrednio przed wywozem oraz poddane obróbce i opakowane w sposób uniemożliwiający porażenie po opuszczeniu miejsca produkcji, - lub c) pochodzą z miejsca produkcji, które jest całkowicie fizycznie odizolowane, a rośliny przeznaczone do sadzenia zostały poddane inspekcji bezpośrednio przed wywozem oraz poddane obróbce i opakowane w sposób uniemożliwiający porażenie po opuszczeniu miejsca produkcji.”
--	---

— pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Rośliny <i>Platanus</i> L., przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, pochodzące z Albanii, Armenii, Szwajcarii, Turcji lub USA	Należy złożyć urzędowe oświadczenie, że rośliny: a) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Ceratocystis platani</i> (J. M. Walter) Engelbr. & T. C. Harr. zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, - lub b) od rozpoczęcia ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego na miejscu produkcji lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie zaobserwowano żadnych objawów występowania <i>Ceratocystis platani</i> (J. M. Walter) Engelbr. & T. C. Harr.”
--	--

— po pkt 14.1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„14.2. Rośliny <i>Crataegus</i> L., <i>Cydonia</i> Mill., <i>Malus</i> Mill., <i>Prunus</i> L., <i>Pyrus</i> L. i <i>Vaccinium</i> L. przeznaczone do sadzenia, inne niż rośliny w kulturze tkankowej i nasiona, pochodzące z Kanady, Meksyku i USA	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie, w stosownych przypadkach, do roślin w załączniku III część A pkt 9 i 18 i część B pkt 1 lub w załączniku IV część A sekcja I pkt 14.1, 17, 19.1, 19.2, 20, 22.1, 22.2, 23.1 i 23.2, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że rośliny te: a) były stale uprawiane na obszarze wolnym od <i>Grapholita packardi</i> Zeller, ustanowionym przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, co jest podane w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub b) były stale uprawiane w miejscu produkcji ustanowionym jako wolne od <i>Grapholita packardi</i> Zeller zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych: (i) które jest zarejestrowane i nadzorowane przez krajową organizację ochrony roślin państwa pochodzenia, oraz (ii) które było corocznie poddawane w odpowiednim czasie inspekcjom pod kątem jakichkolwiek oznak występowania <i>Grapholita packardi</i> Zeller, oraz (iii) gdzie rośliny były uprawiane w miejscu, w którym zastosowano odpowiednie procedury profilaktyczne, i gdzie w drodze urzędowych badań przeprowadzanych corocznie w odpowiednim czasie potwierdzano brak występowania <i>Grapholita packardi</i> Zeller, oraz (iv) bezpośrednio przed wywozem rośliny poddano dokładnej inspekcji pod kątem obecności <i>Grapholita packardi</i> Zeller; lub c) były uprawiane w miejscu całkowicie fizycznie zabezpieczonym przed wprowadzeniem <i>Grapholita packardi</i> Zeller.”
--	--

— pkt 16.5 i 16.6 otrzymują brzmienie:

„16.5. Owoce <i>Citrus</i> L., <i>Fortunella</i> Swingle, <i>Poncirus</i> Raf., i ich hybrydy, <i>Mangifera</i> L. i <i>Prunus</i> L.	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.1, 16.2, 16.3, 16.4 i 16.6, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że: a) owoce pochodzą z państwa uznanego za wolne od <i>Tephritidae</i> (pozaeuropejskie), na które owoce te są podatne, zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub b) owoce pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Tephritidae</i> (pozaeuropejskie), na które owoce te są podatne, zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub
--	--

	c) w wyniku urzędowych kontroli przeprowadzanych co najmniej raz w miesiącu w okresie trzech miesięcy poprzedzających zbiór od rozpoczęcia ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego w miejscu uprawy lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie stwierdzono żadnych objawów występowania <i>Tephritidae</i> (pozaeuropejskie), na które owoce te są podatne, a podczas odpowiedniego urzędowego badania u żadnego z zebranych owoców nie stwierdzono objawów występowania tego organizmu oraz świadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności, lub d) owoce zostały poddane skutecznemu zabiegowi zapewniającemu brak występowania <i>Tephritidae</i> (pozaeuropejskie), na które owoce te są podatne, a dane dotyczące zabiegu powinny zostać umieszczone w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), pod warunkiem że informacje o tej metodzie wykonywania zabiegu zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim.
16.6. Owoce <i>Capsicum</i> (L.), <i>Citrus</i> L., inne niż <i>Citrus limon</i> (L.) Osbeck. i <i>Citrus aurantiifolia</i> (Christm.) Swingle, <i>Prunus persica</i> (L.) Batsch i <i>Punica granatum</i> L., pochodzące z państw kontynentu afrykańskiego, Republiki Zielonego Przylądka, Świętej Heleny, Madagaskaru, Reunion, Mauritiusa i Izraela	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.1, 16.2, 16.3, 16.4, 16.5 i 36.3, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce: a) pochodzą z państwa uznanego za wolne od <i>Thaumatotibia leucotreta</i> (Meyrick) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub b) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Thaumatotibia leucotreta</i> (Meyrick) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub c) pochodzą z miejsca produkcji ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako miejsce produkcji wolne od <i>Thaumatotibia leucotreta</i> (Meyrick) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, oraz świadectwa, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności, jak również w miejscu produkcji w odpowiednim czasie w trakcie sezonu wegetacyjnego przeprowadzono urzędowe inspekcje, w tym badanie wzorkowe reprezentatywnych próbek owoców, w wyniku których nie stwierdzono występowania <i>Thaumatotibia leucotreta</i> (Meyrick), lub d) zostały poddane skutecznemu działaniu zimna zapewniającemu brak występowania <i>Thaumatotibia leucotreta</i> (Meyrick), lub innemu skutecznemu zabiegowi zapewniającemu brak występowania <i>Thaumatotibia leucotreta</i> (Meyrick), przy czym dane dotyczące zabiegu powinny zostać umieszczone w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), pod warunkiem że informacje o tej metodzie wykonywania zabiegu wraz z dowodami na jej skuteczność zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim.”

— po pkt 16.6 dodaje się punkty w brzmieniu:

„16.7. Owoce <i>Malus</i> Mill.	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.8, 16.9 i 16.10, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce: a) pochodzą z państwa uznanego za wolne od <i>Enarmonia prunivora</i> Walsh, <i>Grapholita inopinata</i> Heinrich i <i>Rhagoletis pomonella</i> (Walsch) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub b) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Enarmonia prunivora</i> Walsh, <i>Grapholita inopinata</i> Heinrich i <i>Rhagoletis pomonella</i> (Walsch) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub c) pochodzą z miejsca produkcji, w którym w odpowiednim czasie w trakcie sezonu wegetacyjnego przeprowadza się urzędowe inspekcje i badania na obecność <i>Enarmonia prunivora</i> Walsh, <i>Grapholita inopinata</i> Heinrich i <i>Rhagoletis pomonella</i> (Walsch), w tym badanie wzrokowe reprezentatywnych próbek owoców, w wyniku których nie stwierdzono występowania organizmów szkodliwych oraz świadectwa, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności, lub d) zostały poddane skutecznemu zabiegowi zapewniającemu brak występowania <i>Enarmonia prunivora</i> Walsh, <i>Grapholita inopinata</i> Heinrich i <i>Rhagoletis pomonella</i> (Walsch), a dane dotyczące zabiegu powinny zostać umieszczone w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), pod warunkiem że informacje o tej metodzie wykonywania zabiegu zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim.
16.8. Owoce <i>Malus</i> Mill. i <i>Pyrus</i> L.	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.7, 16.9 i 16.10, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce: a) pochodzą z państwa uznanego za wolne od <i>Guignardia piricola</i> (Nosa) Yamamoto zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub b) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Guignardia piricola</i> (Nosa) Yamamoto zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub

16.9. Owoce *Malus*
Mill. i *Pyrus* L.

c) pochodzą z miejsca produkcji, w którym w odpowiednim czasie w trakcie sezonu wegetacyjnego przeprowadza się urzędowe inspekcje i badania na obecność *Guignardia piricola* (Nosa) Yamamoto, w tym badanie wzrokowe reprezentatywnych próbek owoców, w wyniku których nie stwierdzono występowania organizmów szkodliwych

oraz

świadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności,

lub

d) zostały poddane skutecznemu zabiegowi zapewniającemu brak występowania *Guignardia piricola* (Nosa) Yamamoto, a dane dotyczące zabiegu powinny zostać umieszczone w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), pod warunkiem że informacje o tej metodzie wykonywania zabiegu zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim.

Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.7, 16.8 i 16.10, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce:

a) pochodzą z państwa uznanego za wolne od *Tachypterellus quadrigibbus* Say zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim,

lub

b) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od *Tachypterellus quadrigibbus* Say zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim,

lub

c) pochodzą z miejsca produkcji, w którym w odpowiednim czasie w trakcie sezonu wegetacyjnego przeprowadza się urzędowe inspekcje i badania na obecność *Tachypterellus quadrigibbus* Say, w tym badanie wzrokowe reprezentatywnych próbek owoców, w wyniku których nie stwierdzono występowania organizmów szkodliwych

oraz

świadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności,

lub

d) owoce zostały poddane skutecznemu zabiegowi zapewniającemu brak występowania *Tachypterellus quadrigibbus* Say, a dane dotyczące zabiegu powinny zostać umieszczone w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), pod warunkiem że informacje o tej metodzie wykonywania zabiegu zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim.

16.10. Owoce *Malus*
Mill., *Prunus* L.,
Pyrus L.
i *Vaccinium* L.,
pochodzące
z Kanady,
Meksyku i USA

Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.5, 16.6, 16.7, 16.8 i 16.9, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce:

a) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od *Grapholita packardii* Zeller zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim,

lub

	b) pochodzą z miejsca produkcji, w którym w odpowiednim czasie w trakcie sezonu wegetacyjnego przeprowadza się urzędowe inspekcje i badania na obecność <i>Grapholita packardii</i> Zeller, w tym badanie wzrokowe reprezentatywnych próbek owoców, w wyniku których nie stwierdzono występowania organizmów szkodliwych oraz świadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności, lub c) zostały poddane skutecznemu zabiegowi zapewniającemu brak występowania <i>Grapholita packardii</i> Zeller, a dane dotyczące zabiegu powinny zostać umieszczone w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), pod warunkiem że informacje o tej metodzie wykonywania zabiegu zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim.”
--	--

— po pkt 25.7.2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„25.7.3. Owoce <i>Capsicum annuum</i> L., <i>Solanum aethiopicum</i> L., <i>Solanum lycopersicum</i> L. i <i>Solanum melongena</i> L.	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.6, 25.7.1, 25.7.2., 25.7.4., 36.2. i 36.3. należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce: a) pochodzą z państwa uznanego za wolne od <i>Neoleucinodes elegantalis</i> (Guenée) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub b) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Neoleucinodes elegantalis</i> (Guenée) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub c) pochodzą z miejsca produkcji ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako miejsce produkcji wolne od <i>Neoleucinodes elegantalis</i> (Guenée) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych oraz w miejscu produkcji w odpowiednim czasie w trakcie sezonu wegetacyjnego przeprowadzono urzędowe inspekcje, w tym badanie wzrokowe reprezentatywnych próbek owoców, w wyniku których nie stwierdzono występowania <i>Neoleucinodes elegantalis</i> (Guenée), oraz świadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności, lub d) pochodzą z miejsca produkcji zabezpieczonego przed dostępem owadów, ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako miejsce produkcji wolne od <i>Neoleucinodes elegantalis</i> (Guenée), na podstawie urzędowych inspekcji i badań przeprowadzonych w okresie trzech miesięcy poprzedzających wywóz, oraz świadczenia, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności.
--	---

25.7.4. Owoce <i>Solanaceae</i> pochodzące z Australii, obu Ameryk i Nowej Zelandii	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do owoców w załączniku IV część A sekcja I pkt 16.6, 25.7.1, 25.7.2., 25.7.3., 36.2. i 36.3. należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce: a) pochodzą z państwa uznanego za wolne od <i>Bactericera cockerelli</i> (Sulc.) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub b) pochodzą z obszaru ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako obszar wolny od <i>Bactericera cockerelli</i> (Sulc.) zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, wskazanego w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje«, pod warunkiem że informacje o tym statusie zostały z wyprzedzeniem przekazane Komisji na piśmie przez krajową organizację ochrony roślin w danym państwie trzecim, lub c) pochodzą z miejsca produkcji, w którym w ciągu ostatnich trzech miesięcy przed wywozem przeprowadza się urzędowe inspekcje i badania na obecność <i>Bactericera cockerelli</i> (Sulc.), w tym w jego bezpośrednim sąsiedztwie, i które jest poddawane skutecznym zabiegom zapewniającym brak występowania szkodliwego organizmu, a reprezentatywne próbki owoców są poddawane inspekcjom poprzedzającym wywóz oraz świadectwa, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności, lub d) pochodzą z miejsca produkcji zabezpieczonego przed dostępem owadów, ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia jako miejsce produkcji wolne od <i>Bactericera cockerelli</i> (Sulc.), na podstawie urzędowych inspekcji i badań przeprowadzonych w okresie trzech miesięcy poprzedzających wywóz oraz świadectwa, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), zawierają informacje dotyczące identyfikowalności.”
---	---

— pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34. Podłoże uprawowe, dołączone lub związane z roślinami, mające na celu podtrzymywanie żywotności roślin, z wyjątkiem roślin uprawianych <i>in vitro</i> na sterylnym podłożu, pochodzące z państw trzecich innych niż Szwajcaria.	Urzędowe oświadczenie, że: a) podłoże uprawowe w momencie sadzenia roślin związanych: (i) było wolne od gleby i substancji organicznych i nie było wcześniej wykorzystywane do uprawy roślin ani do jakichkolwiek celów rolniczych, lub (ii) składało się w całości z torfu lub włókien <i>Cocos nucifera</i> i nie było wcześniej wykorzystywane do uprawy roślin ani do jakichkolwiek celów rolniczych, lub (iii) zostało poddane skutecznemu zabiegowi zapewniającemu brak występowania organizmów szkodliwych, a dane dotyczące zabiegu powinny zostać umieszczone w świadectwach, o których mowa w art. 13 ust. 1 ppkt (ii), w rubryce »Dodatkowe deklaracje« oraz we wszystkich powyższych przypadkach było przechowywane i utrzymywane w odpowiednich warunkach zapewniających brak występowania organizmów szkodliwych oraz
--	---

	b) od czasu sadzenia: (i) wprowadzono odpowiednie środki w celu zapewnienia, że podłoże uprawowe jest wolne od organizmów szkodliwych, obejmujące przynajmniej: — fizyczne odizolowanie podłoża uprawowego od gleby i innych możliwych źródeł zanieczyszczenia — środki higieny — używanie wody pozbawionej organizmów szkodliwych lub (ii) w ciągu dwóch tygodni przed wywozem podłoże uprawowe w tym, w stosownych przypadkach, gleba zostały całkowicie usunięte poprzez mycie przy użyciu wody wolnej od organizmów szkodliwych. Ponowne sadzenie może odbywać się na podłożu uprawowym spełniającym wymogi określone w lit. a). Utrzymywane są odpowiednie warunki zapewniające brak występowania organizmów szkodliwych, jak określono w lit. b).”
--	--

— po pkt 34 dodaje się punkty w brzmieniu:

„34.1. Cebulki, korzenie bulwiaste, kłącza i bulwy, przeznaczone do sadzenia, inne niż bulwy <i>Solanum tuberosum</i> , pochodzące z państw trzecich innych niż Szwajcaria	Nie naruszając mających zastosowanie przepisów w załączniku IV część A sekcja I pkt 30, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że gleba i podłoże uprawowe stanowią nie więcej niż 1 % masy netto przesyłki lub partii.
34.2. Bulwy <i>Solanum tuberosum</i> pochodzące z państw trzecich innych niż Szwajcaria	Nie naruszając przepisów mających zastosowanie do roślin, o których mowa w załączniku III część A pkt 10, 11 i 12 oraz w załączniku IV część A sekcja I pkt 25.1, 25.2, 25.3, 25.4.1 i 25.4.2, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że gleba i podłoże uprawowe stanowią nie więcej niż 1 % masy netto przesyłki lub partii.
34.3. Korzenie i warzywa bulwowe pochodzące z państw trzecich innych niż Szwajcaria	Nie naruszając mających zastosowanie przepisów w załączniku III część A pkt 10, 11 i 12, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że gleba i podłoże uprawowe stanowią nie więcej niż 1 % masy netto przesyłki lub partii.
34.4. Maszyny i pojazdy, które były eksploatowane do celów rolniczych lub leśnych, przywożone z państw trzecich innych niż Szwajcaria	Nie naruszając mających zastosowanie przepisów w załączniku IV część B pkt 30, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że maszyny lub pojazdy są czyste i wolne od gleby i pozostałości roślinnych.”

(ii) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany:

— po pkt 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„2.1. Bez względu na to, czy jest ono wymienione wśród kodów CN w załączniku V część A, drewno <i>Juglans</i> L. i <i>Pterocarya</i> Kunth, inne niż w postaci:	Należy złożyć urzędowe oświadczenie, że drewno:
— wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z tych roślin,	a) pochodzi z obszaru wolnego od <i>Geosmithia morbida</i> Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów <i>Pityophthorus juglandis</i> Blackman, ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, lub

— drewnianych materiałów opakowaniowych w formie skrzyń, pudeł, klatek, beczek oraz podobnych opakowań, palet, skrzyń paletowych i innych płyt załadunkowych, nadstawek do palet płaskich, drewna sztauerskiego, bez względu na to, czy są obecnie używane do transportu wszystkich rodzajów ładunków, z wyjątkiem drewna sztauerskiego używanego do zabezpieczenia przesyłek drewna, które jest zbudowane z drewna tego samego typu i tej samej jakości, co drewno w przesyłce, i które spełnia te same unijne wymogi fitosanitarne, co drewno w przesyłce, łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni.	b) zostało poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez co najmniej 40 minut w całym przekroju drewna. Proces ten potwierdza się znakiem »HT« umieszczanym na drewnie lub jego opakowaniu zgodnie z aktualną praktyką, lub c) zostało obciosane aż do całkowitej utraty swojej zaokrąglonej powierzchni.
2.2. Bez względu na to, czy jest ona wymieniona wśród kodów CN w załączniku V część A, odseparowana kora i drewno <i>Juglans</i> L. i <i>Pterocarya</i> Kunth, inne niż w postaci: — wiórów, zrębków, trocin, ścinków, odpadów i zrzyneków uzyskanych w całości lub w części z tych roślin	Należy złożyć urzędowe oświadczenie, że drewno lub odseparowana kora: a) pochodzi z obszaru wolnego od <i>Geosmithia morbida</i> Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów <i>Pityophthorus juglandis</i> Blackman, ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, lub b) zostało poddane odpowiedniej obróbce termicznej w celu osiągnięcia minimalnej temperatury 56 °C nieprzerwanie przez co najmniej 40 minut w całym przekroju kory lub drewna. Proces ten potwierdza się znakiem »HT« umieszczanym na każdym opakowaniu zgodnie z aktualną praktyką.
2.3. Drewniane materiały opakowaniowe w formie skrzyń, pudeł, klatek, beczek oraz podobnych opakowań, palet, skrzyń paletowych i innych płyt załadunkowych, nadstawek do palet płaskich, drewna sztauerskiego, bez względu na to, czy są obecnie używane do transportu wszystkich rodzajów ładunków, z wyjątkiem drewna surowego o grubości 6 mm lub mniejszej, drewna przetworzonego uzyskanego przy pomocy klejów, wysokiej temperatury i ciśnienia lub przy pomocy ich dowolnej kombinacji oraz drewna sztauerskiego używanego do zabezpieczenia przesyłek drewna, które jest zbudowane z drewna tego samego typu i tej samej jakości, co drewno w przesyłce, i które spełnia te same unijne wymogi fitosanitarne, co drewno w przesyłce.	Drewniane materiały opakowaniowe: a) pochodzą z obszaru wolnego od <i>Geosmithia morbida</i> Kolarík, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów <i>Pityophthorus juglandis</i> Blackman, ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, lub b) — są wykonane z okorowanego drewna zgodnie z aneksem I do Międzynarodowego Standardu FAO dla Środków Fitosanitarnych nr 15 zawierającego przepisy dotyczące drewnianych materiałów opakowaniowych w handlu międzynarodowym, — zostały poddane jednemu z zatwierdzonych zabiegów zgodnie z aneksem I do tego międzynarodowego standardu, oraz — są opatrzone znakiem zgodnie z aneksem II do wspomnianego międzynarodowego standardu, wskazującym, że drewniane materiały opakowaniowe zostały poddane zatwierdzonej obróbce fitosanitarnej zgodnie z tym standardem.”

— po pkt 7 dodaje się punkt w brzmieniu:

„7.1. Rośliny <i>Juglans</i> L. i <i>Pterocarya</i> Kunth, przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona	Należy złożyć urzędowe oświadczenie, że rośliny przeznaczone do sadzenia: a) były stale lub od momentu ich wprowadzenia do Unii uprawiane w miejscu produkcji wolnym od <i>Geosmithia morbida</i> Kolarik, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów <i>Pityophthorus juglandis</i> Blackman, ustanowionym przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, lub b) pochodzą z miejsca produkcji, włączając sąsiedztwo o promieniu co najmniej 5 km, w którym podczas urzędowych inspekcji przeprowadzanych w okresie dwóch lat poprzedzających wysyłkę nie stwierdzono żadnych objawów <i>Geosmithia morbida</i> Kolarik, Freeland, Utley & Tisserat i jego wektorów <i>Pityophthorus juglandis</i> Blackman, ani obecności wektora, a rośliny przeznaczone do sadzenia zostały poddane inspekcji bezpośrednio przed przemieszczeniem oraz poddane obróbce i opakowane w sposób uniemożliwiający porażenie po opuszczeniu miejsca produkcji, lub c) pochodzą z miejsca produkcji, które jest całkowicie fizycznie odizolowane, a rośliny przeznaczone do sadzenia zostały poddane inspekcji wzrokowej przed przemieszczeniem oraz poddane obróbce i opakowane w sposób uniemożliwiający porażenie po opuszczeniu miejsca produkcji.”
---	---

— po pkt 30.1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„31. Maszyny i pojazdy, które były eksploatowane do celów rolniczych lub leśnych	Maszyny lub pojazdy: a) są przemieszczane z obszaru wolnego od <i>Ceratocystis platani</i> (J. M. Walter) Engelbr. & T. C. Harr., ustanowionego przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie ze stosownymi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, lub b) są czyste i wolne od gleby i pozostałości roślinnych przed ich przemieszczeniem z obszaru porażonego <i>Ceratocystis platani</i> (J. M. Walter).”
--	---

b) w części B wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 16 w kolumnie trzeciej skreśla się słowa „UK (Irlandia Północna)”;

(ii) w pkt 16.1 tekst w kolumnie pierwszej otrzymuje brzmienie:

„16.1. Rośliny *Cedrus* Trew, *Pinus* L., przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona”;

(iii) po pkt 16.1 dodaje się punkt w brzmieniu:

„16.2. Rośliny <i>Quercus</i> L., inne niż <i>Quercus suber</i> L., o obwodzie co najmniej 8 cm mierzonym na wysokości 1,2 m od szyi korzeniowej, przeznaczone do sadzenia, inne niż owoce i nasiona	Z zastrzeżeniem zakazów dotyczących roślin wymienionych w załączniku III część A pkt 2, w załączniku IV część A sekcja I pkt 11.01, 11.1, 11.2 oraz w załączniku IV część A sekcja II pkt 7, należy złożyć urzędowe oświadczenie, że: a) rośliny były stale uprawiane w miejscach produkcji w państwach, w których nie stwierdzono występowania <i>Thaumatococcus sionea</i> L., lub	IE, UK (z wyjątkiem obszarów podlegających władzom lokalnym Barking and Dagenham; Barnet; Basildon; Basingstoke and Deane; Bexley; Bracknell Forest; Brent; Brentwood; Bromley; Broxbourne; Camden; Castle Point; Chelmsford; Chiltern; City of London; City of Westminster; Crawley; Croydon; Dacorum; Dartford; Ealing; East Hertfordshire; Elmbridge District; Enfield; Epping Forest; Epsom and Ewell District; Gravesham; Greenwich; Guildford; Hackney; Hammersmith & Fulham; Haringey; Harlow; Harrow; Hart; Havering; Hertsmere; Hillingdon; Horsham; Hounslow; Islington; Kensington & Chelsea; Kingston upon Thames; Lambeth; Lewisham; Littleford; Medway; Merton; Mid Sussex; Mole Valley; Newham; North Hertfordshire; Reading; Redbridge; Reigate and Banstead; Richmond upon Thames; Runnymede District; Rushmoor; Sevenoaks; Slough; South Bedfordshire; South Bucks; South Oxfordshire; Southwark; Spelthorne District; St Albans; Sutton; Surrey Heath; Tandridge; Three Rivers; Thurrock; Tonbridge and Malling; Tower Hamlets; Waltham Forest; Wandsworth; Watford; Waverley; Welwyn Hatfield; West Berkshire; Windsor and Maidenhead; Woking; Wokingham and Wycombe)”
--	---	---

	b) rośliny były stale uprawiane w strefie chronionej wymienionej w trzeciej kolumnie lub na obszarze wolnym od <i>Thaumetopoea processionea</i> L. ustanowionym przez krajową organizację ochrony roślin zgodnie z odpowiednimi Międzynarodowymi Standardami dla Środków Fitosanitarnych, lub c) rośliny: zostały wyprodukowane od rozpoczęcia ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego w szkółkach, które – włączając sąsiedztwo – zostały uznane za wolne od <i>Thaumetopoea processionea</i> L. na podstawie urzędowych inspekcji przeprowadzonych w momencie możliwie najbardziej zbliżonym do ich przemieszczania oraz w odpowiednim czasie od rozpoczęcia ostatniego pełnego cyklu wegetacyjnego przeprowadzono urzędowe kontrole szkółki i jej sąsiedztwa w celu wykrycia larw i innych objawów <i>Thaumetopoea processionea</i> L., lub d) rośliny były stale uprawiane w miejscu całkowicie fizycznie zabezpieczonym przed wprowadzeniem <i>Thaumetopoea processionea</i> L. i były poddawane w odpowiednim czasie inspekcji, w wyniku których stwierdzono, że są wolne od <i>Thaumetopoea processionea</i> L.	
--	---	--

(iv) w pkt 21 tekst w kolumnie trzeciej otrzymuje brzmienie:

„E (z wyjątkiem wspólnot autonomicznych Andaluzji, Aragonii, Kastylii-La Mancha, Kastylii-Leon, Estremadury, wspólnoty autonomicznej Madrytu, Murcji, Nawarry i La Rioja, prowincji Guipuzcoa (Kraj Basków), powiatów Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segrià i Urgell w prowincji Lleida (wspólnota autonomiczna Katalonii), powiatów L'Alt Vinalopó i El Vinalopó Mitjà w prowincji Alicante oraz gmin Alborache i Turís w prowincji Walencja (wspólnota autonomiczna Walencji)), EE, F (Korsyka), IRL (z wyjątkiem miasta Galway), I (Abruzja, Apulia, Basilicata, Kalabria, Kampania, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem prowincji Mantua, Mediolan, Sondrio i Varese oraz gmin Bovisio Masciago, Cesano Maderno, Desio, Limbiate, Nova Milanese i Varedo w prowincji Monza i Brianza), Marche, Molise, Piemont (z wyjątkiem gmin Busca, Centallo, Scarnafigi, Tarantasca i Villafalletto w prowincji Cuneo), Sycylia (z wyjątkiem gminy Cesarò (prowincja Mesyna), Maniace, Bronte, Adrano (prowincja Katania) oraz Centuripe, Regalbuto i Troina (prowincja Enna), Toskania, Umbria, Dolina Aosty, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Barbona, Boara Pisani, Castelbaldo, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano i Vescovana w prowincji Padwa oraz obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT (z wyjątkiem gmin Babtai i Kédainiai (okręg kowieński)), P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska oraz gmin Lendava, Renče-Vogrsko (na południe od drogi H4) i Velika Polana oraz miejscowości Fužina, Gabrovčec, Glogovica, Gorenja vas, Gradiček, Grintovec, Ivančna Gorica, Krka, Krška vas, Male Lese, Malo Črnelo, Malo Globoko, Marinča vas, Mleščevo, Mrzlo Polje,

Muljava, Podbukovje, Potok pri Muljavi, Šentvid pri Stični, Škrjanče, Trebnja Gorica, Velike Lese, Veliko Črnelo, Veliko Globoko, Vir pri Stični, Vrhpolje pri Šentvidu, Zagradec i Znojile pri Krki w gminie Ivančna Gorica)), SK (z wyjątkiem powiatu Dunajská Streda, Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Dvory nad Žitavou (powiat Nové Zámky), Málíneec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie i Zátín (powiat Trebišov)), FI, UK (Wyspa Man i Wyspy Normandzkie)”;

(v) w pkt 21.3 tekst w kolumnie trzeciej otrzymuje brzmienie:

„E (z wyjątkiem wspólnot autonomicznych Andaluzji, Aragonii, Kastylii-La Mancha, Kastylii-Leon, Estremadury, wspólnoty autonomicznej Madrytu, Murcji, Nawarry i La Rioja, prowincji Guipuzcoa (Kraj Basków), powiatów Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segrià i Urgell w prowincji Lleida (wspólnota autonomiczna Katalonii), powiatów L'Alt Vinalopó i El Vinalopó Mitjà w prowincji Alicante oraz gmin Alborache i Turís w prowincji Walencja (wspólnota autonomiczna Walencji)), EE, F (Korsyka), IRL (z wyjątkiem miasta Galway), I (Abruzja, Apulia, Basilicata, Kalabria, Kampania, Lacjum, Liguria, Lombardia (z wyjątkiem prowincji Mantua, Mediolan, Sondrio i Varese oraz gmin Bovisio Masciago, Cesano Maderno, Desio, Limbiate, Nova Milanese i Varedo w prowincji Monza i Brianza), Marche, Molise, Piemont (z wyjątkiem gmin Busca, Centallo, Scarnafigi, Tarantasca i Villafalletto w prowincji Cuneo), Sardynia, Sycylia (z wyjątkiem gminy Cesarò (prowincja Mesyna), Maniace, Bronte, Adrano (prowincja Katania) oraz Centuripe, Regalbuto i Troina (prowincja Enna), Toskania, Umbria, Dolina Aosty, Wenecja Euganejska (z wyjątkiem prowincji Rovigo i Wenecja, gmin Barbona, Boara Pisani, Castelbaldo, Masi, Piacenza d'Adige, S. Urbano i Vescovana w prowincji Padwa oraz obszaru położonego na południe od drogi A4 w prowincji Werona)), LV, LT (z wyjątkiem gmin Babtai i Kėdainiai (okręg kowieński)), P, SI (z wyjątkiem regionów Gorenjska, Koroška, Maribor i Notranjska oraz gmin Lendava, Renče-Vogrsko (na południe od drogi H4) i Velika Polana oraz miejscowości Fužina, Gabrovčec, Glogovica, Gorenja vas, Gradiček, Grintovec, Ivančna Gorica, Krka, Krška vas, Male Lese, Malo Črnelo, Malo Globoko, Marinča vas, Mleščevo, Mrzlo Polje, Muljava, Podbukovje, Potok pri Muljavi, Šentvid pri Stični, Škrjanče, Trebnja Gorica, Velike Lese, Veliko Črnelo, Veliko Globoko, Vir pri Stični, Vrhpolje pri Šentvidu, Zagradec i Znojile pri Krki w gminie Ivančna Gorica)), SK (z wyjątkiem powiatu Dunajská Streda, Hronovce i Hronské Kľačany (powiat Levice), Dvory nad Žitavou (powiat Nové Zámky), Málíneec (powiat Poltár), Hrhov (powiat Rožňava), Veľké Ripňany (powiat Topoľčany), Kazimír, Luhyňa, Malý Horeš, Svätušie i Zátín (powiat Trebišov)), FI, UK (Wyspa Man i Wyspy Normandzkie)”;

(vi) pkt 24.1 otrzymuje brzmienie:

„24.1. Nieukorzenione sadzonki <i>Euphorbia pulcherrima</i> Willd., przeznaczone na uprawy	Bez uszczerbku dla wymogów mających zastosowanie do roślin wymienionych w załączniku IV część A sekcja I pkt 45.1, w stosownym przypadku, urzędowe oświadczenie, że: a) nieukorzenione sadzonki pochodzą z obszaru, o którym wiadomo, że jest wolny od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), lub b) w wyniku urzędowych inspekcji przeprowadzanych co najmniej raz na trzy tygodnie przez cały okres produkcji tych roślin w tym miejscu produkcji nie zaobserwowano żadnych oznak <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), w tym ani na sadzonkach, ani na roślinach, z których te sadzonki pochodzą, gdzie są przechowywane lub produkowane, lub c) w przypadku stwierdzenia w miejscu produkcji <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), sadzonki i rośliny, z których te sadzonki pochodzą i są przechowywane lub produkowane w tym miejscu produkcji, zostały poddane odpowiedniej obróbce, aby zapewnić, że są wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), a następnie – w wyniku zastosowania odpowiednich procedur mających zlikwidować <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie) – to miejsce produkcji zostaje uznane za wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), zarówno na podstawie urzędowych inspekcji przeprowadzanych raz na tydzień przez trzy tygodnie poprzedzające przemieszczenie z miejsca produkcji, jak i procedur monitoringu w wymienionym okresie. Ostatnia z wyżej wymienionych cotygodniowych inspekcji jest przeprowadzana bezpośrednio przed tym przemieszczeniem.	IRL, P (Azory, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho i Trás-os-Montes), S, UK”
---	--	--

(vii) pkt 24.2 otrzymuje brzmienie:

„24.2. Rośliny <i>Euphorbia pulcherrima</i> Willd., przeznaczone do sadzenia, inne niż: — nasiona, — te wymienione w pkt 24.1	Bez uszczerbku dla wymogów mających zastosowanie do roślin wymienionych w załączniku IV część A sekcja I pkt 45.1, w stosownym przypadku, urzędowe oświadczenie, że: a) rośliny pochodzą z obszaru, o którym wiadomo, że jest wolny od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), - lub b) w wyniku urzędowych inspekcji przeprowadzanych co najmniej raz na trzy tygodnie w ciągu dziewięciu tygodni poprzedzających wprowadzenie do obrotu w miejscu produkcji nie zaobserwowano żadnych oznak <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), w tym na roślinach, - lub c) w przypadku stwierdzenia w miejscu produkcji <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), rośliny przechowywane lub produkowane w tym miejscu produkcji zostały poddane odpowiedniej obróbce, aby zapewnić, że są wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), a następnie – w wyniku zastosowania odpowiednich procedur mających zlikwidować <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie) – to miejsce produkcji zostaje uznane za wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), zarówno na podstawie urzędowych inspekcji przeprowadzanych raz na tydzień przez trzy tygodnie poprzedzające przemieszczenie z miejsca produkcji, jak i procedur monitoringu w wymienionym okresie. Ostatnia z wyżej wymienionych cotygodniowych inspekcji jest przeprowadzana bezpośrednio przed tym przemieszczeniem, oraz d) istnieją dowody, że rośliny wyprodukowano z sadzonek, które: - da) pochodzą z obszaru, o którym wiadomo, że jest wolny od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), - lub - db) zostały wyhodowane w miejscu produkcji, w którym w wyniku urzędowych inspekcji przeprowadzanych co najmniej raz na trzy tygodnie przez cały okres produkcji tych roślin, nie zaobserwowano żadnych oznak <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), w tym na roślinach, - lub - dc) w przypadku stwierdzenia w miejscu produkcji <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie) – były przechowywane lub produkowane w tym miejscu produkcji i zostały poddane odpowiedniej obróbce, aby zapewnić, że są wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), a następnie – w wyniku zastosowania odpowiednich procedur mających zlikwidować <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie) – to miejsce produkcji zostaje uznane za wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), zarówno na podstawie urzędowych inspekcji przeprowadzanych raz na tydzień przez trzy tygodnie poprzedzające przemieszczenie z miejsca produkcji, jak i procedur monitoringu w wymienionym okresie. Ostatnia z wyżej wymienionych cotygodniowych inspekcji jest przeprowadzana bezpośrednio przed tym przemieszczeniem, lub	IRL, P (Azory, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho i Trás-os-Montes), S, UK”
---	---	--

	e) w przypadku roślin, których opakowanie, stadium rozwoju kwiatów (lub przylistków) lub jakikolwiek inny element potwierdza, że są przeznaczone do bezpośredniej sprzedaży konsumentom finalnym, którzy nie prowadzą zawodowo produkcji roślin – rośliny te, przed ich przemieszczeniem, przeszły urzędową inspekcję, na podstawie której stwierdzono, że są wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie).	
--	---	--

(viii) pkt 24.3 otrzymuje brzmienie:

„24.3. Rośliny <i>Begonia</i> L., przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, bulwy i korzenie bulwiaste, oraz rośliny <i>Ajuga</i> L., <i>Crossandra</i> Salisb., <i>Dipladenia</i> A.DC., <i>Ficus</i> L., <i>Hibiscus</i> L., <i>Mandevilla</i> Lindl. i <i>Nerium oleander</i> L., przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona	Bez uszczerbku dla wymogów mających zastosowanie do roślin wymienionych w załączniku IV część A sekcja I pkt 45.1, w stosownym przypadku, urzędowe oświadczenie, że: a) rośliny pochodzą z obszaru, o którym wiadomo, że jest wolny od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), lub b) w wyniku urzędowych inspekcji przeprowadzanych co najmniej raz na trzy tygodnie w ciągu dziewięciu tygodni poprzedzających wprowadzenie do obrotu w miejscu produkcji nie zaobserwowano żadnych oznak <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), w tym na roślinach, lub c) w przypadku stwierdzenia w miejscu produkcji <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), rośliny przechowywane lub produkowane w tym miejscu produkcji zostały poddane odpowiedniej obróbce, aby zapewnić, że są wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), a następnie – w wyniku zastosowania odpowiednich procedur mających zlikwidować <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie) – to miejsce produkcji zostaje uznane za wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie), zarówno na podstawie urzędowych inspekcji przeprowadzanych raz na tydzień przez trzy tygodnie poprzedzające przemieszczenie z miejsca produkcji, jak i procedur monitoringu w wymienionym okresie. Ostatnia z wyżej wymienionych cotygodniowych inspekcji jest przeprowadzana bezpośrednio przed tym przemieszczeniem, lub d) w przypadku roślin, których opakowanie, stadium rozwoju kwiatów lub jakikolwiek inny element potwierdza, że są przeznaczone do bezpośredniej sprzedaży konsumentom finalnym, którzy nie prowadzą zawodowo produkcji roślin – rośliny te, bezpośrednio przed ich przemieszczeniem, przeszły urzędową inspekcję, na podstawie której stwierdzono, że są wolne od <i>Bemisia tabaci</i> Genn. (populacje europejskie).	IRL, P (Azory, Beira Interior, Beira Litoral, Entre Douro e Minho i Trás-os-Montes), S, UK”
---	---	---

(ix) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31. Owoce <i>Citrus</i> L., <i>Fortunella</i> Swingle, <i>Poncirus</i> Raf., i ich hybrydy pochodzące z BG, HR, SI, EL (jednostki regionalne Argolida, Arta, Chania i Lakonia), P (Algarve, Madera i gmina Odemira w Alentejo), E, F, CY oraz I	Bez uszczerbku dla wymogu w załączniku IV część A sekcja II pkt 30.1 na opakowaniu należy umieścić oznaczenie pochodzenia: a) owoce są pozbawione liści i szypułek; lub b) w przypadku owoców z liśćmi lub szypułkami należy złożyć urzędowe oświadczenie, że owoce są zapakowane w zamknięte pojemniki, które zostały urzędowo zaplombowane i pozostaną zaplombowane podczas transportu przez strefę chronioną, uznaną dla tych owoców, i umieszczony jest na nich znak wyróżniający, który umieszczany jest również w paszporcie.	EL (z wyjątkiem jednostek regionalnych Argolida, Arta, Chania i Lakonia), M, P (z wyjątkiem Algarve, Madery i gminy Odemira w Alentejo)”
--	--	--

5) w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

— pkt 1.7 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) zostało uzyskane w całości lub w części z *Juglans* L., *Platanus* L., i *Pterocarya* L., łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni;”;

— pkt 2.1 otrzymuje brzmienie:

„2.1. Rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, z rodzajów *Abies* Mill., *Apium graveolens* L., *Argyranthemum* spp., *Asparagus officinalis* L., *Aster* spp., *Brassica* spp., *Castanea* Mill., *Cucumis* spp., *Dendranthema* (DC.) Des Moul., *Dianthus* L. i hybrydy, *Exacum* spp., *Fragaria* L., *Gerbera* Cass., *Gypsophila* L., wszystkie odmiany nowogwinejskich hybryd *Impatiens* L., *Juglans* L., *Lactuca* spp., *Larix* Mill., *Leucanthemum* L., *Lupinus* L., *Pelargonium* l'Hérit. ex Ait., *Picea* A. Dietr., *Pinus* L., *Platanus* L., *Populus* L., *Prunus laurocerasus* L., *Prunus lusitanica* L., *Pseudotsuga* Carr., *Pterocarya* L., *Quercus* L., *Rubus* L., *Spinacia* L., *Tanacetum* L., *Tsuga* Carr., *Ulmus* L., *Verbena* L. i inne rośliny gatunków trawiastych, inne niż rośliny z rodziny *Gramineae*, przeznaczone do sadzenia, oraz inne niż cebulki, korzenie bulwiaste, kłącza, nasiona i bulwy.”;

(ii) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany:

— pkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„1.2. Rośliny przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, *Beta vulgaris* L., *Cedrus* Trew, *Platanus* L., *Populus* L., *Prunus* L. i *Quercus* spp., inne niż *Quercus suber* L., i *Ulmus* L.”;

b) w części B wprowadza się następujące zmiany:

(i) w sekcji I wprowadza się następujące zmiany:

— w pkt 2 wprowadza się następujące zmiany:

— tiret dziewiąte otrzymuje brzmienie:

„— ścięte gałęzie *Fraxinus* L., *Juglans* L., *Ulmus davidiana* Planch. i *Pterocarya* L., z liśćmi lub bez, pochodzące z Kanady, Chin, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Japonii, Mongolii, Republiki Korei, Rosji, Tajwanu i USA,”;

— dodaje się tiret w brzmieniu:

„— *Convolvulus* L., *Ipomoea* L. (inne niż bulwy), *Micromeria* Benth i *Solanaceae*, pochodzące z Australii, Ameryki i Nowej Zelandii.”;

— w pkt 3 wprowadza się następujące zmiany:

— tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— *Citrus* L., *Fortunella* Swingle, *Poncirus* Raf., *Microcitrus* Swingle, *Naringi* Adans., *Swinglea* Merr. i ich hybrydy, *Momordica* L. oraz *Solanaceae*,”;

— tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— *Actinidia* Lindl., *Annona* L., *Carica papaya* L., *Cydonia* Mill., *Diospyros* L., *Fragaria* L., *Malus* L., *Mangifera* L., *Passiflora* L., *Persea americana* Mill., *Prunus* L., *Psidium* L., *Pyrus* L., *Ribes* L., *Rubus* L., *Syzygium* Gaertn., *Vaccinium* L. oraz *Vitis* L.”;

— skreśla się tiret trzecie;

— w pkt 5 wprowadza się następujące zmiany:

— tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— *Fraxinus* L., *Juglans* L., *Ulmus davidiana* Planch. i *Pterocarya* L., pochodzące z Kanady, Chin, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Japonii, Mongolii, Republiki Korei, Rosji, Tajwanu i USA,”;

— w pkt 6 lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

— tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— *Platanus* L., łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, pochodzące z Albanii, Armenii, Szwajcarii, Turcji lub USA,”;

— tirtet szóste otrzymuje brzmienie:

„— *Fraxinus* L., *Juglans* L., *Ulmus davidiana* Planch. i *Pterocarya* L., łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, pochodzące z Kanady, Chin, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Japonii, Mongolii, Republiki Korei, Rosji, Tajwanu i USA;”

— tirtet ósme otrzymuje brzmienie:

„— *Amelanchier* Medik., *Aronia* Medik., *Cotoneaster* Medik., *Crataegus* L., *Cydonia* Mill., *Malus* Mill., *Pyracantha* M. Roem., *Pyrus* L. i *Sorbus* L., łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, z wyjątkiem trocin lub ścinków, pochodzące z Kanady lub USA;”

— dodaje się tirtet dziewiąte w brzmieniu:

„— *Prunus* L., łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, pochodzące z Kanady, Chin, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Mongolii, Japonii, Republiki Korei, USA lub Wietnamu;”

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podłoże uprawne, dołączone lub związane z roślinami, mające na celu podtrzymywanie żywotności roślin, pochodzące z państw trzecich innych niż Szwajcaria.”;

— po pkt 7 dodaje się punkt w brzmieniu:

„7.1. Maszyny i pojazdy, które były eksploatowane do celów rolniczych lub leśnych i spełniają jeden z poniższych opisów, ustanowiony w części II załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87, przywożone z państw trzecich innych niż Szwajcaria:

Kod CN	Opis
ex 8432	Maszyny rolnicze, ogrodnicze lub leśne do przygotowywania lub uprawy gleby; walce do pielęgnacji trawników lub terenów sportowych
ex 8433 53	Maszyny do zbioru roślin okopowych
ex 8436 80 10	Urządzenia dla leśnictwa
ex 8701 20 90	Ciągniki (inne niż ciągniki objęte pozycją 8709): Ciągniki drogowe do naczep, używane
ex 8701 91 10	Ciągniki rolnicze i stosowane w leśnictwie, kołowe, o mocy silnika nieprzekraczającej 18 kW”

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/524

z dnia 21 marca 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony ⁽¹⁾, (zwana dalej „Umową”) została podpisana w Tokio w dniu 17 lipca 2018 r. i jest tymczasowo stosowana od dnia 1 lutego 2019 r.
- (2) Umowy ustanawia się Wspólny Komitet (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”) w celu koordynacji wszechstronnego partnerstwa ustanowionego na podstawie Umowy i stanowi, że Wspólny Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny (zwany dalej „regulaminem wewnętrznym”).
- (3) Regulamin wewnętrzny powinien zostać przyjęty w możliwie najkrótszym terminie, aby zapewnić skuteczne wykonanie Umowy.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, ponieważ regulamin wewnętrzny określi zasady funkcjonowania Wspólnego Komitetu, który jest odpowiedzialny za zarządzanie Umową i zapewnienie jej prawidłowego wykonania.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu powinno zatem wyrażać poparcie dla przyjęcia dołączonego projektu decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii podczas pierwszego posiedzenia Wspólnego Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 42 Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu, wyraża poparcie dla przyjęcia przez Wspólny Komitet jego regulaminu wewnętrznego określonego w projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 24.8.2018, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2019 r.

W imieniu Rady
G. CIAMBA
Przewodniczący

**DECYZJA NR 1/2019 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY
O PARTNERSTWIE STRATEGICZNYM UE-JAPONIA**

z dnia ...

w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o partnerstwie strategicznym UE-Japonia między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 42,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 1 lutego 2019 r. stosuje się części Umowy w oczekiwaniu na jej wejście w życie.
- (2) Aby zapewnić skuteczne stosowanie do czasu wejścia w życie Umowy, należy w możliwie najkrótszym terminie ustanowić Wspólny Komitet.
- (3) Zgodnie z art. 42 ust. 5 Umowy Wspólny Komitet powinien zatem przyjąć swój regulamin wewnętrzny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

1. Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu zawarty w załączniku.
2. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Podpisano w ...

*W imieniu Wspólnego Komitetu
Współprzewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L xxx z xx.xx.xxxx, s. x.

Załącznik do decyzji nr 1/2019

**Umowa o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi,
z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony**

Regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu

Artykuł 1

Zadania i skład

1. Wspólny Komitet realizuje zadania przewidziane w art. 42 Umowy o partnerstwie strategicznym UE–Japonia między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, zwanymi dalej „Stroną unijną”, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony („Umowa”).
2. Wspólny Komitet składa się z przedstawicieli Stron.

Artykuł 2

Przewodniczący

Wspólnemu Komitetowi przewodniczą przedstawiciele Strony unijnej, z jednej strony, i Japonii, z drugiej strony. Zwane dalej łącznie „Stronami” i pojedynczo „Stroną”.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. Wspólny Komitet spotyka się zazwyczaj raz do roku na przemian w Tokio i Brukseli, w dniu uzgodnionym w drodze konsensusu. Spotyka się również na żądanie jednej ze Stron w drodze konsensusu.
2. Posiedzenia Wspólnego Komitetu odbywają się zazwyczaj na szczeblu urzędników wyższego szczebla, o ile Strony nie postanowią inaczej.

Artykuł 4

Jawność posiedzeń

O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenia Wspólnego Komitetu nie są jawne.

Artykuł 5

Sekretariaty

Przedstawiciel Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych oraz przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych Japonii wspólnie sprawują funkcję sekretarzy Wspólnego Komitetu. Wszelkie komunikaty skierowane do współprzewodniczących Wspólnego Komitetu oraz od nich wychodzące przekazywane są sekretarzom.

Artykuł 6

Uczestnicy

1. Przed każdym posiedzeniem przewodniczący są informowani za pośrednictwem sekretariatów o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.
2. W stosownych przypadkach oraz w drodze konsensusu na posiedzenia Wspólnego Komitetu mogą być zapraszani eksperci lub przedstawiciele właściwych podmiotów w charakterze obserwatorów lub w celu przedstawienia informacji na określony temat.

*Artykuł 7***Porządek obrad**

1. Współprzewodniczący sporządzają wstępny porządek obrad każdego posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad ustala się nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Wspólny Komitet przyjmuje ostateczny porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Strony tak postanowią, w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Współprzewodniczący mogą zdecydować o skróceniu terminów, o których mowa w ust. 2, jeżeli zajdzie taka konieczność.

*Artykuł 8***Protokół**

1. Sekretarze wspólnie sporządzają protokół każdego posiedzenia w możliwie najkrótszym terminie, lecz nie później niż w terminie dwóch miesięcy od zakończenia danego posiedzenia, o ile nie postanowiono inaczej w drodze konsensusu. Projekt protokołu obejmuje zasadniczo ostateczny porządek obrad i podsumowanie dyskusji na poszczególne tematy zapisane w porządku obrad.
2. Strony pisemnie zatwierdzają projekty protokołów w możliwie najkrótszym terminie, lecz nie później niż w terminie dwóch miesięcy od zakończenia takiego posiedzenia, o ile nie postanowiono inaczej w drodze konsensusu.

*Artykuł 9***Decyzje i zalecenia**

1. W ramach swoich funkcji i zadań przewidzianych w art. 42 Umowy Wspólny Komitet wydaje zalecenia i przyjmuje decyzje w stosownych przypadkach. Są one zatytułowane „zalecenie” lub „decyzja”, po czym następuje sygnatura, data ich przyjęcia oraz opis przedmiotu. Każde zalecenie lub decyzja określa datę jego lub jej wejścia w życie.
2. Wspólny Komitet wydaje zalecenia i przyjmuje decyzje w drodze konsensusu.
3. Wspólny Komitet może zdecydować o wydaniu zaleceń i przyjęciu decyzji w drodze procedury pisemnej przez wymianę not między współprzewodniczącymi Wspólnego Komitetu.
4. Zalecenia i decyzje Wspólnego Komitetu są przyjmowane na piśmie przez współprzewodniczących.
5. Każda Strona może zdecydować o publikacji decyzji i zaleceń Wspólnego Komitetu za pomocą każdego właściwego środka przekazu.

*Artykuł 10***Wydatki**

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Wspólnego Komitetu, związane z kosztami personelu, podróży i pobytu, a także opłatami pocztowymi i telekomunikacyjnymi.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

*Artykuł 11***Grupy robocze**

1. Wspólny Komitet może podjąć decyzję w sprawie powołania grup roboczych, aby pomagały mu w wykonywaniu jego zadań.

2. Wspólny Komitet może zdecydować o rozwiązaniu dowolnej grupy roboczej, którą powołał, lub o określeniu lub zmianie zakresu uprawnień takiej grupy roboczej.
3. Po każdym swoim posiedzeniu grupy robocze składają sprawozdanie Wspólnemu Komitetowi.

Artykuł 12

Zmiany w regulaminie wewnętrznym

Strony mogą wprowadzać zmiany do regulaminu wewnętrznego zgodnie z art. 9.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/525**z dnia 26 marca 2019 r.****zmieniająca decyzję 2011/163/UE w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 2208)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylając dyrektywę 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 29 ust. 1 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 96/23/WE określono środki monitorowania substancji i grup pozostałości wymienionych w wykazie w załączniku I do tej dyrektywy. Art. 29 tej dyrektywy zawiera wymóg, aby państwa trzecie, z których państwa członkowskie mogą dokonywać przywozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego objętych tą dyrektywą, przedkładały plany monitorowania pozostałości zawierające wymagane gwarancje („plany”). Plany te powinny obejmować co najmniej grupy pozostałości oraz substancje wymienione w załączniku I do tej dyrektywy.
- (2) Decyzją Komisji 2011/163/UE ⁽²⁾ zatwierdzono plany przedłożone przez niektóre państwa trzecie w odniesieniu do określonych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego wymienionych w wykazie w załączniku do tej decyzji („wykaz”).
- (3) Republika Południowej Afryki przedłożyła Komisji plan dotyczący zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, obejmujący jedynie ptaki bezgrzebieniowe. Republika Południowej Afryki wyeliminowała niedociągnięcia stwierdzone podczas ostatniego audytu przeprowadzonego w lutym 2017 r. odnośnie do zdolności władz Republiki Południowej Afryki do przeprowadzania wiarygodnych kontroli w odniesieniu do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Przedłożony plan zawiera wystarczające gwarancje i powinien zostać zatwierdzony. W związku z powyższym należy umieścić w wykazie wpis dotyczący Republiki Południowej Afryki w odniesieniu do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, z zastrzeżeniem, że zatwierdzenie dotyczące zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych jest ograniczone wyłącznie do ptaków bezgrzebieniowych.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/163/UE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2011/163/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 marca 2019 r.

W imieniu Komisji

Vytenis ANDRIUKAITIS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 10.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/163/UE z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia planów przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z art. 29 dyrektywy Rady 96/23/WE (Dz.U. L 70 z 17.3.2011, s. 40).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ko- zy	Świnie	Konie	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
AD	Andora	X	X	X ⁽³⁾	X								X
AE	Zjednoczone Emiraty Arabskie						X ⁽³⁾	X ⁽¹⁾					
AL	Albania		X				X ⁽⁸⁾		X				
AM	Armenia						X						X
AR	Argentyna	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X	X
AU	Australia	X	X		X		X	X			X	X	X
BA	Bośnia i Hercegowina	X	X	X		X	X	X	X				X
BD	Bangladesz						X						
BF	Burkina Faso												X
BJ	Benin												X
BN	Brunei						X						
BR	Brazylia	X			X	X	X						X
BW	Botswana	X			X							X	
BY	Białoruś				X ⁽²⁾		X	X	X				
BZ	Belize						X						
CA	Kanada	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CH	Szwajcaria	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
CL	Chile	X	X	X		X	X	X			X		X
CM	Kamerun												X
CN	Chiny					X	X		X	X			X
CO	Kolumbia						X	X					

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ko- zy	Świnie	Konie	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
CR	Kostaryka						X						
CU	Kuba						X						X
DO	Republika Dominikańska												X
EC	Ekwador						X						
ET	Etiopia												X
FK	Falklandy	X	X				X						
FO	Wyspy Owcze						X						
GE	Gruzja												X
GH	Ghana												X
GL	Grenlandia		X									X	
GT	Gwatemala						X						X
HN	Honduras						X						
ID	Indonezja						X						
IL	Izrael (6)					X	X	X	X			X	X
IN	Indie						X		X				X
IR	Iran						X						
JM	Jamajka												X
JP	Japonia	X		X		X	X	X	X				
KE	Kenia						X						
KG	Kirgistan												X
KR	Korea Południowa					X	X						
LK	Sri Lanka						X						
MA	Maroko					X	X						

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ko- zy	Świnie	Konie	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
MD	Mołdawia					X	X		X				X
ME	Czarnogóra	X	X	X		X	X	X	X				X
MG	Madagaskar						X						X
MK	Macedonia Północna	X	X	X		X	X	X	X		X		X
MM	Mjanma/Birma						X						
MU	Mauritius						X						X ⁽³⁾
MX	Meksyk						X		X				X
MY	Malezja					X ⁽³⁾	X						
MZ	Mozambik						X						
NA	Namibia	X	X										
NC	Nowa Kaledonia	X ⁽³⁾					X				X	X	X
NI	Nikaragua						X						X
NZ	Nowa Zelandia	X	X		X		X	X			X	X	X
PA	Panama						X						
PE	Peru						X						
PH	Filipiny						X						
PM	Saint-Pierre i Miquelon					X							
PN	Wyspy Pitcairn												X
PY	Paragwaj	X											
RS	Serbia ⁽⁴⁾	X	X	X	X ⁽²⁾	X	X	X	X		X		X
RU	Rosja	X	X	X		X		X	X			X ⁽⁵⁾	X
RW	Rwanda												X
SA	Arabia Saudyjska						X						

Kod ISO2	Państwo	Bydło	Owce/ko- zy	Świnie	Konie	Drób	Akwakul- tura	Mleko	Jaja	Króliki	Zwierzęta łowne	Zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych	Miód
SG	Singapur	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽³⁾	X ⁽⁷⁾	X ⁽³⁾	X	X ⁽³⁾			X ⁽⁷⁾	X ⁽⁷⁾	
SM	San Marino	X		X ⁽³⁾				X					X
SR	Surinam						X						
SV	Salwador												X
SZ	Eswatini	X											
TH	Tajlandia					X	X						X
TN	Tunezja					X	X				X		
TR	Turcja					X	X	X	X				X
TW	Tajwan						X						X
TZ	Tanzania						X						X
UA	Ukraina	X		X		X	X	X	X	X			X
UG	Uganda						X						X
US	Stany Zjednoczone	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X	X
UY	Urugwaj	X	X		X		X	X			X		X
VE	Wenezuela						X						
VN	Wietnam						X						X
ZA	Republika Południowej Afryki										X	X ⁽⁹⁾	
ZM	Zambia												X

⁽¹⁾ Wyłącznie mleko wielbłądzie.

⁽²⁾ Wywóz do Unii żywych koniowatych na ubój (wyłącznie zwierzęta, od których lub z których pozyskuje się żywność).

⁽³⁾ Państwa trzecie stosujące wyłącznie surowiec z państwa członkowskiego lub z innego państwa trzeciego zatwierdzonego w odniesieniu do przywozu takiego surowca do Unii, zgodnie z art. 2.

⁽⁴⁾ Z wyjątkiem Kosowa (użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244(1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa).

⁽⁵⁾ Dotyczy wyłącznie reniferów z regionów murmańskiego i jamalsko-nienieckiego.

⁽⁶⁾ Rozumiany dalej jako Państwo Izrael, z wyłączeniem terytoriów znajdujących się pod administracją izraelską od czerwca 1967 r., tj. Wzgórz Golan, Strefy Gazy, Wschodniej Jerozolimy i pozostałego obszaru Zachodniego Brzegu.

⁽⁷⁾ Dotyczy wyłącznie towarów ze świeżego mięsa pochodzących z Nowej Zelandii, przeznaczonych do Unii oraz rozładowywanych i przeładowywanych w Singapurze oraz objętych tranzytem przez to państwo z przechowywaniem lub bez.

⁽⁸⁾ Wyłącznie ryby.

⁽⁹⁾ Wyłącznie ptaki bezgrzebieniowe."

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/526**z dnia 27 marca 2019 r.****zmieniająca załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Układ monetarny pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino z dnia 27 marca 2012 r. ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 8 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino („układ monetarny”) zobowiązuje Republikę San Marino do wdrożenia unijnych aktów prawnych i przepisów dotyczących banknotów i monet euro, bankowości i finansów, zapobiegania praniu pieniędzy, oszustwom i fałszowaniu gotówkowych i bezgotówkowych środków płatniczych, medali i żetonów oraz wymogów sprawozdawczości statystycznej. Te akty prawne i przepisy wymieniono w załączniku do układu monetarnego.
- (2) Raz w roku lub w razie potrzeby częściowej Komisja dokonuje zmiany załącznika do układu monetarnego w celu uwzględnienia nowych istotnych unijnych aktów prawnych i przepisów oraz zmian w obowiązujących przepisach.
- (3) Niektóre akty prawne i przepisy UE nie mają już zastosowania i należy je zatem skreślić z załącznika, natomiast niektóre odpowiednie nowe akty prawne i przepisy UE oraz zmiany obowiązujących aktów prawnych, które zostały przyjęte, powinny zostać dodane do załącznika.
- (4) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik do układu monetarnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 26.4.2012, s. 5.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
	Zapobieganie praniu pieniędzy	
1	Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 49).	1 października 2014 r. ⁽¹⁾
2	Decyzja Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotycząca uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji (Dz.U. L 271 z 24.10.2000, s. 4).	1 września 2013 r.
3	Decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1).	
4	Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9).	
5	Decyzja Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotycząca współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103).	
6	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39).	1 listopada 2016 r. ⁽²⁾
7	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1).	1 października 2017 r. ⁽³⁾
8	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73)	1 października 2017 r. ⁽³⁾
	zmieniona:	
9	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE, Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43;	31 grudnia 2020 r. ⁽⁶⁾
	uzupełnioną:	
10	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1675 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki (Dz.U. L 254 z 20.9.2016, s. 1);	1 października 2017 r. ⁽⁵⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
	zmienionym:	
11	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/105 z dnia 27 października 2017 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675 przez dodanie Etiopii do wykazu państw trzecich wysokiego ryzyka zawartego w tabeli w pkt I załącznika (Dz.U. L 19 z 24.1.2018, s. 1);	31 marca 2019 r. ⁽⁶⁾
12	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/212 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez dodanie Sri Lanki, Trynidadu i Tobago oraz Tunezji do tabeli w pkt I załącznika (Dz.U. L 41 z 14.2.2018, s. 4).	31 marca 2019 r. ⁽⁶⁾
	Zapobieganie oszustwom i fałszowaniu środków płatniczych	
13	Decyzja ramowa Rady 2001/413/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi (Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 1).	1 września 2013 r.
14	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6)	1 września 2013 r.
	zmienione:	
15	rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 1).	
16	Decyzja Rady 2001/887/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 1).	1 września 2013 r.
17	Decyzja Rady 2003/861/WE z dnia 8 grudnia 2003 r. dotycząca analizy technicznej i współpracy w odniesieniu do fałszywych monet euro (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 44).	1 września 2013 r.
18	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 1)	1 września 2013 r.
	zmienione:	
19	rozporządzeniem Rady (WE) nr 46/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 5).	
20	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem, zastępująca decyzję ramową Rady 2000/383/WSiSW (Dz.U. L 151 z 21.5.2014, s. 1).	1 lipca 2016 r. ⁽²⁾
	Przepisy dotyczące banknotów i monet euro	
21	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4).	1 września 2013 r.
22	Konkluzje Rady z dnia 10 maja 1999 r. w sprawie systemu zarządzania jakością w odniesieniu do monet euro.	1 września 2013 r.
23	Komunikat Komisji 2001/C 318/03 z dnia 22 października 2001 r. w sprawie ochrony praw autorskich do projektów wspólnych stron monet euro (C(2001) 600 final) (Dz.U. C 318 z 13.11.2001, s. 3).	1 września 2013 r.

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
24	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/5 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro (Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 20) zmienione:	1 września 2013 r.
25	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/11 z dnia 19 kwietnia 2013 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2003/5 w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 43).	1 października 2013 r. ⁽¹⁾
26	Zalecenie Komisji 2009/23/WE z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych rewersów i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (C(2008) 8625) (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52).	1 września 2013 r.
27	Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2010/14 z dnia 16 września 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (Dz.U. L 267 z 9.10.2010, s. 1) zmieniona:	1 września 2013 r.
28	decyzją Europejskiego Banku Centralnego EBC/2012/19 z dnia 7 września 2012 r. zmieniającą decyzję EBC/2010/14 w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (2012/507/UE) (Dz.U. L 253 z 20.9.2012, s. 19).	1 października 2013 r. ⁽¹⁾
29	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu (Dz.U. L 339 z 22.12.2010, s. 1).	1 września 2013 r.
30	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1214/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zawodowego, transgranicznego transportu drogowego gotówki euro między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro (Dz.U. L 316 z 29.11.2011, s. 1).	1 października 2014 r. ⁽¹⁾
31	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 651/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie emisji monet euro (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 135).	1 października 2013 r. ⁽¹⁾
32	Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/10 z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofania banknotów euro (EBC/2013/10) (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 37).	1 października 2013 r. ⁽¹⁾
33	Rozporządzenie Rady (UE) nr 729/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu (wersja przekształcona) (Dz.U. L 194 z 2.7.2014, s. 1).	1 października 2013 r.
	Prawodawstwo w dziedzinie bankowości i finansów	
34	Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1) zmieniona:	1 września 2016 r.
35	dyrektywą 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 28);	

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
36	dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz. U. L 178 z 17.7.2003, s. 16);	
37	dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1).	
38	Dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów, utworzonych w państwie członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych mających swoją siedzibę poza tym państwem członkowskim (Dz.U. L 44 z 16.2.1989, s. 40).	1 września 2018 r.
39	Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22).	1 września 2018 r.
40	Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45)	1 września 2018 r.
	zmieniona:	
41	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37);	
42	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120);	
43	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1);	
44	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającym dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).	1 września 2018 r.
45	Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15)	1 września 2018 r.

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
	zmieniona:	
46	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).	
47	Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43)	1 września 2018 r.
	zmieniona:	
48	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37);	
49	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).	
50	Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1)	1 września 2018 r.
	zmieniona:	
51	dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9);	
52	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/25/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 40);	
53	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120);	

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
54	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/89/UE z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/78/WE, 2002/87/WE, 2006/48/WE i 2009/138/WE w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad podmiotami finansowymi konglomeratu finansowego (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 113);	1 września 2018 r. ⁽⁴⁾
55	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338); uzupełnioną:	
56	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2303 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającym dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających definicje i koordynowanie dodatkowego nadzoru nad koncentracją ryzyka i transakcji dokonywanych między przedsiębiorstwami należącymi do tej samej grupy (Dz.U. L 326 z 11.12.2015, s. 34).	
57	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmieniona:	1 września 2018 r.
58	dyrektywą 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do niektórych terminów (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60);	1 września 2018 r.
59	dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1);	
60	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33);	
61	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120); uzupełnioną:	
62	rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającym środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1);	1 września 2018 r.
63	dyrektywą Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającą środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26).	

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
64	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 (Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11) zmienione:	1 września 2018 r.
65	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającym wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).	1 września 2018 r. ⁽¹⁾
66	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7) zmieniona:	1 września 2016 r.
67	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
68	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
69	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12) zmienione:	1 września 2016 r.
70	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 5);	
71	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34);	
72	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).	1 września 2018 r. ⁽³⁾
73	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).	

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
74	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84) zmienione:	1 września 2016 r.
75	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1);	
76	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia unijnego programu wspierania określonych działań w dziedzinach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych na lata 2014–2020 oraz uchylającym decyzję nr 716/2009/WE (Dz.U. L 105 z 8.4.2014, s. 1);	
77	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 1.	
78	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22) zmienione:	1 kwietnia 2018 r. ⁽²⁾
79	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 248/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 260/2012 w odniesieniu do przejścia na ogólnounijne polecenia przelewu i polecenia zapłaty (Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 1).	
80	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:	30 września 2019 r. ⁽³⁾
81	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1);	
82	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1002/2013 z dnia 12 lipca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do wykazu podmiotów, do których rozporządzenie to nie ma zastosowania (Dz.U. L 279 z 19.10.2013, s. 2);	
83	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190);	
84	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84);	

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
85	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73);	
86	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1515 z dnia 5 czerwca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do przedłużenia okresów przejściowych związanych z systemami programów emerytalnych (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 63);	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
87	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1); uzupełnionym:	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
88	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 20);	
89	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1248/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące formatu wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 30);	
90	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1249/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące formatu dokumentacji, która ma być zachowywana przez kontrahentów centralnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 32);	
91	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 148/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości informacji podlegających zgłoszeniu repozytorium transakcji (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 1);	
92	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11);	
93	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 150/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 25);	

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
94	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 151/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających dane, które mają być publikowane i udostępniane przez repozytoria transakcji, a także standardy operacyjne dotyczące agregowania i porównywania danych oraz dostępu do tych danych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 33);	
95	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 152/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 37);	
96	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 41);	
97	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 876/2013 z dnia 28 maja 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kolegiów ds. kontrahentów centralnych (Dz.U. L 244 z 13.9.2013, s. 19);	
98	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 285/2014 z dnia 13 lutego 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących bezpośredniego, znaczącego i przewidywalnego skutku kontraktów wewnątrz Unii oraz zapobiegania obchodzeniu przepisów i wymogów (Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 1);	
99	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 484/2014 z dnia 12 maja 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do hipotetycznego kapitału kontrahenta centralnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 57);	
100	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13);	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
101	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/592 z dnia 1 marca 2016 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 5).	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
102	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:	1 września 2017 r. ⁽¹⁾
103	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/62 z dnia 10 października 2014 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 37);	
104	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27);	30 czerwca 2019 r. ⁽⁶⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
105	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2401 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 1); uzupełnionym:	31 marca 2020 r. ⁽⁶⁾
106	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1423/2013 z dnia 20 grudnia 2013 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w zakresie wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat funduszy własnych instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 355 z 31.12.2013, s. 60);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
107	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 183/2014 z dnia 20 grudnia 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego (Dz.U. L 57 z 27.2.2014, s. 3);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
108	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 8); zmienionym:	1 września 2017 r. ⁽²⁾
109	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/488 z dnia 4 września 2014 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 w odniesieniu do obowiązujących firmy wymogów w zakresie funduszy własnych opartych na stałych kosztach pośrednich (Dz.U. L 78 z 24.3.2015, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
110	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/850 z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie zmiany rozporządzenia delegowanego (UE) nr 241/2014 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 135 z 2.6.2015, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
111	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/923 z dnia 11 marca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 150 z 17.6.2015, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
112	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 342/2014 z dnia 21 stycznia 2014 r. uzupełniającym dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania metod obliczania wymogów adekwatności kapitałowej w odniesieniu do konglomeratów finansowych (Dz.U. L 100 z 3.4.2014, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
113	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 523/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu, czym jest bliska odpowiedniość między wartością obligacji zabezpieczonych instytucji a wartością aktywów instytucji (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 4);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
114	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 525/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących definicji rynku (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 15);	1 września 2017 r. ⁽²⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
115	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 526/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ustalania wskaźnika zastępczego spreadu i ograniczonej liczby mniejszych portfeli w odniesieniu do ryzyka korekty wyceny kredytowej (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 17);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
116	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 528/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ryzyka związanego z opcjami innego niż ryzyko delta w ramach standardowego podejścia do ryzyka rynkowego (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 29);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
117	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 529/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metody wewnętrznych ratingów oraz metody zaawansowanego pomiaru (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 36); zmienionym:	1 września 2017 r. ⁽²⁾
118	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/942 z dnia 4 marca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 529/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metod wewnętrznych przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego (Dz.U. L 154 z 19.6.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
119	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 625/2014 z dnia 13 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w drodze regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dla instytucji inwestujących, instytucji sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz instytucji inicjujących w odniesieniu do ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 16);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
120	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1); zmienionym:	1 września 2017 r. ⁽²⁾
121	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/79 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do obciążenia aktywów, jednolitego modelu punktów danych i zasad walidacji (Dz.U. L 14 z 21.1.2015, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
122	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/227 z dnia 9 stycznia 2015 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 48 z 20.2.2015, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
123	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1278 z dnia 9 lipca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji w odniesieniu do instrukcji, wzorów i definicji (Dz.U. L 205 z 31.7.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
124	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/322 z dnia 10 lutego 2016 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto (Dz.U. L 64 z 10.3.2016, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
125	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/313 z dnia 1 marca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 w odniesieniu do dodatkowych wskaźników monitorowania na potrzeby sprawozdawczości w zakresie płynności (Dz.U. L 60 z 5.3.2016, s. 5);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
126	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/428 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie wskaźnika dźwigni (Dz.U. L 83 z 31.3.2016, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
127	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 602/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w celu ułatwienia konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do stosowania dodatkowej wagi ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 166 z 5.6.2014, s. 22);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
128	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 945/2014 z dnia 4 września 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące stosownych indeksów o odpowiednim poziomie dywersyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 265 z 5.9.2014, s. 3);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
129	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1030/2014 z dnia 29 września 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do jednolitych formatów i dat do celów ujawniania wartości stosowanych do określania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 284 z 30.9.2014, s. 14);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
130	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1187/2014 z dnia 2 października 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych mających na celu ustalenie ogólnej ekspozycji wobec danego klienta lub grupy powiązanych klientów w odniesieniu do transakcji dotyczących aktywów bazowych (Dz.U. L 324 z 7.11.2014, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
131	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
132	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/585 z dnia 18 grudnia 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia (Dz.U. L 98 z 15.4.2015, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
133	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/233 z dnia 13 lutego 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do walut, w przypadku których definicja aktywów przyjmowanych przez bank centralny jako zabezpieczenie jest bardzo wąska zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 39 z 14.2.2015, s. 11);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
134	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1555 z dnia 28 maja 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ujawniania informacji na temat przestrzegania przez instytucje wymogu w zakresie bufora antycyklicznego zgodnie z art. 440 (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
135	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1556 z dnia 11 czerwca 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących przejściowego stosowania podejścia IRB do ekspozycji kapitałowych (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 9);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
136	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1798 z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w drodze regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dla instytucji inwestujących, instytucji sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz instytucji inicjujących w odniesieniu do ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego (Dz. U. L 263 z 8.10.2015, s. 12);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
137	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/100 z dnia 16 października 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne określające procedurę wspólnej decyzji w odniesieniu do wniosków o niektóre zezwolenia w zakresie nadzoru ostrożnościowego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 45);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
138	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/101 z dnia 26 października 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ostrożnej wyceny zgodnie z art. 105 ust. 14 (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 54);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
139	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2197 z dnia 27 listopada 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do walut silnie ze sobą skorelowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 313 z 28.11.2015, s. 30);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
140	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2344 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do walut z ograniczeniami dostępności aktywów płynnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 26);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
141	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/200 z dnia 15 lutego 2016 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do ujawniania informacji na temat wskaźnika dźwigni instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 39 z 16.2.2016, s. 5).	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
142	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338) zmieniona:	1 września 2017 r. ⁽¹⁾
143	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190); uzupełnioną:	1 września 2018 r. ⁽³⁾
144	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz.U. L 167 z 6.6.2014, s. 30);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
145	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 524/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, które właściwe organy państw członkowskich pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich przekazują sobie nawzajem (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 6);	1 września 2017 r. ⁽²⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
146	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 527/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających klasy instrumentów, które odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową instytucji kontynuującej działalność i są przeznaczone do wykorzystania do celów wynagrodzenia zmiennego (Dz. U. L 148 z 20.5.2014, s. 21);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
147	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 530/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w zakresie regulacyjnych standardów technicznych precyzujących istotne ekspozycje i progi w odniesieniu do wewnętrznych metod dotyczących ryzyka szczególnego w portfelu handlowym (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 50);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
148	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1152/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ustalania lokalizacji geograficznej odnośnych ekspozycji kredytowych na potrzeby obliczania specyficznych dla instytucji wskaźników bufora antycyklicznego (Dz.U. L 309 z 30.10.2014, s. 5);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
149	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 620/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do wymiany informacji między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 172 z 12.6.2014, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
150	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 650/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji ujawnianych przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 185 z 25.6.2014, s. 1);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
151	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 710/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące warunków stosowania procedury wspólnej decyzji na temat wymogów ostrożnościowych dostosowanych do konkretnych instytucji zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 188 z 27.6.2014, s. 19);	1 września 2017 r. ⁽²⁾
152	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1222/2014 z dnia 8 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 27);	1 września 2017 r. ⁽³⁾
153	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/98 z dnia 16 października 2015 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określania ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 2);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
154	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/99 z dnia 16 października 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące ustalania zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 21).	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
155	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
	zmienione:	
156	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającym dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1);	1 marca 2020 r. ⁽⁶⁾
157	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1);	30 września 2018 r. ⁽⁵⁾
	uzupełnionym:	
158	dyrektywą wykonawczą Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 126);	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
159	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających obowiązkowi powiadomienia (Dz.U. L 88 z 5.4.2016, s. 1).	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
160	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).	1 września 2016 r. ⁽²⁾
161	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 179).	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
162	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2	1 września 2018 r. ⁽²⁾
	zmieniona:	
163	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 96);	31 października 2019 r. ⁽⁶⁾
	uzupełnioną:	
164	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek <i>ex ante</i> wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 44).	1 września 2018 r. ⁽³⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
165	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmieniona:	31 grudnia 2020 r. ⁽³⁾
166	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającym dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1);	31 grudnia 2020 r. ⁽⁴⁾
167	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 8).	31 grudnia 2021 r. ⁽⁵⁾
168	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:	31 grudnia 2020 r. ⁽³⁾
169	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1).	31 grudnia 2020 r. ⁽⁵⁾
170	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1) zmienione:	31 grudnia 2020 r. ⁽⁴⁾
171	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1).	31 grudnia 2020 r. ⁽⁶⁾
172	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
173	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2.	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
174	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).	1 marca 2020 r. ⁽⁶⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
	Prawodawstwo w dziedzinie gromadzenia informacji statystycznych	
175	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/24 z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych rachunków finansowych (Dz.U. L 2 z 7.1.2014, s. 34) zmienione:	1 września 2016 r. ⁽²⁾
176	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/66 z dnia 26 listopada 2015 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2013/24 w sprawie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej EBC w dziedzinie kwartalnych sprawozdań finansowych (EBC/2015/40) (Dz.U. L 14 z 21.1.2016, s. 36).	31 marca 2017 r. ⁽⁴⁾
177	Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2013/33) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 1) zmienione:	1 września 2016 r. ⁽²⁾
178	rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1375/2014 z dnia 10 grudnia 2014 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1071/2013 dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) (EBC/2014/51) (Dz.U. L 366 z 20.12.2014, s. 77).	
179	Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (wersja przekształcona) (EBC/2013/34) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 51) zmienione:	1 września 2016 r. ⁽²⁾
180	rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 756/2014 z dnia 8 lipca 2014 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1072/2013 (EBC/2013/34) w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (EBC/2014/30) (Dz.U. L 205 z 12.7.2014, s. 14).	
181	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 kwietnia 2014 r. w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (wersja przekształcona) (EBC/2014/15) (Dz.U. L 340 z 26.11.2014, s. 1) zmienione:	1 września 2016 r. ⁽²⁾
182	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/571 z dnia 6 listopada 2014 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2014/43) (Dz.U. L 93 z 9.4.2015, s. 82);	
183	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/450 z dnia 4 grudnia 2015 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2015/44) (Dz.U. L 86 z 1.4.2016, s. 42);	31 marca 2017 r. ⁽⁴⁾
184	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/148 z dnia 16 grudnia 2016 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2016/45) (Dz.U. L 26 z 31.1.2017, s. 1);	1 listopada 2017 r. ⁽⁵⁾

	PRZEPISY WYMAGAJĄCE WDROŻENIA	TERMIN WDROŻENIA
185	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/877 z dnia 1 czerwca 2018 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2018/17) (Dz.U. L 154 z 18.6.2018, s. 22).	1 października 2019 r. ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ W 2013 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 5 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino z dnia 27 marca 2012 r.

⁽²⁾ W 2014 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 5 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino z dnia 27 marca 2012 r.

⁽³⁾ W 2015 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 5 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino z dnia 27 marca 2012 r.

⁽⁴⁾ W 2016 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 5 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino z dnia 27 marca 2012 r.

⁽⁵⁾ W 2017 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 5 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino z dnia 27 marca 2012 r.

⁽⁶⁾ W 2018 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 5 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Republiką San Marino z dnia 27 marca 2012 r.”

DECYZJA KOMISJI (UE) 2019/527**z dnia 27 marca 2019 r.****zmieniająca załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Układ monetarny pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r. ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 8 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory (dalej „układ monetarny”) zobowiązuje Księstwo Andory do wdrożenia unijnych aktów prawnych i przepisów dotyczących banknotów i monet euro, bankowości i finansów, zapobiegania praniu pieniędzy, oszustwom i fałszowaniu gotówkowych i bezgotówkowych środków płatniczych, medali i żetonów oraz wymogów sprawozdawczości statystycznej. Wspomniane akty prawne i przepisy wymieniono w załączniku do układu monetarnego.
- (2) Co roku Komisja dokonuje zmiany tego załącznika w celu uwzględnienia nowych istotnych unijnych aktów prawnych i przepisów oraz zmian w obowiązujących aktach i przepisach.
- (3) Niektóre akty prawne i przepisy UE nie mają już zastosowania i należy je zatem skreślić z załącznika, natomiast niektóre odpowiednie nowe akty prawne i przepisy UE oraz zmiany obowiązujących aktów prawnych, które zostały przyjęte, powinny zostać dodane do załącznika.
- (4) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik do układu monetarnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 marca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	Zapobieganie praniu pieniędzy	
1	Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 49)	31 marca 2015 r. ⁽¹⁾
2	Decyzja Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotycząca uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego Państw Członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji (Dz.U. L 271 z 24.10.2000, s. 4)	
3	Decyzja ramowa Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa (Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1).	
4	Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9)	
5	Decyzja Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotycząca współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103).	
6	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej (Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39)	1 listopada 2016 r. ⁽²⁾
7	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006 (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 1)	1 października 2017 r. ⁽³⁾
8	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73)	1 października 2017 r. ⁽³⁾
9	zmieniona: dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43)	31 grudnia 2020 r. ⁽⁶⁾
10	uzupełnioną: rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1675 z dnia 14 lipca 2016 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez wskazanie państw trzecich wysokiego ryzyka mających strategiczne braki (Dz.U. L 254 z 20.9.2016, s. 1)	1 grudnia 2017 r. ⁽⁵⁾
11	zmienionym: rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/105 z dnia 27 października 2017 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675 przez dodanie Etiopii do wykazu państw trzecich wysokiego ryzyka zawartego w tabeli w pkt I załącznika (Dz.U. L 19 z 24.1.2018, s. 1)	31 marca 2019 r. ⁽⁶⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
12	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/212 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1675 uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 przez dodanie Sri Lanki, Trynidadu i Tobago oraz Tunezji do tabeli w pkt I załącznika (Dz.U. L 41 z 14.2.2018, s. 4).	31 marca 2019 r. ⁽⁶⁾
	Zapobieganie oszustwom i fałszowaniu środków płatniczych	
13	Decyzja ramowa Rady 2001/413/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi (Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 1)	30 września 2013 r.
14	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6) zmienione:	30 września 2013 r.
15	rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 1).	
16	Decyzja Rady 2001/887/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 1)	30 września 2013 r.
17	Decyzja Rady 2003/861/WE z dnia 8 grudnia 2003 r. dotycząca analizy technicznej i współpracy w odniesieniu do fałszywych monet euro (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 44)	30 września 2013 r.
18	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 1) zmienione:	30 września 2013 r.
19	rozporządzeniem Rady (WE) nr 46/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 5).	
20	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem, zastępująca decyzję ramową Rady 2000/383/WSiSW (Dz.U. L 151 z 21.5.2014, s. 1)	30 czerwca 2016 r. ⁽²⁾
	Przepisy dotyczące banknotów i monet euro	
21	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4)	30 września 2014 r. ⁽¹⁾
22	Konkluzje Rady z dnia 10 maja 1999 r. w sprawie systemu zarządzania jakością w odniesieniu do monet euro	31 marca 2013 r.
23	Komunikat Komisji 2001/C 318/03 z dnia 22 października 2001 r. w sprawie ochrony praw autorskich do projektów wspólnych stron monet euro (COM(2001) 600 final) (Dz.U. C 318 z 13.11.2001, s. 3)	31 marca 2013 r.
24	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/5 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro (Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 20)	31 marca 2013 r.

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	zmienione:	
25	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/11 z dnia 19 kwietnia 2013 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2003/5 w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 43).	30 września 2014 r. ⁽¹⁾
26	Zalecenie Komisji 2009/23/WE z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących narodowych rewersów i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (C(2008) 8625) (Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52)	31 marca 2013 r.
27	Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2010/14 z dnia 16 września 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (Dz.U. L 267 z 9.10.2010, s. 1)	30 września 2013 r.
	zmieniona:	
28	decyzją Europejskiego Banku Centralnego EBC/2012/19 z dnia 7 września 2012 r. zmieniającą decyzję EBC/2010/14 w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (Dz.U. L 253 z 20.9.2012, s. 19).	30 września 2014 r. ⁽¹⁾
29	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu (Dz.U. L 339 z 22.12.2010, s. 1)	31 marca 2013 r.
30	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1214/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zawodowego, transgranicznego transportu drogowego gotówki euro między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro (Dz.U. L 316 z 29.11.2011, s. 1)	31 marca 2015 r. ⁽¹⁾
31	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 651/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie emisji monet euro (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 135).	30 września 2014 r. ⁽¹⁾
32	Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/10 z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominalów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 37)	30 września 2014 r. ⁽¹⁾
33	Rozporządzenie Rady (UE) nr 729/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie nominalów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu (wersja przekształcona) (Dz.U. L 194 z 2.7.2014, s. 1)	30 września 2014 r. ⁽²⁾
Prawodawstwo w dziedzinie bankowości i finansów		
34	Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1)	31 marca 2016 r.
	zmieniona:	
35	dyrektywą 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 28);	
36	dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 16);	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
37	dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającą dyrektywę Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1).	
38	Dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów, utworzonych w państwie członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych mających swoją siedzibę poza tym państwem członkowskim (Dz.U. L 44 z 16.2.1989, s. 40)	31 marca 2018 r.
39	Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22)	31 marca 2018 r.
40	Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45)	31 marca 2018 r.
	zmieniona:	
41	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37);	
42	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120);	
43	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1);	
44	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającą dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).	31 marca 2018 r. z wyjątkiem art. 3 ust. 1: 1 lutego 2023 r. i od 1 lutego 2025 r. ⁽³⁾
45	Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15)	31 marca 2018 r.
	zmieniona:	
46	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
47	Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43)	31 marca 2018 r.
	zmieniona:	
48	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37);	
49	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).	
50	Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1)	31 marca 2018 r.
	zmieniona:	
51	dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9);	
52	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/25/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 40);	
53	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120);	
54	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/89/UE z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/78/WE, 2002/87/WE, 2006/48/WE i 2009/138/WE w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad podmiotami finansowymi konglomeratu finansowego (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 113);	
55	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338);	30 września 2017 r.

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	uzupełnioną:	
56	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2303 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającym dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających definicje i koordynowanie dodatkowego nadzoru nad koncentracją ryzyka i transakcji dokonywanych między przedsiębiorstwami należącymi do tej samej grupy (Dz.U. L 326 z 11.12.2015, s. 34).	31 marca 2018 r. ⁽⁴⁾
57	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 (Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11)	31 marca 2018 r.
	zmienione:	
58	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającym wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).	
59	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7)	31 marca 2016 r.
	zmieniona:	
60	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
61	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
62	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12)	31 marca 2016 r.
	zmienione:	
63	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 5);	
64	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34);	
65	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190);	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
66	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającym jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1);	
67	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).	
68	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84) zmienione:	31 marca 2016 r.
69	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1);	
70	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia unijnego programu wspierania określonych działań w dziedzinach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych na lata 2014–2020 oraz uchylającym decyzję nr 716/2009/WE (Dz.U. L 105 z 8.4.2014, s. 1);	
71	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 1.	
72	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:	30 września 2019 r. ⁽¹⁾
73	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1);	
74	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1002/2013 z dnia 12 lipca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do wykazu podmiotów, do których rozporządzenie to nie ma zastosowania (Dz.U. L 279 z 19.10.2013, s. 2);	
75	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190);	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
76	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84);	
77	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73);	
78	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1515 z dnia 5 czerwca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do przedłużenia okresów przejściowych związanych z systemami programów emerytalnych (Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 63);	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
79	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1) uzupełnionym:	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
80	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 20);	
81	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1248/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące formatu wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 30);	
82	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1249/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące formatu dokumentacji, która ma być zachowywana przez kontrahentów centralnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 32);	
83	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 148/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości informacji podlegających zgłoszeniu repozytorium transakcji (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 1);	
84	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11);	
85	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 150/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 25);	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
86	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 151/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających dane, które mają być publikowane i udostępniane przez repozytoria transakcji, a także standardy operacyjne dotyczące agregowania i porównywania danych oraz dostępu do tych danych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 33);	
87	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 152/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 37);	
88	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych (Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 41);	
89	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 876/2013 z dnia 28 maja 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących kolegiów ds. kontrahentów centralnych (Dz.U. L 244 z 13.9.2013, s. 19);	30 września 2019 r. ⁽²⁾
90	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 285/2014 z dnia 13 lutego 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących bezpośredniego, znaczącego i przewidywalnego skutku kontraktów wewnątrz Unii oraz zapobiegania obchodzeniu przepisów i wymogów (Dz.U. L 352 z 21.3.2014, s. 1);	30 września 2019 r. ⁽²⁾
91	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 484/2014 z dnia 12 maja 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do hipotetycznego kapitału kontrahenta centralnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 57);	30 września 2019 r. ⁽²⁾
92	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13);	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
93	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/592 z dnia 1 marca 2016 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 5).	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
94	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:	30 września 2017 r. ⁽¹⁾
95	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/62 z dnia 10 października 2014 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 37)	
96	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2395 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do rozwiązań przejściowych dotyczących złagodzenia wpływu wprowadzenia MSSF 9 na fundusze własne oraz dotyczących traktowania jako duże ekspozycje niektórych ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego denominowanych w walucie krajowej dowolnego państwa członkowskiego (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 27);	30 czerwca 2019 r. ⁽⁶⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
97	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2401 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 1). uzupełnionym:	31 marca 2020 r. ⁽⁶⁾
98	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1423/2013 z dnia 20 grudnia 2013 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w zakresie wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat funduszy własnych instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 355 z 31.12.2013, s. 60);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
99	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 183/2014 z dnia 20 grudnia 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego (Dz.U. L 57 z 27.2.2014, s. 3);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
100	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 8) zmienionym:	30 września 2017 r. ⁽²⁾
101	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/488 z dnia 4 września 2014 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 w odniesieniu do obowiązujących firmy wymogów w zakresie funduszy własnych opartych na stałych kosztach pośrednich (Dz.U. L 78 z 24.3.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
102	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/850 z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie zmiany rozporządzenia delegowanego (UE) nr 241/2014 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 135 z 2.6.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
103	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/923 z dnia 11 marca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 150 z 17.6.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
104	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 342/2014 z dnia 21 stycznia 2014 r. uzupełniającym dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania metod obliczania wymogów adekwatności kapitałowej w odniesieniu do konglomeratów finansowych (Dz.U. L 100 z 3.4.2014, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
105	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 523/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu, czym jest bliska odpowiedniość między wartością obligacji zabezpieczonych instytucji a wartością aktywów instytucji (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 4);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
106	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 525/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących definicji rynku (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 15);	30 września 2017 r. ⁽²⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
107	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 526/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ustalania wskaźnika zastępczego spreadu i ograniczonej liczby mniejszych portfeli w odniesieniu do ryzyka korekty wyceny kredytowej (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 17);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
108	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 528/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ryzyka związanego z opcjami innego niż ryzyko delta w ramach standardowego podejścia do ryzyka rynkowego (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 29);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
109	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 529/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metody wewnętrznych ratingów oraz metody zaawansowanego pomiaru (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 36) zmienionym:	30 września 2017 r. ⁽²⁾
110	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/942 z dnia 4 marca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 529/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metod wewnętrznych przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego (Dz.U. L 154 z 19.6.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
111	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 625/2014 z dnia 13 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w drodze regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dla instytucji inwestujących, instytucji sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz instytucji inicjujących w odniesieniu do ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 16);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
112	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
113	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 602/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w celu ułatwienia konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do stosowania dodatkowej wagi ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 166 z 5.6.2014, s. 22);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
114	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 945/2014 z dnia 4 września 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące stosownych indeksów o odpowiednim poziomie dywersyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 265 z 5.9.2014, s. 3);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
115	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1030/2014 z dnia 29 września 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do jednolitych formatów i dat do celów ujawniania wartości stosowanych do określania globalnych instytucji o znaczeniu systemowym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 284 z 30.9.2014, s. 14);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
116	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1187/2014 z dnia 2 października 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych mających na celu ustalenie ogólnej ekspozycji wobec danego klienta lub grupy powiązanych klientów w odniesieniu do transakcji dotyczących aktywów bazowych (Dz.U. L 324 z 7.11.2014, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
117	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
118	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/79 z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do obciążenia aktywów, jednolitego modelu punktów danych i zasad walidacji (Dz.U. L 14 z 21.1.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
119	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/585 z dnia 18 grudnia 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia okresów ryzyka w związku z uzupełnieniem zabezpieczenia (Dz.U. L 98 z 15.4.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
120	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/227 z dnia 9 stycznia 2015 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 48 z 20.2.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
121	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/233 z dnia 13 lutego 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do walut, w przypadku których definicja aktywów przyjmowanych przez bank centralny jako zabezpieczenie jest bardzo wąska zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 39 z 14.2.2015, s. 11);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
122	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/923 z dnia 11 marca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje (Dz.U. L 150 z 17.6.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
123	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1555 z dnia 28 maja 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ujawniania informacji na temat przestrzegania przez instytucje wymogu w zakresie bufora antycyklicznego zgodnie z art. 440 (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
124	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1556 z dnia 11 czerwca 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących przejściowego stosowania podejścia IRB do ekspozycji kapitałowych (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 9);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
125	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/1798 z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) nr 625/2014 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w drodze regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dla instytucji inwestujących, instytucji sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz instytucji inicjujących w odniesieniu do ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego (Dz.U. L 263 z 8.10.2015, s. 12);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
126	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1278 z dnia 9 lipca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji w odniesieniu do instrukcji, wzorów i definicji (Dz.U. L 205 z 31.7.2015, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
127	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/100 z dnia 16 października 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne określające procedurę wspólnej decyzji w odniesieniu do wniosków o niektóre zezwolenia w zakresie nadzoru ostrożnościowego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 45);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
128	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/101 z dnia 26 października 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ostrożnej wyceny zgodnie z art. 105 ust. 14 (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 54);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
129	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2197 z dnia 27 listopada 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do walut silnie ze sobą skorelowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 313 z 28.11.2015, s. 30);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
130	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2344 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do walut z ograniczeniami dostępności aktywów płynnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 26);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
131	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/322 z dnia 10 lutego 2016 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto (Dz.U. L 64 z 10.3.2016, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
132	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/200 z dnia 15 lutego 2016 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do ujawniania informacji na temat wskaźnika dźwigni instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 39 z 16.2.2016, s. 5);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
133	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/313 z dnia 1 marca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 w odniesieniu do dodatkowych wskaźników monitorowania na potrzeby sprawozdawczości w zakresie płynności (Dz.U. L 60 z 5.3.2016, s. 5);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
134	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/428 z dnia 23 marca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 680/2014 ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie wskaźnika dźwigni (Dz.U. L 83 z 31.3.2016, s. 1).	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
135	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338) zmieniona:	30 września 2017 r. ⁽¹⁾
136	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190) uzupełnioną:	
137	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji (Dz.U. L 167 z 6.6.2014, s. 30);	30 września 2017 r. ⁽²⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
138	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 524/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, które właściwe organy państw członkowskich pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich przekazują sobie nawzajem (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 6);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
139	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 527/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających klasy instrumentów, które odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową instytucji kontynuującej działalność i są przeznaczone do wykorzystania do celów wynagrodzenia zmiennego (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 21);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
140	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 530/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w zakresie regulacyjnych standardów technicznych precyzujących istotne ekspozycje i progi w odniesieniu do wewnętrznych metod dotyczących ryzyka szczególnego w portfelu handlowym (Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 50);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
141	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1152/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ustalania lokalizacji geograficznej odnośnych ekspozycji kredytowych na potrzeby obliczania specyficznych dla instytucji wskaźników bufora antycyklicznego (Dz.U. L 309 z 30.10.2014, s. 5);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
142	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 620/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do wymiany informacji między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 172 z 12.6.2014, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
143	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 650/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji ujawnianych przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 185 z 25.6.2014, s. 1);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
144	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 710/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące warunków stosowania procedury wspólnej decyzji na temat wymogów ostrożnościowych dostosowanych do konkretnych instytucji zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 188 z 27.6.2014, s. 19);	30 września 2017 r. ⁽²⁾
145	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1222/2014 z dnia 8 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia metody identyfikacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz definiowania podkategorii globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 27);	30 września 2017 r. ⁽³⁾
146	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/98 z dnia 16 października 2015 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określania ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 2);	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾
147	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/99 z dnia 16 października 2015 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące ustalania zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 21).	30 września 2017 r. ⁽⁴⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
148	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmienione:	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
149	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającym dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1);	1 marca 2020 r. ⁽⁶⁾
150	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1) uzupełnionym:	30 września 2018 r. ⁽⁵⁾
151	dyrektywą wykonawczą Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 126);	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
152	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/522 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w kwestiach dotyczących wyłączenia niektórych organów publicznych i banków centralnych państw trzecich, okoliczności wskazujących na manipulację na rynku, progów powodujących powstanie obowiązku podania informacji do wiadomości publicznej, właściwych organów do celów powiadomień o opóźnieniach, zgody na obrót w okresach zamkniętych oraz rodzajów transakcji wykonywanych przez osoby pełniące obowiązki zarządcze podlegających obowiązkowi powiadomienia (Dz.U. L 88 z 5.4.2016, s. 1).	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
153	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 179)	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾
154	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149)	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
155	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomu 2 zmieniona:	31 marca 2018 r. ⁽²⁾
156	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 96)	31 października 2019 r. ⁽⁶⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	uzupełnioną:	
157	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek <i>ex ante</i> wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 44).	31 marca 2018 r. ⁽³⁾
158	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomowi 2	31 grudnia 2020 r. ⁽³⁾
	zmieniona:	
159	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającą dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1);	31 grudnia 2020 r. ⁽⁴⁾
160	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1034 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającą dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 8).	31 grudnia 2021 r. ⁽⁵⁾
161	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomowi 2	31 grudnia 2020 r. ⁽³⁾
	zmienione:	
162	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1).	31 grudnia 2020 r. ⁽⁵⁾
163	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1)	31 grudnia 2020 r. ⁽⁴⁾
	zmienione:	
164	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1033 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych, rozporządzenie (UE) nr 596/2014 w sprawie nadużyć na rynku oraz rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (Dz.U. L 175 z 30.6.2016, s. 1).	31 grudnia 2020 r. ⁽⁶⁾
165	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1)	30 września 2019 r. ⁽⁴⁾
166	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35) oraz, w stosownych przypadkach, powiązane środki poziomowi 2	30 września 2018 r. ⁽⁴⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
167	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1).	1 marca 2020 r. ⁽⁶⁾
	Prawodawstwo w dziedzinie gromadzenia informacji statystycznych (*)	
168	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/24 z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych rachunków finansowych (Dz.U. L 2 z 7.1.2014, s. 34) zmienione:	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
169	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/66 z dnia 26 listopada 2015 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2013/24 w sprawie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej EBC w dziedzinie kwartalnych sprawozdań finansowych (EBC/2015/40) (Dz.U. L 14 z 21.1.2016, s. 36).	31 marca 2017 r. ⁽⁴⁾
170	Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2013/33) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 1) zmienione:	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
171	rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1375/2014 z dnia 10 grudnia 2014 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1071/2013 dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2013/33) (EBC/2014/51) (Dz.U. L 366 z 20.12.2014, s. 77).	
172	Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (wersja przekształcona) (EBC/2013/34) (Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 51) zmienione:	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
173	rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 756/2014 z dnia 8 lipca 2014 r. EBC/2014/30 zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1072/2013 (EBC/2013/34) w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (EBC/2014/30) (Dz.U. L 205 z 12.7.2014, s. 14).	
174	Wytyczne EBC/2014/15 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 kwietnia 2014 r. w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (wersja przekształcona) (Dz.U. L 340 z 26.11.2014, s. 1) zmienione:	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
175	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/571 z dnia 6 listopada 2014 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2014/43) (Dz.U. L 93 z 9.4.2015, s. 82);	
176	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/450 z dnia 4 grudnia 2015 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2015/44) (Dz.U. L 86 z 1.4.2016, s. 42);	31 marca 2017 r. ⁽⁴⁾
177	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/148 z dnia 16 grudnia 2016 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2016/45) (Dz.U. L 26 z 31.1.2017, s. 1);	1 grudnia 2017 r. ⁽⁵⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
178	wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/877 z dnia 1 czerwca 2018 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2014/15 w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (EBC/2018/17) (Dz.U. L 154 z 18.6.2018, s. 22);	1 października 2019 r. ⁽⁶⁾

(*) Zgodnie z wzorem uproszczonej sprawozdawczości statystycznej.

(1) W 2013 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.

(2) W 2014 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.

(3) W 2015 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.

(4) W 2016 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.

(5) W 2017 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.

(6) W 2018 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.”

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/244 z dnia 11 lutego 2019 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 40 z dnia 12 lutego 2019 r.)

Strona 65, art. 1 ust. 2:

zamiast:

„Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Aceitera General Deheza SA	33,4 %	C493
Bunge Argentina SA	33,4 %	C494
LDC Argentina SA	26,2 %	C495
Molinos Agro SA	25,0 %	C496
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFyA	25,0 %	C497
Vicentin SAIC	25,0 %	C498
COFCO International Argentina SA	28,2 %	C490
Cargill SACI	28,2 %	C491
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,4 %	C999”

powinno być:

„Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Aceitera General Deheza S.A.	33,4 %	C493
Bunge Argentina S.A.	33,4 %	C494
LDC Argentina S.A.	26,2 %	C495
Molinos Agro S.A.	25,0 %	C496
Oleaginosa Moreno Hnos. SACIFI y A	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498
COFCO International Argentina S.A.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	33,4 %	C999”

Sprostowanie do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/245 z dnia 11 lutego 2019 r. przyjmującej oferty zobowiązań złożone po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 40 z dnia 12 lutego 2019 r.)

Na str. 77, w art. 1 ust. 2, w tabeli,

zamiast:

„Molinos Agro S.A.	Produkowany i sprzedawany przez Molinos Agro S.A. lub produkowany przez Molinos Agro S.A. i sprzedawany przez Molinos Overseas Commodities S.A., Urugwaj, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C496”
--------------------	--	-------

powinno być:

„Molinos Agro S.A.	Produkowany i sprzedawany przez Molinos Agro S.A. lub produkowany przez Molinos Agro S.A. i sprzedawany przez Molinos Overseas Commodities S.A., Urugwaj, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C496”.
--------------------	--	--------

Na str. 77, w art. 1 ust. 2, w tabeli,

zamiast:

„Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A	Produkowany i sprzedawany przez Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.C.I.F. y A, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C497”
--	---	-------

powinno być:

„Oleaginosa Moreno Hnos. SACIFI y A	Produkowany i sprzedawany przez Oleaginosa Moreno Hnos. SACIFI y A pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C497”.
-------------------------------------	---	--------

Na str. 77, w art. 1 ust. 2, w tabeli,

zamiast:

„Vicentin S.A.I.C.	Produkowany i sprzedawany przez Vicentin S.A.I.C. lub produkowany przez Vicentin S.A.I.C. i sprzedawany przez Vicentin S.A.I.C. Sucursal, Urugwaj, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C498”
--------------------	---	-------

powinno być:

„Vicentin S.A.I.C.	Produkowany i sprzedawany przez Vicentin S.A.I.C. lub produkowany przez Vicentin S.A.I.C. i sprzedawany przez Vicentin S.A.I.C. Sucursal Uruguay, Urugwaj, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C498”.
--------------------	---	--------

Na str. 77, w art. 1 ust. 2, w tabeli,

zamiast:

„COFCO International Argentina S.A.	Produkowany i sprzedawany przez COFCO International Argentina S.A. lub produkowany przez COFCO International Argentina S.A., i sprzedawany przez Cofco Resources S.A., Szwajcaria, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C490”
-------------------------------------	---	-------

powinno być:

„COFCO International Argentina S.A.	Produkowany i sprzedawany przez COFCO International Argentina S.A. lub produkowany przez COFCO International Argentina S.A., i sprzedawany przez Cofco Resources SA, Szwajcaria, pierwszemu niezależnemu klientowi w Unii działającemu jako importer.	C490”.
-------------------------------------	--	--------

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/352 z dnia 4 marca 2019 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 64 z dnia 5 marca 2019 r.)

Strona 2, załącznik, pkt 2, nowa sekcja B (Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej), poddział „Stosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do każdej z osób wymienionych w wykazie”, wpis 2:

zamiast: „2. Vitalii Yuriyovych Zakharchenko (Witali Jurijowicz Zacharczenko)”,

powinno być: „2. Vitalii Yuriyovych Zakharchenko (Witali Jurijowicz Zacharczenko)”.

Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2019/354 z dnia 4 marca 2019 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 64 z dnia 5 marca 2019 r.)

Strona 8, załącznik, pkt 2, nowa sekcja B (Prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej), poddział „Stosowanie prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do każdej z osób wymienionych w wykazie”, wpis 2:

zamiast: „2. Vitalii Yuriyovych Zakharchenko (Witali Jurijowicz Zacharczenko)”,

powinno być: „2. Vitalii Yuriyovych Zakharchenko (Witali Jurijowicz Zacharczenko)”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL